

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

V legislatura

Segon període

Sèrie P - Número 7

Dimecres, 7 de febrer de 1996

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN REVENTÓS I CARNER

Sessions plenàries núms. 5 i 6

Í N D E X

Sessió núm. 5

Dictamen

sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat de diputats

Designació

dels diputats interventors per als períodes pressupostaris de 1995 (liquidació) i de 1996

Liquidació

del Pressupost del Parlament
corresponent al primer període de sessions de l'any 1995

Informe

dels diputats interventors
sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura

Informe

dels diputats interventors
sobre la situació del Pressupost del Parlament a l'inici de la V legislatura

Sessió núm. 6

Manifestació

de condemna de l'atemptat terrorista del dia 6 de febrer

Proposta de resolució

per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic com a Via per a l'Adequat
Finançament de l'Autonomia de Catalunya

Propostes de resolució

per les quals es creen la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques
del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat
i la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern
en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat
i a la Diputació de Tarragona

→

Í N D E X

Interpel·lació

al Consell Executiu sobre la remodelació del Govern

Interpel·lació

al Consell Executiu sobre la seguretat interna i externa
de les indústries químiques de Tarragona

Preguntes

Manifestació

de condol per la mort del Sr. Fèlix Cucurull

Interpel·lació

al Consell Executiu sobre les transferències de l'Estat a la Generalitat

Interpel·lació

al Consell Executiu sobre la capacitat de regulació dels rius de Catalunya

S U M A R I

Sessió núm. 5

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts.

Atès el caràcter de secreta d'aquesta, no se'n fa la transcripció.

1. Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o d'incompatibilitat de diputats (Tram. 234-00001/05) (Punt primer de l'ordre del dia.)

El Ple acorda la situació de compatibilitat dels 135 membres del Parlament.

135

2. Designació dels diputats interventors per als períodes pressupostaris de 1995 (liquidació) i de 1996 (Tram. 231-00001/05) (Punt segon de l'ordre del dia.)

El Ple designa els diputats interventors per als períodes pressupostaris de 1995 (liquidació) i de 1996 Sr. Enric Castellnou i Alberch, Sr. Xavier Guitart i Domènech i Sr. Josep Curto i Casadó.

135

3. Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions de l'any 1995 (Tram. 232-00001/05) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

El Ple aprova la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1995.

136

4. Informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura (Tram. 235-00001/05) (Punt quart de l'ordre del dia.)

El Ple aprova l'informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura.

140

5. Informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament a l'inici de la V legislatura (Tram. 235-00002/05) (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

El Ple aprova l'informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament a l'inici de la V legislatura.

144

La sessió s'aixeca a dos quarts d'onze del matí i dos minuts.

Sessió núm. 6

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i cinc minuts.

1. Manifestació de condemna de l'atemptat terrorista del dia 6 de febrer

El president fa una condemna de l'atemptat terrorista contra Fernando Múgica Herzog, el dia 6 de febrer, a Sant Sebastià (Euskadi).

148

2. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Dona - Home (Tram. 252-00002/05) (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació: Sra. Neras i Plaja (CiU).

148

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sra. Mayol i Beltran.

149

Posició del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: Sr. Bargalló i Valls.

151

Posició del G. P. Popular: Sra. Nadal i Aymerich.

151

Posició del G. Socialista: Sra. Duch i Plana.

153

Votació: aprovada per unanimitat.

153

3. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic com a Via per a l'Adequat Finançament de l'Autonomia de Catalunya (Tram. 252-00004/05) (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: Sr. Huguet i Biosca (ERC) i Sr. Camp i Batalla (CiU).

154

Posició del G. P. d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds: Sr. Fuentes i Navarro.

157

<i>Posició del G. P. Popular:</i> Sr. Curto i Casadó.	158
<i>Posició del G. Socialista:</i> Sr. Carnicer i Vidal.	160
<i>Votació:</i> aprovada per unanimitat.	162
— Alteració de l'ordre del dia	
<i>El president proposa una alteració de l'ordre del dia pel que fa al punt setè, la qual és aprovada per assentiment.</i>	162
— 4. Propostes de resolució per les quals es creen la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat (Tram. 252-00005/05) i la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat i a la Diputació de Tarragona (Tram. 252-00006/05) (Punts tercer i quart de l'ordre del dia.)	
<i>Presentació:</i> Sr. Curto i Casadó (P), Sr. Benach i Pascual (ERC) i Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV).	162
<i>Posició del G. Socialista:</i> Sr. Abelló i Padró.	168
<i>Posició del G. P. de Convergència i Unió:</i> Sr. Casas i Bedós.	169
<i>El Sr. Curto i Casadó (P) intervé per contradiccions.</i>	170
<i>Votació de la Proposta de resolució corresponent al punt tercer de l'ordre del dia:</i> rebutjada per 32 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.	171
<i>Votació de la Proposta de resolució corresponent al punt quart de l'ordre del dia:</i> rebutjada per 32 vots a favor, 83 en contra i cap abstenció.	171
— 5. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la remodelació del Govern (Tram. 301-00003/05) (Punt setè de l'ordre del dia.)	
<i>Formulació:</i> Sr. Joaquim Nadal i Farreras (S).	171
<i>Resposta:</i> conseller de Presidència.	173
<i>Rèplica:</i> Sr. Joaquim Nadal i Farreras (S).	173
<i>Contrarèplica:</i> conseller.	174
— 6. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la seguretat interna i externa de les indústries químiques de Tarragona (Tram. 301-00001/05) (Punt cinquè de l'ordre del dia.)	
<i>Formulació:</i> Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV).	174
<i>Resposta:</i> conseller de Governació.	176
<i>Rèplica:</i> Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV).	177
<i>Contrarèplica:</i> conseller.	179
<i>El Sr. Gimeno i Sanz (IC-EV) intervé per contradiccions.</i>	179
La sessió se suspèn a les dues de la tarda i cinc minuts i es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i quatre minuts.	
— 7. Preguntes (Punt novè de l'ordre del dia.)	
— Pregunta al president de la Generalitat sobre la utilització de mitjans públics de la Generalitat per a informar del nomenament del portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió (Tram. 317-00001/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Joaquim Nadal i Farreras (S).	180
<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	180
<i>Rèplica:</i> Sr. Joaquim Nadal i Farreras (S).	180
— Pregunta al president de la Generalitat sobre el desplegament de la Policia Autonòmica (Tram. 317-00002/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Carod-Rovira (ERC).	180
<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	180
<i>Repregunta:</i> Sr. Carod-Rovira (ERC).	181
<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	181
— Pregunta al president de la Generalitat sobre les possibles responsabilitats polítiques derivades de la presumpta estafa detectada en el Consell Comarcal del Priorat (Tram. 317-00003/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Curto i Casadó (P).	181

<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	182
<i>Repregunta:</i> Sr. Curto i Casadó (P).	182
<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	182
— Pregunta al president de la Generalitat sobre les actuacions dutes a terme en relació amb la Llei de l'Estat 30/1995, del 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades (Tram. 317-00004/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Ferrer i Roca (CiU).	182
<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	183
— Pregunta al president de la Generalitat sobre les partides afectades per la retallada pressupostària anunciada pel Govern (Tram. 317-00005/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Ribó i Massó (IC-EV).	183
<i>Resposta:</i> president de la Generalitat.	183
<i>Repregunta:</i> Sr. Ribó i Massó (IC-EV).	184
<i>Segona resposta:</i> president de la Generalitat.	184
— Pregunta al Consell Executiu sobre el pagament dels endarreriments als advocats de torn d'ofici (Tram. 310-00002/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Sirera i Bellés (IC-EV).	184
<i>Resposta:</i> consellera de Justícia.	184
— Pregunta al Consell Executiu sobre l'ortografia dels noms oficials dels municipis catalans (Tram. 310-00003/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Bargalló i Valls (ERC).	185
<i>Resposta:</i> conseller de Governació.	185
<i>Repregunta:</i> Sr. Bargalló i Valls (ERC).	185
<i>Segona resposta:</i> conseller.	186
— Pregunta al Consell Executiu sobre l'atenció prestada pel Departament de Justícia a les víctimes de la delinqüència (Tram. 310-00005/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Ridao i Martín (ERC).	186
<i>Resposta:</i> consellera de Justícia.	186
<i>Rèplica:</i> Sr. Ridao i Martín (ERC).	186
— Pregunta al Consell Executiu sobre la construcció d'un nou centre penitenciari (Tram. 310-00006/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Ridao i Martín (ERC).	187
<i>Resposta:</i> consellera de Justícia.	187
<i>Rèplica:</i> Sr. Ridao i Martín (ERC).	187
<i>Contrarèplica:</i> consellera.	187
— Pregunta al Consell Executiu sobre els mecanismes que garanteixen la transmissió d'informació entre els Mossos d'Esquadra i les altres forces de seguretat de l'Estat (Tram. 310-00014/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Vidal-Quadras i Roca (P).	188
<i>Resposta:</i> conseller de Governació.	188
<i>Rèplica:</i> Sr. Vidal-Quadras i Roca (P).	188
<i>Contrarèplica:</i> conseller.	188
— Preguntes al Consell Executiu sobre el funcionament de les urgències no hospitalàries previst en la reforma de l'assistència primària (Tram. 310-00016/05) i sobre les mesures preses pel Servei Català de la Salut per a impedir el col·lapse dels serveis d'urgència hospitalaris els mesos d'hivern (Tram. 310-00017/05)	
<i>Formulació:</i> Sra. Figueras i Siñol (S).	188
<i>Resposta:</i> conseller de Sanitat i Seguretat Social.	189
<i>Rèplica:</i> Sra. Figueras i Siñol (S).	190
— Pregunta al Consell Executiu sobre la millora de l'organització del procés d'extracció de còrnies per a un aprofitament òptim (Tram. 310-00018/05)	
<i>Formulació:</i> Sr. Ariza Irigoyen (P).	190
<i>Resposta:</i> conseller de Sanitat i Seguretat Social.	190
<i>Rèplica:</i> Sr. Ariza Irigoyen (P).	

Formulació: Sr. Ferran i Serafini (S). Tot seguit n'anuncia la retirada. 191
Resposta: consellera de Justícia. 191

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'adquisició d'una finca per a construir-hi un nou centre penitenciari (Tram. 310-00020/05)

Formulació: Sr. Oliart i Pons (S). 191
Resposta: consellera de Justícia. 191
Repregunta: Sr. Oliart i Pons (S). 192
Segona resposta: consellera. 192

— **8. Manifestació de condol per la mort del Sr. Fèlix Cucurull**

La cambra serva un minut de silenci en memòria de Fèlix Cucurull. 192

— **9. Interpel·lació al Consell Executiu sobre les transferències de l'Estat a la Generalitat** (Tram. 301-00002/95) (Punt sisè de l'ordre del dia.)

Formulació: Sr. Huguet i Biosca (ERC). 192
Resposta: conseller d'Economia i Finances. 194
Rèplica: Sr. Huguet i Biosca (ERC). 195
Contrarèplica: conseller. 196

— **10. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la capacitat de regulació dels rius de Catalunya** (Tram. 301-00004/05) (Punt vuitè de l'ordre del dia.)

Formulació: Sr. Gavín i Valls (CiU). 197
Resposta: conseller de Política Territorial i Obres Públiques. 198
Rèplica: Sr. Gavín i Valls (CiU). 199
Contrarèplica: conseller. 200

La sessió s'aixeca a dos quarts de set de la tarda i tres minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 5

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vice-president primer, dels secretaris primer, segon i tercer i de la secretària quarta. Assisteixen la Mesa l'oficial major, el lletrat Sr. Muro i Bas i l'oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seuen els consellers de Presidència, d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques i d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

ORDRE DEL DIA

1. Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat de diputats. 234-00001/05. Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del Dictamen.
2. Diputats interventors per als períodes pressupostaris de 1995 (liquidació) i de 1996. 231-00001/05. Comissió de Govern Interior. Designació.
3. Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions de l'any 1995. 232-00001/05. Comissió de Govern Interior.
4. Informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura. 235-00001/05. Comissió de Govern Interior. Debat i votació (art. 46.2.3^r del Reglament).
5. Informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament a l'inici de la V legislatura. 235-00002/05. Comissió de Govern Interior. Debat i votació (art. 46.2.3^r del Reglament).

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat de diputats

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 7 de febrer de 1996, després d'estudiar el Dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, i d'acord amb l'article 7.2 del Reglament, adopta la Resolució següent:

«D'acord amb la legislació vigent i amb les dades relatives a la professió i als càrrecs públics manifestats per les senyores i pels senyors diputats d'acord amb l'article 4.1. segon del Reglament, el Ple del Parlament estableix la situació de compatibilitat de les diputades i els diputats:

»Josep Abelló i Padró, Macià Alavedra i Moner, Jaume Aligué i Escudé, Julio Ariza i Irigoyen, Lluís Armet i Coma, Jordi Ausàs i Coll, Joan Aymerich i Aroca, Lluís Badia i Chanco, Rosa Barenys i Martorell, Josep Bargalló i Valls, Joan Barios i Ortiz, Jesús Bartolomé i Carrascal, Ernest Benach i Pascual, Joan Blanch i Rodríguez, Joan Boada i Masoliver, Isidre Bonet i Palau, Meritxell Borràs i Solé, Xavier Bosch i Garcia, Josep Lluís Boya i González, Rosa Bruguera i Bellmunt, Manuel Bustos i Garrido, Magí Cadevall i Soler, Ramon Camp i Batalla, Jaume Camps i Rovira, Josep Maria Carbonell i Abelló, Martí Carnicer i Vidal, Josep-Lluís Carod-Rovira, Joan Carrera i Pedrol, Eudald Casadesús i Barceló, Jordi Casas i Bedós, Enric Castellnou i Alberch, Josep Clofent i Rosique, Higini Clotas i Cierco, Francesc Codina i Castillo, Àngel Co-

lom i Colom, Antoni Comas i Baldellou, Celestino Corbacho i Chaves, Josep Curto i Casadó, Mariano Curto i Forès, Antoni Dalmau i Ribalta, Manuela De Madre Ortega, Montserrat Duch i Plana, Raimon Escudé i Pladellorens, Ramon Espadaler i Parcerisas, Salvador Esteve i Figueras, Josep Maria Fabregat i Vidal, Estanislau Felip i Monsonís, Josep Lluís Fernández i Burgui, Joan Ferran i Serafini, Francesc Ferrer i Gironès, Joaquim Ferrer i Roca, Carme Figueras i Siñol, Josep Maria Francàs i Porti, Roc Fuentes i Navarro, Joan M. Ganyet i Solé, Isidre Gavín i Valls, Marina Geli i Fàbrega, Mariano Gil i Agné, Víctor Gimeno i Sanz, Joan Granados i Duran, Ignasi Guardans i Cambó, Jordi Guillot i Miravet, Xavier Guitart i Domènech, Enric Herranz i Masó, Rafael Hinojosa i Lucena, Josep Huguet i Biosca, Francesc Iglesias i Sala, Jaume Jané i Bel, Fidel Lora i Lillo, Rafel Luna i Vivas, Pere Macias i Arau, Josep Maldonado i Gili, Francesc Marhuenda i Garcia, Francesc Xavier Marimon i Sabaté, Artur Mas i Gavarro, Imma Mayol i Beltran, Josep Micaló i Aliu, Josep Enric Millo i Rocher, Simeó Miquel i Peguera, Josep Mir i Bagó, M. Dolors Montserrat i Culleré, Salvador Morera i Tanyà, Dolors Murillo i Cabré, Pere Mutjé i Pujol, Maria Dolors Nadal i Aymerich, Joaquim Nadal i Farreras, Manuel Nadal i Farreras, Trinitat Neras i Plaja, Joaquim Novella i Izquierdo, Raimon Obiols i Germà, Ignasi Oleart i Comellas, Joan Oliart i Pons, Maria Olivares i Usac, Esteve Orriols i Sendra, Eva Palau i Gil, Maria Glòria Pallé i Torres, Pere-Jordi Piella i Vilaregut, Ferran Pont i Puntigam, Jordi Portabella i Calvete, Joan Puigcercós i Boixassa, Joan Maria Pujals i Vallvé, Joaquim Pujol i Figa, Simon Pujol i Folcrà, Jordi Pujol i Soley, Josep Maria Rañé i Blasco, Joan Raventós i Pujadó, Joan Reventós i Carner, Rafael Ribó i Massó, Joan Ridao i Martín, Ignasi Riera i Gassiot, Joan Rigol i Roig, Joan Maria Roig i Grau, Víctor Ros i Casas, Joan Manuel Sabanza i March, Josep Maria Sala i Griso, Josep Maria Salvatella i Suñer, Flora Sanabra i Villarroja, Martí Sans i Pairutó, Josep Sánchez i Pagès, Josep Serratusell i Sitjes, Domènec Sesmió i Rius, Daniel Sirera i Bellés, Antoni Siurana i Zaragoza, Daniel Terradellas i Redon, Carme Tolosana i Cidón, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Benet Tugues i Boliart, Montserrat Tura i Camafreita, Araceli Vendrell i Gener, M. Carme Vidal i Xifre, Aleix Vidal-Quadras i Roca, Víctor Vila i Giró, Ramon Vilalta i Oliva, Jacinto Vilardaga González i Josep Lluís Vilaseca i Guasch.»

Diputats interventors per als períodes pressupostaris de 1995 (liquidació) i de 1996

El Ple del Parlament, després d'estudiar la proposta de la Comissió de Govern Interior, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 7 de febrer de 1996, a proposta de la Comissió de Govern Interior i d'acord amb l'article 46.3 del Reglament, ha designat diputats interventors per al període pressupostari de 1995 (liquidació) i de 1996 els Srs. Enric Castellnou i Alberch, del G. P. de Convergència i Unió,

Xavier Guitart i Domènech, del G. Socialista al Parlament de Catalunya, i Josep Curto i Casadó, del G. P. Popular.»

Liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions de l'any 1995

El Ple del Parlament, després d'estudiar la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de sessions del 1995, presentada pels diputats interventors, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 7 de febrer de 1996, ha conegut la liquidació del Pressupost del Parlament corresponent al primer període de 1995, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

»D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament ha aprovat la dita liquidació.»

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST EL 30 DE JUNY DE 1995

		Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
CAPÍTOL I										
121	10001	Assignacions diputats	690.000.000	0	690.000.000	379.659.252	310.340.748	310.340.748	310.340.748	0
122	10001	Assignacions diputats	0	43.020.127	43.020.127	0	43.020.127	43.020.127	43.020.127	0
10		Alts càrrecs	690.000.000	43.020.127	733.020.127	379.659.252	353.360.875	353.360.875	353.360.875	0
121	11001	Retribucions bàsiques	29.700.000	0	29.700.000	14.696.376	15.003.624	15.003.624	15.003.624	0
121	11002	Altres remuneracions	4.950.000	0	4.950.000	2.848.463	2.101.537	2.101.537	2.101.537	0
110		Personal eventual	34.650.000	0	34.650.000	17.544.839	17.105.161	17.105.161	17.105.161	0
121	12001	Retribucions bàsiques	370.000.000	0	370.000.000	184.282.398	185.717.602	185.717.602	185.717.602	0
121	12101	Retribucions complementàries	82.650.000	0	82.650.000	48.483.880	34.166.120	34.166.120	34.166.120	0
121	12102	Altres remuneracions	2.300.000	0	2.300.000	2.300.000	0	0	0	0
121	12301	Previsió augment retribucions	41.100.000	0	41.100.000	41.100.000	0	0	0	0
12		Personal funcionari	496.050.000	0	496.050.000	276.166.278	219.883.722	219.883.722	219.883.722	0
121	13101	Retribucions bàsiques	6.800.000	0	6.800.000	2.862.947	3.937.053	3.937.053	3.937.053	0
122	13101	Retribucions bàsiques	0	4.500.000	4.500.000	1.417.535	3.082.465	3.082.465	3.082.465	0
121	13102	Retribucions complementàries	2.000.000	0	2.000.000	1.160.678	839.322	839.322	839.322	0
122	13102	Retribucions complementàries	0	1.500.000	1.500.000	1.044.829	455.171	455.171	455.171	0
13		Personal laboral	8.800.000	6.000.000	14.800.000	6.485.989	8.314.011	8.314.011	8.314.011	0
121	15001	Productivitat	8.700.000	0	8.700.000	8.690.786	9.214	9.214	9.214	0
122	15101	Productivitat	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0	0	0	0
121	15101	Gratificacions serveis extraordinaris	10.000.000	0	10.000.000	6.055.402	3.944.598	3.944.598	3.944.598	0
122	15101	Gratificacions serveis extraordinaris	0	2.000.000	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
15		Incentius al rendiment i activ.extr.	18.700.000	4.000.000	22.700.000	16.746.188	5.953.812	5.953.812	5.953.812	0
121	16001	Seguretat Social	102.400.000	0	102.400.000	68.887.177	33.512.823	33.512.823	16.929.108	16.583.715
121	16002	MUFACE	5.000.000	0	5.000.000	2.397.029	2.602.971	2.602.971	2.602.971	0
121	16004	Altres règims de previsió social	2.900.000	0	2.900.000	720.388	2.179.612	2.179.612	1.211.110	78.613
121	16005	Quotes seguretat social diputats	120.800.000	0	120.800.000	73.351.359	47.448.641	47.448.641	47.448.641	0
121	16006	Classes passives diputats	2.700.000	0	2.700.000	1.315.519	1.384.481	1.384.481	593.349	791.132
121	16007	Assegurances personal i diputats	12.600.000	0	12.600.000	12.170.053	429.947	429.947	429.947	0
121	16008	Previsió augment quotes seg.social	8.100.000	0	8.100.000	8.100.000	0	0	0	0
121	16102	Prestació compl.jubilació diputats	4.000.000	0	4.000.000	3.689.123	310.877	310.877	310.877	0
16		Assegurances i prestacions socials	258.500.000	0	258.500.000	170.630.648	87.869.352	87.869.352	69.526.003	17.453.460
TOTAL CAPÍTOL I		1.506.700.000	53.020.127	1.559.720.127	867.233.194	692.486.933	692.486.933	691.597.044	674.143.584	17.453.460
CAPÍTOL II										
121	20001	Lloguer béns mobles	2.000.000	0	2.000.000	1.355.989	644.011	644.011	605.491	38.520
121	20002	Lloguer fotocopiadores	14.000.000	0	14.000.000	10.130.997	3.869.003	3.869.003	3.420.583	448.420
121	20101	Lloguer béns immobles	3.600.000	0	3.600.000	691.527	2.908.473	2.908.473	1.546.376	0
20		Lloguers	19.600.000	0	19.600.000	12.178.513	7.421.487	7.421.487	5.572.450	486.940
121	21001	Manteniment immobilitzat material	12.000.000	0	12.000.000	6.597.535	5.402.465	5.402.465	2.221.013	0
122	21001	Manteniment immobilitzat material	0	12.000.000	12.000.000	11.748.612	251.388	251.388	0	251.388
121	21002	Manteniment sistema informàtic	16.000.000	0	16.000.000	1.815.206	14.184.794	14.184.794	2.675.843	0
122	21002	Manteniment sistema informàtic	0	2.500.000	2.500.000	0	2.500.000	2.188.126	0	2.188.126
121	21003	Conservació aire condicionat	3.970.000	0	3.970.000	803.792	3.166.208	3.166.208	3.149.309	16.899
121	21004	Conservació parc mòbil	2.600.000	0	2.600.000	336.525	2.263.475	2.263.475	2.232.588	30.887
121	21005	Conservació sist.alimentac.elèctrica	985.000	0	985.000	928.711	56.289	56.289	56.289	0
121	21006	Conservació centralita electrònica	750.000	0	750.000	750.000	0	0	0	0
121	21007	Conservació altra maquinària i equip	9.460.000	0	9.460.000	5.022.477	4.437.523	4.437.523	3.828.691	608.832
21		Conservació i reparació	45.765.000	14.500.000	60.265.000	28.002.858	32.262.142	17.259.865	14.163.733	3.096.132
121	22001	Material ordinari no inventariable	11.000.000	0	11.000.000	6.746.004	4.253.996	4.253.996	4.249.936	4.060
121	22002	Prensa, revistes, llibres i altres publ.	5.400.000	0	5.400.000	104.746	5.295.254	5.295.254	4.810.419	484.835
122	22002	Prensa, revistes, llibres i altres publ.	0	3.000.000	3.000.000	1.371.118	1.628.882	1.628.882	1.619.522	9.360
124	22002	Prensa, revistes, llibres i altres publ.	0	3.600.000	3.600.000	463.444	3.136.556	3.136.556	534.746	101.810
121	22003	Material informàtic no inventariable	4.000.000	0	4.000.000	3.340.954	659.046	659.046	649.952	9.094
122	22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció, etc.	22.000.000	0	22.000.000	15.749.465	6.250.535	6.250.535	6.250.535	0
122	22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció, etc.	0	5.000.000	5.000.000	774.953	4.225.047	4.225.047	4.154.410	70.637
121	22102	Carburants	3.000.000	0	3.000.000	1.646.431	1.353.569	1.353.569	1.353.569	0
122	22102	Carburants	0	700.000	700.000	281.955	418.045	418.045	418.045	0
121	22103	Vestuari	3.100.000	0	3.100.000	1.053.056	2.046.944	2.046.944	27.770	0
121	22106	Altres subministraments	6.500.000	0	6.500.000	5.487.524	1.012.476	1.012.476	1.012.476	0
121	22107	Enregistrament i so	4.200.000	0	4.200.000	3.826.299	373.701	373.701	372.410	1.291
121	22201	Comunicacions	21.000.000	0	21.000.000	10.685.949	10.314.051	10.314.051	9.951.170	362.881

		Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
122	22201	Comunicacions	0	4.000.000	4.000.000	50.000	3.950.000	3.950.000	3.950.000	0
121	22301	Transports	3.300.000	0	3.300.000	2.412.529	887.471	887.471	839.306	48.165
121	22402	Primes assegurances parc mòbil	1.800.000	0	1.800.000	763.233	1.036.767	1.036.767	1.036.767	0
121	22403	Primes assegurances edifici. mobil.	4.800.000	0	4.800.000	2.043.301	2.756.699	2.756.699	2.756.699	0
121	22501	Tributs	300.000	0	300.000	141.780	158.220	158.220	158.220	0
121	22601	Cànon; servei bar-restaurant	10.000.000	0	10.000.000	6.146.341	3.853.659	3.853.659	3.169.840	0
121	22602	Atencions protocolàries i represent.	17.000.000	0	17.000.000	13.864.500	3.135.500	2.735.500	2.735.500	0
121	22606	Hospital Clínic	1.200.000	0	1.200.000	114.413	1.085.587	1.085.587	271.397	0
121	22607	Formació i promoció	9.000.000	0	9.000.000	3.601.695	5.398.305	5.398.305	5.263.305	15.000
121	22608	Altres despeses diverses	10.000.000	0	10.000.000	8.871.518	1.128.482	1.128.482	243.672	884.810
121	22609	Relacions institucionals exteriors	5.000.000	0	5.000.000	4.670.335	329.665	329.665	329.665	0
121	22610	Publicacions obligatòries	39.000.000	0	39.000.000	22.448.670	16.551.330	16.551.330	14.615.196	1.936.134
122	22610	Publicacions obligatòries	0	3.000.000	3.000.000	0	3.000.000	3.000.000	3.000.000	0
121	22611	Publicacions voluntàries	5.000.000	0	5.000.000	1.566.141	3.433.859	3.433.859	3.433.859	0
122	22611	Publicacions voluntàries	0	2.800.000	2.800.000	474.243	2.325.757	2.325.757	0	2.325.757
124	22611	Publicacions voluntàries	0	2.725.840	2.725.840	0	2.725.840	0	0	0
121	22612	Despeses d'informàtica	52.000.000	0	52.000.000	52.000.000	0	0	0	0
121	22701	Neteja i sanejament	43.100.000	0	43.100.000	397.130	42.702.870	42.702.870	21.403.181	0
122	22701	Neteja i sanejament	0	500.000	500.000	500.000	0	0	0	0
121	22707	Estudis i treballs tècnics	3.000.000	0	3.000.000	3.000.000	0	0	0	0
121	22708	Prestació altres serveis informàtics	1.500.000	0	1.500.000	98.106	1.401.894	1.401.894	884.706	35.828
121	22709	Serveis agències de notícies	3.150.000	0	3.150.000	224.064	2.925.936	2.925.936	1.402.982	144.890
22		Material. subministraments i altres	289.350.000	25.325.840	314.675.840	174.919.897	139.755.943	136.630.103	107.333.807	6.434.552
121	23001	Dietes. locomoció i trasllats	16.000.000	0	16.000.000	11.164.802	4.835.198	4.835.198	3.491.914	1.343.284
121	23001	Dietes. locomoció i trasllats	0	6.000.000	6.000.000	1.288.404	4.711.596	4.711.596	4.245.125	466.471
121	23002	Conveni amb RENFE	700.000	0	700.000	489.750	210.250	210.250	210.250	0
121	23101	Altres indemnitzacions	500.000	0	500.000	500.000	0	0	0	0
121	23102	Indemnització als diputats	287.300.000	0	287.300.000	161.157.503	126.142.497	126.142.497	126.142.497	0
122	23102	Indemnització als diputats	0	20.613.913	20.613.913	0	20.613.913	20.613.913	20.613.913	0
23		Indemnitzacions per raó del servei	304.500.000	26.613.913	331.113.913	174.600.459	156.513.454	156.513.454	154.703.699	1.809.755
121	24001	Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	250.000	0	0	0	0
24		Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	250.000	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL II		659.465.000	66.439.753	725.904.753	389.951.727	335.953.026	332.827.186	287.166.516	275.339.137	11.827.379
CAPÍTOL IV										
121	48101	Assignacions grups parlamentaris	517.300.000	54.000.000	571.300.000	258.868.789	312.431.211	312.431.211	312.431.211	0
122	48101	Assignacions grups parlamentaris	0	99.789	99.789	0	99.789	99.789	99.789	0
121	48301	Ajut estudis i formació fills funcionaris	4.000.000	0	4.000.000	4.000.000	0	0	0	0
122	48301	Ajut estudis i formació fills funcionaris	0	12.908	12.908	12.908	0	0	0	0
48		A famílies i institucions sense fi lucre	521.300.000	54.112.697	575.412.697	262.881.697	312.531.000	312.531.000	312.531.000	0
TOTAL CAPÍTOL IV		521.300.000	54.112.697	575.412.697	262.881.697	312.531.000	312.531.000	312.531.000	312.531.000	0
CAPÍTOL VI										
121	61101	Obres de condicionament de l'edifici	50.000.000	-34.000.000	16.000.000	15.972.542	27.458	27.458	27.458	0
122	61101	Obres de condicionament de l'edifici	0	56.113.318	56.113.318	55.819.338	293.980	293.980	293.980	0
61		Inversions en edificis i altres constr.	50.000.000	22.113.318	72.113.318	71.791.880	321.438	321.438	321.438	0
121	62101	Programa microfilmació d'arxius	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	0	0	0	0
121	62101	Programa d'audiovisuals	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0
121	62201	Sistema de seguretat	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	0	0	0	0
122	62201	Sistema de seguretat	0	3.000.000	3.000.000	3.000.000	0	0	0	0
121	62301	Altra maquinària	3.100.000	0	3.100.000	2.135.523	964.477	964.477	719.091	0
62		Inversions en maquinària. instal·lació	5.101.000	3.000.000	8.101.000	7.136.523	964.477	964.477	719.091	0
121	63101	Adquisició vehicle	5.200.000	0	5.200.000	63.421	5.136.579	5.136.579	0	0
63		Inversions funcionament serveis	5.200.000	0	5.200.000	63.421	5.136.579	5.136.579	0	0
121	64101	Adquisició de mobiliari	28.000.000	-20.000.000	8.000.000	6.075.189	1.924.811	1.924.811	1.692.811	0
122	64101	Adquisició de mobiliari	0	25.000.000	25.000.000	21.264.167	3.735.833	3.735.833	745.035	0
64		Inversions en mobiliari i estris	28.000.000	5.000.000	33.000.000	27.339.356	5.660.644	5.660.644	2.437.846	0
121	65101	Pla informàtic	20.000.000	0	20.000.000	19.586.714	413.286	413.286	413.286	780
122	65101	Pla informàtic	0	30.000.000	30.000.000	29.940.000	60.000	60.000	60.000	0
65		Inversions en equip de procés dades	20.000.000	30.000.000	50.000.000	49.526.714	473.286	473.286	472.506	780
121	67101	Adquisició de llibres	2.000.000	0	2.000.000	22.015	1.977.985	1.977.985	1.966.645	11.340
124	67101	Adquisició de llibres	0	4.800.000	4.800.000	4.135.009	664.991	664.991	661.991	13.000
67		Inversions altres immobilitzat material	2.000.000	4.800.000	6.800.000	4.157.024	2.642.976	2.642.976	2.618.636	24.340
TOTAL CAPÍTOL VI		110.301.000	64.913.318	175.214.318	160.014.918	15.199.400	15.199.400	6.594.637	6.569.517	25.120
CAPÍTOL VIII										
121	83101	Bestretes	2.000.000	0	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
122	83101	Bestretes	0	49.785	49.785	0	49.785	49.785	49.785	0
124	83101	Bestretes	0	10.000.000	10.000.000	282.049	9.717.951	9.717.951	9.011.951	706.000
83		Concessió préstecs i bestretes	2.000.000	10.049.785	12.049.785	282.049	11.767.736	11.767.736	11.061.736	706.000
TOTAL CAPÍTOL VIII		2.000.000	10.049.785	12.049.785	282.049	11.767.736	11.767.736	11.767.736	11.061.736	706.000
TOTAL PRESSUPOST		2.799.766.000	248.535.680	3.048.301.680	1.680.363.585	1.367.938.095	1.364.812.255	1.309.656.933	1.279.644.974	30.011.959

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST

PENDENT DE PAGAMENT D'EXERCICIS ANTERIORS EL 30 DE JUNY DE 1995

	Obligació reconeguda	Pagaments efectius	Pendent pagament
1992:			
Capítol II	938.385	0	938.385
Capítol VI	24.435.976	5.206.088	19.229.888
Total pendent de 1992	25.374.361	5.206.088	20.168.273
1993:			
Capítol I	30.000.000	0	30.000.000
Capítol II	55.890	55.890	0
Capítol VI	113.733.511	59.487.168	54.246.343
Total pendent de 1993	143.789.401	59.543.058	84.246.343
1994:			
Capítol I	57.155.215	17.155.215	40.000.000
Capítol II	57.399.920	50.796.146	6.603.774
Capítol VI	112.644.883	17.602.449	95.042.434
Total pendent de 1994	227.200.018	85.553.810	141.646.208

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST EL 30 DE JUNY DE 1995

	Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
CAPÍTOL I									
121 10001 Retribucions bàsiques	9.885.234	0	9.885.234	4.772.210	5.113.024	5.113.024	5.113.024	5.113.024	0
121 10002 Retribucions complementàries	14.619.948	0	14.619.948	7.054.128	7.565.820	7.565.820	7.565.820	7.565.820	0
10 Alts càrrecs	24505182	0	24.505.182	11.826.338	12.678.844	12.678.844	12.678.844	12.678.844	0
121 11001 Retribucions bàsiques	89.027.114	0	89.027.114	52.264.473	36.762.641	36.762.641	36.762.641	36.762.641	0
122 11001 Retribucions bàsiques	0	7.220.131	7.220.131	0	7.220.131	7.220.131	7.220.131	7.220.131	0
121 11002 Altres remuneracions	14.612.628	0	14.612.628	7.273.465	7.339.163	7.339.163	7.339.163	7.339.163	0
121 11003 Previsió diferència retribucions	4.502.572	0	4.502.572	4.502.572	0	0	0	0	0
11 Personal eventual	108.142.314	7.220.131	115.362.445	64.040.510	51.321.935	51.321.935	51.321.935	51.321.935	0
121 15101 Productivitat	2.225.000	0	2.225.000	2.225.000	0	0	0	0	0
121 15101 Gratificacions serveis extraordinaris	2.700.000	0	2.700.000	1.331.684	1.368.316	1.368.316	1.368.316	1.368.316	0
15 Incentius al rendiment i actv.extraord.	4.925.000	0	4.925.000	3.556.684	1.368.316	1.368.316	1.368.316	1.368.316	0
121 16001 Seguretat Social	26.579.185	0	26.579.185	17.450.180	9.129.005	9.129.005	9.129.005	9.064.955	64.050
121 16004 Altres règims de previsió social	315.000	0	315.000	11.275	303.725	303.725	197.436	197.436	0
121 16007 Assegurances de personal	762.208	0	762.208	762.208	0	0	0	0	0
121 16008 Previsió augment quotes seg.social	930.271	0	930.271	930.271	0	0	0	0	0
16 Assegurances i prestacions socials	28.586.664	0	28.586.664	19.153.934	9.432.730	9.432.730	9.326.441	9.262.391	64.050
TOTAL CAPÍTOL I	166.159.160	7.220.131	173.379.291	98.577.466	74.801.825	74.801.825	74.695.536	74.631.486	64.050
CAPÍTOL II									
121 20001 Lloguer béns mobles	600.000	0	600.000	559.827	40.173	40.173	40.173	40.173	0
122 20001 Lloguer béns mobles	0	300.000	300.000	19.007	280.993	280.993	280.993	280.993	0
121 20101 Lloguer béns immobles	5.028.975	0	5.028.975	43.569	4.985.406	4.985.406	2.492.703	2.492.703	0
20 Loguers	5.628.975	300.000	5.928.975	622.403	5.306.572	5.306.572	2.813.869	2.813.869	0
121 21001 Manteniment immobilitzat material	6.607.965	0	6.607.965	5.624.276	983.689	983.689	518.802	518.802	0
122 21001 Manteniment immobilitzat material	0	400.000	400.000	0	400.000	400.000	338.096	338.096	0
21 Conservació i reparació	6.607.965	400.000	7.007.965	5.624.276	1.383.689	1.383.689	856.898	856.898	0
121 22001 Material ordinari no inventariable	1.700.000	0	1.700.000	1.542.806	157.194	157.194	157.194	157.194	0
122 22001 Material ordinari no inventariable	0	500.000	500.000	278.335	221.665	221.665	221.665	221.665	0
121 22002 Premsa, revistes, llibres i altes publ.	547.239	0	547.239	209.874	337.365	337.365	337.365	337.365	0
122 22002 Premsa, revistes, llibres i altes publ.	0	300.000	300.000	265.540	34.460	34.460	34.460	34.460	0
121 22003 Material informàtic no inventariable	300.000	0	300.000	252.095	47.905	47.905	47.905	47.905	0
121 22101 Aigua, gas, electricitat, calefacció...	3.287.070	0	3.287.070	2.200.182	1.086.888	1.086.888	1.086.888	1.086.888	0
122 22101 Aigua, gas, electricitat, calefacció...	0	300.000	300.000	0	300.000	300.000	300.000	300.000	0

			Crédit inicial	Modificació	Crédit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
121	22102	Carburants	292.005	0	292.005	172.005	120.000	120.000	120.000	120.000	0
121	22103	Vestuari	189.000	0	189.000	148.835	40.165	40.165	40.165	40.165	0
121	22106	Altres subministraments	206.000	0	206.000	56.175	149.825	149.825	149.825	149.825	0
121	22201	Comunicacions	2.500.000	0	2.500.000	1.576.614	923.386	923.386	923.386	923.386	0
122	22201	Comunicacions	0	250.000	250.000	0	250.000	250.000	250.000	250.000	0
121	22301	Transports	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	22401	Primes d'assegurances	440.000	0	440.000	384.361	55.639	55.639	55.639	55.639	0
121	22501	Tributs	346.500	0	346.500	33.876	312.624	312.624	312.624	312.624	0
121	22602	Atencions protocolàries i representat.	762.200	0	762.200	569.519	192.681	192.681	192.681	192.681	0
122	22602	Atencions protocolàries i representat.	0	1.500.000	1.500.000	1.014.851	485.149	485.149	485.149	485.149	0
121	22603	Publicitat i propaganda	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
122	22603	Publicitat i propaganda	0	500.000	500.000	320.432	179.568	179.568	179.568	179.568	0
121	22605	Reunions i conferències	800.000	0	800.000	775.000	25.000	25.000	25.000	25.000	0
122	22605	Reunions i conferències	0	2.800.000	2.800.000	2.451.124	348.876	348.876	348.876	348.876	0
121	22607	Formació i promoció	600.000	0	600.000	425.000	175.000	175.000	175.000	175.000	0
122	22607	Formació i promoció	0	400.000	400.000	376.000	24.000	24.000	24.000	24.000	0
121	22608	Altres despeses diverses	540.000	0	540.000	186.020	353.980	353.980	353.980	253.980	100.000
122	22608	Altres despeses diverses	0	300.000	300.000	109.099	190.901	190.901	190.901	190.901	0
121	22609	Relacions institucionals exteriors	2.530.000	0	2.530.000	899.008	1.630.992	1.630.992	30.992	30.992	0
122	22609	Relacions institucionals exteriors	0	1.000.000	1.000.000	952.500	47.500	47.500	47.500	47.500	0
121	22701	Neteja i sanejament	6.796.146	0	6.796.146	215.508	6.580.638	6.580.638	2.001.766	2.001.766	0
122	22701	Neteja i sanejament	0	216.879	216.879	0	216.879	216.879	216.879	216.879	0
121	22702	Seguretat	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	22704	Postals	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	22707	Estudis i treballs tècnics	7.260.000	0	7.260.000	179.911	7.080.089	7.080.089	4.253.609	4.253.609	0
22		Material, subministraments i altres	29.100.160	8.066.879	37.167.039	15.598.670	21.568.369	21.568.369	12.563.017	12.463.017	100.000
121	23001	Dietes, locomoció i trasllats	824.000	0	824.000	659.976	164.024	164.024	164.024	164.024	0
122	23001	Dietes, locomoció i trasllats	0	1.500.000	1.500.000	904.495	595.505	595.505	595.505	595.505	0
121	23101	Altres indemnitzacions	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
12		Indemnitzacions per raó del servei	825.000	1.500.000	2.325.000	1.565.471	759.529	759.529	759.529	759.529	0
121	24001	Dotacions per a nous serveis	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
24		Dotacions per a nous serveis	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL II			42.163.100	10.266.879	52.429.979	23.411.820	29.018.159	29.018.159	16.993.313	16.893.313	100.000
CAPÍTOL IV											
121	48001	Transferències a famílies	650.000	0	650.000	650.000	0	0	0	0	0
122	48001	Transferències a famílies	0	5.303	5.303	5.303	0	0	0	0	0
48		Transferències a famílies	650.000	5.303	655.303	655.303	0	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL IV			650.000	5.303	655.303	655.303	0	0	0	0	0
CAPÍTOL VI											
121	61001	Obres condicionament edifici	600.000	0	600.000	600.000	0	0	0	0	0
61		Inversions en edificis i altres const.	600.000	0	600.000	600.000	0	0	0	0	0
121	62001	Altra maquinària	300.000	0	300.000	58.200	241.800	241.800	0	0	0
122	62001	Altra maquinària	0	1.325.000	1.325.000	58.200	1.325.000	1.325.000	0	0	0
62		Inversions en maquinària, instal·lacions	300.000	1.325.000	1.625.000	58.200	1.566.800	1.566.800	0	0	0
121	64001	Mobiliari	240.000	0	240.000	240.000	0	0	0	0	0
122	64001	Mobiliari	0	134.391	134.391	134.391	0	0	0	0	0
64		Inversions en mobiliari i estris	240.000	134.391	374.391	374.391	0	0	0	0	0
121	65001	Equip informàtic	3.000.000	0	3.000.000	1.014.590	1.985.410	1.985.410	1.093.126	1.093.126	0
65		Inversions en equip de procés dades	3.000.000	0	3.000.000	1.014.590	1.985.410	1.985.410	1.093.126	1.093.126	0
121	67001	Llibres	1.000.000	0	1.000.000	680.838	319.162	319.162	319.162	319.162	0
		Inversions en immobilitzat material	1.000.000	0	1.000.000	680.838	319.162	319.162	319.162	319.162	0
TOTAL CAPÍTOL VI			5.140.000	1.459.391	6.599.391	2.728.019	3.871.372	3.871.372	1.412.288	1.412.288	0
CAPÍTOL VIII											
121	83101	Bestretes	500.000	0	500.000	0	500.000	500.000	500.000	500.000	0
122	83101	Bestretes	0	46.243	46.243	46.243	0	0	0	0	0
124	83101	Bestretes	0	1.800.000	1.800.000	950.000	850.000	850.000	850.000	850.000	0
83		Concessió préstec i bestretes	500.000	1.846.243	2.346.243	996.243	1.350.000	1.350.000	1.350.000	1.350.000	0
TOTAL CAPÍTOL VIII			500.000	1.846.243	2.346.243	996.243	1.350.000	1.350.000	1.350.000	1.350.000	0
TOTAL PRESSUPOST			214.612.260	20.797.947	235.410.207	126.368.851	109.041.356	109.041.356	94.451.137	94.287.087	164.050

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST PENDENT DE PAGAMENT EXERCICI ANTERIOR. 30 DE JUNY DE 1995

	Obligació reconeguda	Pagaments efectius	Pendent pagament
Capítol I	485.739	485.739	0
Capítol II	4.617.548	4.264.324	353.224
Capítol VI	2.497.890	2.458.215	39.675
	7.601.177	7.208.278	392.899

Informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura

El Ple del Parlament, després d'estudiar l'informe sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura, presentat pels diputats interventors, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 7 de febrer de 1996, ha conegut l'informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament en finir la IV legislatura, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

»D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament ha aprovat el dit informe.»

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST EL 25 DE SETEMBRE DE 1995

			Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
CAPÍTOL I											
121	10001	Assignacions diputats	690.000.000	-26.000.000	664.000.000	200.435.545	463.564.455	463.564.455	463.564.455	463.564.455	0
122	10001	Assignacions diputats	0	43.020.127	43.020.127	0	43.020.127	43.020.127	43.020.127	43.020.127	0
	10	Alts càrrecs	690.000.000	17.020.127	707.020.127	200.435.545	506.584.582	506.584.582	506.584.582	506.584.582	0
121	11001	Retribucions bàsiques	29.700.000	800.000	30.500.000	9.059.849	21.440.151	21.440.151	21.440.151	21.440.151	0
121	11002	Altres remuneracions	4.950.000	0	4.950.000	1.768.178	3.181.822	3.181.822	3.181.822	3.181.822	0
110		Personal eventual	34.650.000	800.000	35.450.000	10.828.027	24.621.973	24.621.973	24.621.973	24.621.973	0
121	12001	Retribucions bàsiques	370.000.000	4.500.000	374.500.000	112.034.345	262.465.655	262.465.655	262.465.655	262.465.655	0
121	12101	Retribucions complementàries	82.650.000	-4.600.000	78.050.000	26.845.506	51.204.494	51.204.494	51.204.494	51.204.494	0
121	12102	Altres remuneracions	2.300.000	0	2.300.000	877.359	1.422.641	1.422.641	1.422.641	1.422.641	0
121	12301	Previsió augment retribucions	41.100.000	-3.800.000	37.300.000	37.300.000	0	0	0	0	0
	12	Personal funcionari	496.050.000	-3.900.000	492.150.000	177.057.210	315.092.790	315.092.790	315.092.790	315.092.790	0
121	13101	Retribucions bàsiques	6.800.000	2.300.000	9.100.000	3.765.192	5.334.808	5.334.808	5.334.808	5.334.808	0
122	13101	Retribucions bàsiques	0	4.500.000	4.500.000	0	4.500.000	4.500.000	4.500.000	4.500.000	0
121	13102	Retribucions complementàries	2.000.000	0	2.000.000	962.208	1.037.792	1.037.792	1.037.792	1.037.792	0
122	13102	Retribucions complementàries	0	1.500.000	1.500.000	647.889	852.111	852.111	852.111	852.111	0
	13	Personal laboral	8.800.000	8.300.000	17.100.000	5.375.289	11.724.711	11.724.711	11.724.711	11.724.711	0
121	15001	Productivitat	8.700.000	0	8.700.000	8.690.786	9.214	9.214	9.214	9.214	0
122	15101	Productivitat	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0	0	0	0	0
121	15101	Gratificacions serveis extraordinari	10.000.000	0	10.000.000	3.437.619	6.562.381	6.562.381	6.562.381	6.562.381	0
122	15101	Gratificacions serveis extraordinari	0	2.000.000	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
	15	Incentius al rendiment i activ.extr.	18.700.000	4.000.000	22.700.000	14.128.405	8.571.595	8.571.595	8.571.595	8.571.595	0
121	16001	Seguretat Social	102.400.000	400.000	102.800.000	44.816.620	57.983.380	57.983.380	57.983.380	41.751.940	16.231.440
121	16002	MUFACE	5.000.000	300.000	5.300.000	2.697.029	2.602.971	2.602.971	2.602.971	2.602.971	0
121	16004	Altres règims de previsió social	2.900.000	0	2.900.000	720.388	2.179.612	2.179.612	1.446.949	1.289.723	157.226
121	16005	Quotes seguretat social diputats	120.800.000	0	120.800.000	44.661.471	76.138.529	76.138.529	76.138.529	76.138.529	0
121	16006	Classes passives diputats	2.700.000	100.000	2.800.000	1.415.519	1.384.481	1.384.481	1.384.481	1.384.481	0
121	16007	Assegurances personal i diputats	12.600.000	32.000.000	44.600.000	44.158.144	441.856	441.856	441.856	441.856	0
121	16008	Previsió augment quotes seg.socia	8.100.000	0	8.100.000	8.100.000	0	0	0	0	0
121	16102	Prestació compl.jubilació diputats	4.000.000	0	4.000.000	3.681.721	318.279	318.279	318.279	318.279	0
16		Assegurances i prestacions social	258.500.000	32.800.000	291.300.000	150.250.892	141.049.108	141.049.108	140.316.445	123.927.779	16.388.666
TOTAL CAPÍTOL I			1.506.700.000	59.020.127	1.565.720.127	558.075.368	1.007.644.759	1.007.644.759	1.006.912.096	990.523.430	16.388.666
CAPÍTOL II											
121	20001	Lloguer béns mobles	2.000.000	0	2.000.000	749.374	1.250.626	1.250.626	1.250.626	1.250.626	0
121	20002	Lloguer fotocopiadores	14.000.000	0	14.000.000	8.207.510	5.792.490	5.792.490	5.792.490	4.980.162	812.328
121	20101	Lloguer béns immobles	3.600.000	0	3.600.000	85.479	3.514.521	3.514.521	2.127.168	2.029.168	98.000
	20	Lloguers	19.600.000	0	19.600.000	9.042.363	10.557.637	10.557.637	9.170.284	8.259.956	910.328
121	21001	Manteniment immobilitzat material	12.000.000	0	12.000.000	6.597.535	5.402.465	5.402.465	5.298.736	5.287.645	11.091
122	21001	Manteniment immobilitzat material	0	12.000.000	12.000.000	7.417.653	4.582.347	4.582.347	3.076.542	3.076.542	0
121	21002	Manteniment sistema informàtic	16.000.000	0	16.000.000	62.919	15.937.081	15.937.081	5.079.486	5.050.343	29.143
122	21002	Manteniment sistema informàtic	0	2.500.000	2.500.000	0	2.500.000	2.500.000	2.188.126	2.188.126	0
121	21003	Conservació aire condicionat	3.970.000	0	3.970.000	679.947	3.290.053	3.290.053	3.290.053	3.290.053	0
121	21004	Conservació parc mòbil	2.600.000	1.300.000	3.900.000	688.252	3.211.748	3.211.748	3.211.748	3.046.040	165.708
121	21005	Conservació sist.alimentac.elèctric	985.000	0	985.000	928.711	56.289	56.289	56.289	56.289	0
121	21006	Conservació centraleta electrònica	750.000	-300.000	450.000	428.656	21.344	21.344	21.344	21.344	0
121	21007	Conservació altra maquinària i equi	9.460.000	0	9.460.000	4.279.837	5.180.163	4.880.163	4.880.163	4.632.445	247.718
	21	Conservació i reparació	45.765.000	15.500.000	61.265.000	21.083.510	40.181.490	39.881.490	27.102.487	26.648.827	453.660
121	22001	Material ordinari no inventariable	11.000.000	0	11.000.000	4.425.685	6.574.315	6.574.315	6.574.315	5.747.013	827.302
121	22002	Prensa, revistes, llibres i altres pub	5.400.000	1.000.000	6.400.000	337.850	6.062.150	5.212.150	5.212.150	5.095.659	116.491
122	22002	Prensa, revistes, llibres i altres pub	0	3.000.000	3.000.000	721.030	2.278.970	2.278.970	2.278.970	1.887.732	391.238
124	22002	Prensa, revistes, llibres i altres pub	0	3.600.000	3.600.000	375.959	3.224.041	3.224.041	724.041	724.041	0
121	22003	Material informàtic no inventariable	4.000.000	-1.000.000	3.000.000	1.859.847	1.140.153	1.140.153	1.140.153	814.441	325.712
121	22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció.e	22.000.000	0	22.000.000	10.061.518	11.938.482	11.938.482	11.938.482	9.731.880	2.206.602
122	22101	Aigua, gas, electricitat, calefacció.e	0	5.000.000	5.000.000	0	5.000.000	5.000.000	5.000.000	5.000.000	0
121	22102	Carburants	3.000.000	0	3.000.000	852.275	2.147.725	2.147.725	2.147.725	1.767.407	380.318
122	22102	Carburants	0	700.000	700.000	281.955	418.045	418.045	418.045	418.045	0

			Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
121	22103	Vestuari	3.100.000	0	3.100.000	1.053.056	2.046.944	2.046.944	1.755.851	1.755.851	0
121	22106	Altres subministraments	6.500.000	-1.000.000	5.500.000	3.891.653	1.608.347	1.608.347	1.608.347	1.489.954	118.393
121	22107	Enregistrament i so	4.200.000	-1.000.000	3.200.000	2.661.832	538.168	538.168	538.168	472.485	65.683
121	22201	Comunicacions	21.000.000	0	21.000.000	9.965.180	11.034.820	11.034.820	11.034.820	10.934.820	100.000
122	22201	Comunicacions	0	4.000.000	4.000.000	0	4.000.000	4.000.000	4.000.000	4.000.000	0
121	22301	Transports	3.300.000	0	3.300.000	2.182.240	1.117.760	1.117.760	1.117.760	1.085.280	32.480
121	22402	Primes assegurances parc mòbil	1.800.000	0	1.800.000	556.155	1.243.845	1.243.845	1.243.845	1.243.845	0
121	22403	Primes assegurances edifici. mobil.	4.800.000	-1.350.000	3.450.000	693.301	2.756.699	2.756.699	2.756.699	2.756.699	0
121	22501	Tributs	300.000	0	300.000	141.780	158.220	158.220	158.220	158.220	0
121	22601	Canons; servei bar-restaurant	10.000.000	0	10.000.000	5.102.341	4.897.659	4.897.659	4.499.808	3.803.808	696.000
121	22602	Atencions protocolàries i represent.	17.000.000	0	17.000.000	7.915.075	9.084.925	8.684.925	8.684.925	8.662.425	22.500
121	22606	Hospital Clínic	1.200.000	0	1.200.000	114.413	1.085.587	1.085.587	542.794	542.794	0
121	22607	Formació i promoció	9.000.000	700.000	9.700.000	3.423.959	6.276.041	6.276.041	5.901.041	5.782.041	119.000
121	22608	Altres despeses diverses	10.000.000	-3.500.000	6.500.000	4.701.478	1.798.522	1.798.522	1.798.522	1.794.462	4.060
121	22609	Relacions institucionals exteriors	5.000.000	0	5.000.000	4.568.935	431.065	431.065	431.065	431.065	0
121	22610	Publicacions obligatòries	39.000.000	0	39.000.000	18.945.680	20.054.320	20.054.320	20.054.320	19.382.493	671.827
122	22610	Publicacions obligatòries	0	3.000.000	3.000.000	0	3.000.000	3.000.000	3.000.000	3.000.000	0
121	22611	Publicacions voluntàries	5.000.000	0	5.000.000	429.569	4.570.431	4.570.431	4.427.388	4.427.388	0
122	22611	Publicacions voluntàries	0	2.800.000	2.800.000	0	2.800.000	2.800.000	2.800.000	2.677.040	122.960
124	22611	Publicacions voluntàries	0	6.550.217	6.550.217	0	6.550.217	5.978.217	2.153.840	2.153.840	0
121	22612	Despeses d'informàtica	52.000.000	0	52.000.000	3.391.650	48.608.350	48.608.350	24.304.176	24.304.176	0
121	22701	Neteja i sanejament	43.100.000	0	43.100.000	397.130	42.702.870	42.702.870	32.174.282	32.174.282	0
122	22701	Neteja i sanejament	0	500.000	500.000	500.000	0	0	0	0	0
121	22707	Estudis i treballs tècnics	3.000.000	0	3.000.000	200.000	2.800.000	2.800.000	0	0	0
121	22708	Prestació altres serveis informàtics	1.500.000	2.500.000	4.000.000	2.117.552	1.882.448	1.882.448	1.401.088	1.298.984	102.104
121	22709	Serveis agències de notícies	3.150.000	250.000	3.400.000	474.064	2.925.936	2.925.936	2.394.253	1.829.999	564.254
22		Material, subministraments i altres	289.350.000	25.750.217	315.100.217	92.343.162	222.757.055	220.935.055	174.215.093	167.348.169	6.866.924
121	23001	Dietes, locomoció i trasllats	16.000.000	0	16.000.000	8.932.414	7.067.586	7.067.586	7.067.586	4.294.270	2.773.316
122	23001	Dietes, locomoció i trasllats	0	6.000.000	6.000.000	0	6.000.000	6.000.000	6.000.000	6.000.000	0
121	23002	Conveni amb RENFE	700.000	0	700.000	76.545	623.455	623.455	623.455	479.340	144.115
121	23101	Altres indemnitzacions	500.000	0	500.000	500.000	0	0	0	0	0
121	23102	Indemnització als diputats	287.300.000	0	287.300.000	104.965.676	182.334.324	182.334.324	182.334.324	182.334.324	0
122	23102	Indemnització als diputats	0	20.613.913	20.613.913	0	20.613.913	20.613.913	20.613.913	20.613.913	0
23		Indemnitzacions per raó del servei	304.500.000	26.613.913	331.113.913	114.474.635	216.639.278	216.639.278	216.639.278	213.721.847	2.917.431
121	24001	Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	250.000	0	0	0	0	0
24		Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	250.000	0	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL II			659.465.000	67.864.130	727.329.130	237.193.670	490.135.460	488.013.460	427.127.142	415.978.799	11.148.343
CAPÍTOL IV											
121	48101	Assignacions grups parlamentaris	517.300.000	54.000.000	571.300.000	148.069.789	423.230.211	423.230.211	423.230.211	423.230.211	0
122	48101	Assignacions grups parlamentaris	0	99.789	99.789	0	99.789	99.789	99.789	99.789	0
121	48301	Ajut estudis i formació fills funcionari	4.000.000	500.000	4.500.000	4.500.000	0	0	0	0	0
122	48301	Ajut estudis i formació fills funcionari	0	12.908	12.908	12.908	0	0	0	0	0
121	48302	Fons d'acció social	0	1.500.000	1.500.000	1.500.000	0	0	0	0	0
48		A famílies i institucions sense fi lucr	521.300.000	56.112.697	577.412.697	154.082.697	423.330.000	423.330.000	423.330.000	423.330.000	0
TOTAL CAPÍTOL IV			521.300.000	56.112.697	577.412.697	154.082.697	423.330.000	423.330.000	423.330.000	423.330.000	0
CAPÍTOL VI											
121	61101	Obres de condicionament de l'edifi	50.000.000	-34.000.000	16.000.000	11.010.352	4.989.648	4.989.648	27.458	27.458	0
122	61101	Obres de condicionament de l'edifi	0	56.113.318	56.113.318	55.819.338	293.980	293.980	293.980	293.980	0
61		Inversions en edificis i altres constr.	50.000.000	22.113.318	72.113.318	66.829.690	5.283.628	5.283.628	321.438	321.438	0
121	62101	Programa microfilmació d'arxius	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	0	0	0	0	0
121	62101	Programa d'audiovisuals	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	62201	Sistema de seguretat	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	0	0	0	0	0
122	62201	Sistema de seguretat	0	3.000.000	3.000.000	3.000.000	0	0	0	0	0
121	62301	Altra maquinària	3.100.000	0	3.100.000	1.180.077	1.919.923	1.919.923	1.843.537	900.827	942.710
62		Inversions en maquinària, instal.lac.	5.101.000	3.000.000	8.101.000	6.181.077	1.919.923	1.919.923	1.843.537	900.827	942.710
121	63101	Adquisició vehicle	5.200.000	400.000	5.600.000	349.621	5.250.379	5.250.379	5.250.379	5.192.379	58.000
63		Inversions funcionament serveis	5.200.000	400.000	5.600.000	349.621	5.250.379	5.250.379	5.250.379	5.192.379	58.000
121	64101	Adquisició de mobiliari	28.000.000	-26.000.000	2.000.000	75.189	1.924.811	1.924.811	1.924.811	1.924.811	0
122	64101	Adquisició de mobiliari	0	25.000.000	25.000.000	20.786.489	4.213.511	4.213.511	2.367.558	2.367.558	0
64		Inversions en mobiliari i estris	28.000.000	-1.000.000	27.000.000	20.861.678	6.138.322	6.138.322	4.292.369	4.292.369	0
121	65101	Pla informàtic	20.000.000	0	20.000.000	19.586.714	413.286	413.286	413.286	413.286	0
122	65101	Pla informàtic	0	30.000.000	30.000.000	29.815.040	184.960	184.960	184.960	184.960	0
65		Inversions en equip de procés dades	20.000.000	30.000.000	50.000.000	49.401.754	598.246	598.246	598.246	598.246	0
121	67101	Adquisició de llibres	2.000.000	0	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	1.966.645	33.355
124	67101	Adquisició de llibres	0	4.800.000	4.800.000	3.731.198	1.068.802	1.068.802	1.068.802	664.991	403.811
67		Inversions altres immobilitzat mater.	2.000.000	4.800.000	6.800.000	3.731.198	3.068.802	3.068.802	3.068.802	2.631.636	437.166
TOTAL CAPÍTOL VI			110.301.000	59.313.318	169.614.318	147.355.018	22.259.300	22.259.300	15.374.771	13.936.895	1.437.876
CAPÍTOL VIII											
121	83101	Bestretes	2.000.000	0	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
122	83101	Bestretes	0	49.785	49.785	0	49.785	49.785	49.785	49.785	0
124	83101	Bestretes	0	10.000.000	10.000.000	-4.977.372	14.977.372	14.977.372	14.977.372	14.341.372	636.000
83		Concessió préstecs i bestretes	2.000.000	10.049.785	12.049.785	-4.977.372	17.027.157	17.027.157	17.027.157	16.391.157	636.000
TOTAL CAPÍTOL VIII			2.000.000	10.049.785	12.049.785	-4.977.372	17.027.157	17.027.157	17.027.157	16.391.157	636.000
TOTAL PRESSUPOST			2.799.766.000	252.360.057	3.052.126.057	1.091.729.381	1.960.396.676	1.958.274.676	1.889.771.166	1.860.160.281	29.610.885

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST

PENDENT DE PAGAMENT D'EXERCICIS ANTERIORS EL 25 DE SETEMBRE DE 1995

	Obligació reconeguda	Pagaments efectius	Pendent pagament
1992:			
Capítol II	938.385	0	938.385
Capítol VI	24.435.976	14.806.255	9.629.721
Total pendent de 1992	25.374.361	14.806.255	10.568.106
1993:			
Capítol I	30.000.000	0	30.000.000
Capítol II	55.890	55.890	0
Capítol VI	113.733.511	73.081.200	40.652.311
Total pendent de 1993	143.789.401	73.137.090	70.652.311
1994:			
Capítol I	57.155.215	17.155.215	40.000.000
Capítol II	57.399.920	52.012.680	5.387.240
Capítol VI	112.644.883	37.496.664	75.148.219
Total pendent de 1994	227.200.018	106.664.559	120.535.459

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST EL 25 DE SETEMBRE DE 1995

	Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
CAPÍTOL I									
121 10001 Retribucions bàsiques	9.885.234	0	9.885.234	2.580.914	7.304.320	7.304.320	7.304.320	7.304.320	0
121 10002 Retribucions complementàries	14.619.948	0	14.619.948	3.271.218	11.348.730	11.348.730	11.348.730	11.348.730	0
10 Alts càrrecs	24.505.182	0	24.505.182	5.852.132	18.653.050	18.653.050	18.653.050	18.653.050	0
121 11001 Retribucions bàsiques	89.027.114	-6.150.000	82.877.114	27.912.858	54.964.256	54.964.256	54.964.256	54.964.256	0
122 11001 Retribucions bàsiques	0	7.220.131	7.220.131	0	7.220.131	7.220.131	7.220.131	7.220.131	0
121 11002 Altres remuneracions	14.612.628	0	14.612.628	3.634.864	10.977.764	10.977.764	10.977.764	10.977.764	0
121 11003 Previsió diferència retribucions	4.502.572	0	4.502.572	4.502.572	0	0	0	0	0
11 Personal eventual	108.142.314	1.070.131	109.212.445	36.050.294	73.162.151	73.162.151	73.162.151	73.162.151	0
121 15001 Productivitat	2.225.000	0	2.225.000	2.225.000	0	0	0	0	0
121 15101 Gratificacions serveis extraordinaris	2.700.000	0	2.700.000	852.154	1.847.846	1.847.846	1.847.846	1.847.846	0
15 Incentius al rendiment i actv.extraord.	4.925.000	0	4.925.000	3.077.154	1.847.846	1.847.846	1.847.846	1.847.846	0
121 16001 Seguretat Social	26.579.185	0	26.579.185	10.687.215	15.891.970	15.891.970	15.891.970	15.859.945	32.025
121 16004 Altres règims de previsió social	315.000	0	315.000	11.275	303.725	303.725	232.624	232.624	0
121 16007 Assegurances de personal	762.208	0	762.208	762.208	0	0	0	0	0
121 16008 Previsió augment quotes seg.social	930.271	0	930.271	930.271	0	0	0	0	0
16 Assegurances i prestacions socials	28.586.664	0	28.586.664	12.390.969	16.195.695	16.195.695	16.124.594	16.092.569	32.025
TOTAL CAPÍTOL I	166.159.160	1.070.131	167.229.291	57.370.549	109.858.742	109.858.742	109.787.641	109.755.616	32.025
CAPÍTOL II									
121 20001 Lloguer béns mobles	600.000	200.000	800.000	695.233	104.767	104.767	104.767	104.767	0
122 20001 Lloguer béns mobles	0	300.000	300.000	0	300.000	300.000	300.000	300.000	0
121 21001 Lloguer béns immobles	5.028.975	0	5.028.975	43.569	4.985.406	4.985.406	4.985.406	4.985.406	0
20 Loguers	5.628.975	500.000	6.128.975	738.802	5.390.173	5.390.173	5.390.173	5.390.173	0
121 21001 Manteniment immobilitzat material	6.607.965	0	6.607.965	5.139.640	1.468.325	1.468.325	1.294.325	1.294.325	0
122 21001 Manteniment immobilitzat material	0	400.000	400.000	0	400.000	400.000	400.000	400.000	0
21 Conservació i reparació	6.607.965	400.000	7.007.965	5.139.640	1.868.325	1.868.325	1.694.325	1.694.325	0
121 22001 Material ordinari no inventariable	1.700.000	0	1.700.000	1.345.890	354.110	354.110	354.110	354.110	0
122 22001 Material ordinari no inventariable	0	500.000	500.000	-11.210	511.210	511.210	511.210	511.210	0
121 22002 Premsa, revistes, llibres i altes publ.	547.239	0	547.239	209.874	337.365	337.365	337.365	337.365	0
122 22002 Premsa, revistes, llibres i altes publ.	0	300.000	300.000	106.953	193.047	193.047	193.047	167.395	25.652
121 22003 Material informàtic no inventariable	300.000	0	300.000	162.353	137.647	137.647	137.647	137.647	0
121 22101 Aigua, gas, electricitat, calefacció...	3.287.070	0	3.287.070	1.782.212	1.504.858	1.504.858	1.504.858	1.504.858	0
122 22101 Aigua, gas, electricitat, calefacció...	0	300.000	300.000	0	300.000	300.000	300.000	300.000	0
121 22102 Carburants	292.005	0	292.005	132.005	160.000	160.000	160.000	160.000	0

		Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
121	22103	Vestuari	189.000	0	189.000	148.835	40.165	40.165	40.165	0
121	22106	Altres subministraments	206.000	100.000	306.000	124.946	181.054	181.054	181.054	0
121	22201	Comunicacions	2.500.000	0	2.500.000	1.500.784	999.216	999.216	999.216	0
122	22201	Comunicacions	0	250.000	250.000	0	250.000	250.000	250.000	0
121	22301	Transports	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0
121	22401	Primes d'assegurances	440.000	0	440.000	145.253	294.747	294.747	294.747	0
121	22501	Tributs	346.500	0	346.500	33.876	312.624	312.624	312.624	0
121	22602	Atencions protocolàries i representat.	762.200	0	762.200	519.749	242.451	242.451	242.451	0
122	22602	Atencions protocolàries i representat.	0	1.500.000	1.500.000	957.063	542.937	542.937	542.937	0
122	22603	Publicitat i propaganda	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0
122	22603	Publicitat i propaganda	0	500.000	500.000	206.752	293.248	293.248	293.248	0
121	22605	Reunions i conferències	800.000	0	800.000	775.000	25.000	25.000	25.000	0
122	22605	Reunions i conferències	0	2.800.000	2.800.000	2.451.124	348.876	348.876	348.876	0
121	22607	Formació i promoció	600.000	0	600.000	425.000	175.000	175.000	175.000	0
122	22607	Formació i promoció	0	400.000	400.000	376.000	24.000	24.000	24.000	0
121	22608	Altres despeses diverses	540.000	0	540.000	86.020	453.980	453.980	353.980	100.000
122	22608	Altres despeses diverses	0	300.000	300.000	158.869	141.131	141.131	141.131	0
121	22609	Relacions institucionals exteriors	2.530.000	0	2.530.000	899.008	1.630.992	30.992	30.992	0
122	22609	Relacions institucionals exteriors	0	1.000.000	1.000.000	952.500	47.500	47.500	47.500	0
121	22701	Neteja i sanejament	6.796.146	0	6.796.146	215.508	6.580.638	3.146.484	3.146.484	0
122	22701	Neteja i sanejament	0	216.879	216.879	0	216.879	216.879	216.879	0
121	22702	Seguretat	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0
121	22704	Postals	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0
121	22707	Estudis i treballs tècnics	7.260.000	4.800.000	12.060.000	1.473.376	10.586.624	5.660.440	5.660.440	0
22		Material, subministraments i altres	29.100.160	12.966.879	42.067.039	15.181.740	26.885.299	16.924.961	16.799.309	125.652
TOTAL CAPÍTOL II		42.163.100	15.366.879	57.529.979	22.346.793	35.183.186	35.183.186	25.048.848	24.923.196	125.652
CAPÍTOL IV										
121	48001	Transferències a famílies	650.000	150.000	800.000	800.000	0	0	0	0
122	48001	Transferències a famílies	0	5.303	5.303	5.303	0	0	0	0
121	48101	Fons d'acció social	0	400.000	400.000	400.000	0	0	0	0
48		Transferències a famílies	650.000	555.303	1.205.303	1.205.303	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL IV		650.000	555.303	1.205.303	1.205.303	0	0	0	0	0
CAPÍTOL VI										
121	61001	Obres condicionament edifici	600.000	0	600.000	600.000	0	0	0	0
61		Inversions en edificis i altres const.	600.000	0	600.000	600.000	0	0	0	0
121	62001	Altra maquinària	300.000	0	300.000	58.200	241.800	241.800	0	0
122	62001	Altra maquinària	0	1.325.000	1.325.000	0	1.325.000	1.325.000	266.800	266.800
62		Inversions en maquinària, instal·lacions	300.000	1.325.000	1.625.000	58.200	1.566.800	1.566.800	266.800	266.800
121	64001	Mobiliari	240.000	500.000	740.000	721.619	18.381	18.381	18.381	0
122	64001	Mobiliari	0	134.391	134.391	0	134.391	134.391	134.391	0
64		Inversions en mobiliari i estris	240.000	634.391	874.391	721.619	152.772	152.772	152.772	0
121	65001	Equip informàtic	3.000.000	0	3.000.000	959.548	2.040.452	2.040.452	2.040.452	0
65		Inversions en equip de procés dades	3.000.000	0	3.000.000	959.548	2.040.452	2.040.452	2.040.452	0
121	67001	Llibres	1.000.000	0	1.000.000	585.628	414.372	414.372	414.372	0
		Inversions en immobilitzat material	1.000.000	0	1.000.000	585.628	414.372	414.372	414.372	0
TOTAL CAPÍTOL VI		5.140.000	1.959.391	7.099.391	2.924.995	4.174.396	4.174.396	2.874.396	2.874.396	0
CAPÍTOL VIII										
121	83101	Bestretes	500.000	0	500.000	0	500.000	500.000	500.000	0
122	83101	Bestretes	0	46.243	46.243	46.243	0	0	0	0
124	83101	Bestretes	0	1.800.000	1.800.000	950.000	850.000	850.000	850.000	0
83		Concessió préstec i bestretes	500.000	1.846.243	2.346.243	996.243	1.350.000	1.350.000	1.350.000	0
TOTAL CAPÍTOL VIII		500.000	1.846.243	2.346.243	996.243	1.350.000	1.350.000	1.350.000	1.350.000	0
TOTAL PRESSUPOST		214.612.260	20.797.947	235.410.207	84.843.883	150.566.324	150.566.324	139.060.885	138.903.208	157.677

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST PENDENT DE PAGAMENT EXERCICI ANTERIOR EL 25 DE SETEMBRE DE 1995

	Obligació reconeguda	Pagaments efectius	Pendent pagament
Capítol I	485.739	485.739	0
Capítol II	4.617.548	4.264.324	353.224
Capítol VI	2.497.890	2.458.215	39.675
	7.601.177	7.208.278	392.899

Informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament a l'inici de la V legislatura

El Ple del Parlament, després d'estudiar l'informe sobre la situació del Pressupost del Parlament a l'inici de la V legislatura, presentat pels diputats interventors, pren l'acord següent:

«El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 7 de febrer de 1996, ha conegut l'informe dels diputats interventors sobre la situació del Pressupost del Parlament en iniciar la V legislatura, que ha presentat la Comissió de Govern Interior.

»D'acord amb l'article 46.2.tercer del Reglament ha aprovat el dit informe.»

01.01. PARLAMENT DE CATALUNYA

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST EL 5 DE DESEMBRE DE 1995

		Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
CAPÍTOL I										
121	10001	Assignacions diputats	690.000.000	-26.000.000	664.000.000	149.844.351	514.155.649	514.155.649	514.155.649	0
122	10001	Assignacions diputats	0	43.020.127	43.020.127	0	43.020.127	43.020.127	43.020.127	0
10		Alts càrrecs	690.000.000	17.020.127	707.020.127	149.844.351	557.175.776	557.175.776	557.175.776	0
121	11001	Retribucions bàsiques	29.700.000	800.000	30.500.000	4.754.211	25.745.789	25.745.789	25.745.789	0
121	11002	Altres remuneracions	4.950.000	0	4.950.000	1.018.748	3.931.252	3.931.252	3.931.252	0
110		Personal eventual	34.650.000	800.000	35.450.000	5.772.959	29.677.041	29.677.041	29.677.041	0
121	12001	Retribucions bàsiques	370.000.000	4.500.000	374.500.000	60.329.836	314.170.164	314.170.164	314.170.164	0
121	12101	Retribucions complementàries	82.650.000	-4.600.000	78.050.000	15.617.607	62.432.393	62.432.393	62.432.393	0
121	12102	Altres remuneracions	2.300.000	0	2.300.000	877.359	1.422.641	1.422.641	1.422.641	0
121	12301	Previsió augment retribucions	41.100.000	-3.800.000	37.300.000	37.300.000	0	0	0	0
12		Personal funcionari	496.050.000	-3.900.000	492.150.000	114.124.802	378.025.198	378.025.198	378.025.198	0
121	13101	Retribucions bàsiques	6.800.000	2.300.000	9.100.000	1.758.960	7.341.040	7.341.040	7.341.040	0
122	13101	Retribucions bàsiques	0	4.500.000	4.500.000	0	4.500.000	4.500.000	4.500.000	0
121	13102	Retribucions complementàries	2.000.000	0	2.000.000	962.208	1.037.792	1.037.792	1.037.792	0
122	13102	Retribucions complementàries	0	1.500.000	1.500.000	207.667	1.292.333	1.292.333	1.292.333	0
13		Personal laboral	8.800.000	8.300.000	17.100.000	2.928.835	14.171.165	14.171.165	14.171.165	0
121	15001	Productivitat	8.700.000	0	8.700.000	1.320.445	7.379.555	7.379.555	7.379.555	0
122	15101	Productivitat	0	2.000.000	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
121	15101	Gratificacions serveis extraordi	10.000.000	0	10.000.000	1.623.588	8.376.412	8.376.412	8.376.412	0
122	15101	Gratificacions serveis extraordi	0	2.000.000	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
15		Incentius al rendiment i activ.ext	18.700.000	4.000.000	22.700.000	2.944.033	19.755.967	19.755.967	19.755.967	0
121	16001	Seguretat Social	102.400.000	400.000	102.800.000	27.009.258	75.790.742	75.790.742	59.559.302	16.231.440
121	16002	MUFACE	5.000.000	300.000	5.300.000	1.581.470	3.718.530	3.718.530	3.718.530	0
121	16004	Altres règims de previsió socia	2.900.000	0	2.900.000	652.135	2.247.865	2.247.865	1.672.428	0
121	16005	Quotes seguretat social diputat	120.800.000	0	120.800.000	25.310.400	95.489.600	95.489.600	95.489.600	0
121	16006	Classes passives diputats	2.700.000	100.000	2.800.000	822.170	1.977.830	1.977.830	1.977.830	0
121	16007	Assegurances personal i diput	12.600.000	32.000.000	44.600.000	3.345.734	41.254.266	41.254.266	41.254.266	0
121	16008	Previsió augment quotes seg.s	8.100.000	0	8.100.000	8.100.000	0	0	0	0
121	16102	Prestació compl.jubilació diput	4.000.000	0	4.000.000	3.681.721	318.279	318.279	318.279	0
16		Assegurances i prestacions so	258.500.000	32.800.000	291.300.000	70.502.888	220.797.112	220.797.112	203.990.235	16.231.440
TOTAL CAPÍTOL I		1.506.700.000	59.020.127	1.565.720.127	346.117.868	1.219.602.259	1.219.602.259	1.219.026.822	1.202.795.382	16.231.440
CAPÍTOL II										
121	20001	Lloguer béns mobles	2.000.000	0	2.000.000	4.880	1.995.120	1.995.120	1.995.120	0
121	20002	Lloguer fotocopiadores	14.000.000	0	14.000.000	7.240.811	6.759.189	6.759.189	6.375.324	383.865
121	20101	Lloguer béns immobles	3.600.000	0	3.600.000	85.479	3.514.521	3.514.521	2.622.030	0
20		Lloguers	19.600.000	0	19.600.000	7.331.170	12.268.830	12.268.830	10.992.474	383.865
121	21001	Manteniment immobilitzat mater	12.000.000	0	12.000.000	2.333.633	9.666.367	9.666.367	5.462.937	3.458.437
122	21001	Manteniment immobilitzat mater	0	12.000.000	12.000.000	0	12.000.000	12.000.000	6.910.677	0
121	21002	Manteniment sistema informàtic	16.000.000	0	16.000.000	62.919	15.937.081	15.937.081	11.778.462	870.000
122	21002	Manteniment sistema informàtic	0	2.500.000	2.500.000	0	2.500.000	2.500.000	2.188.126	0
121	21003	Conservació aire condicionat	3.970.000	0	3.970.000	463.979	3.506.021	3.506.021	3.506.021	0
121	21004	Conservació parc mòbil	2.600.000	1.300.000	3.900.000	15.223	3.884.777	3.884.777	3.787.466	97.311
121	21005	Conservació sist.alimentac.elè	985.000	0	985.000	928.711	56.289	56.289	56.289	0
121	21006	Conservació centralita electrò	750.000	-300.000	450.000	349.776	100.224	100.224	21.344	0
121	21007	Conservació altra maquinària i	9.460.000	0	9.460.000	3.972.350	5.487.650	5.487.650	5.472.412	15.238
21		Conservació i reparació	45.765.000	15.500.000	61.265.000	8.126.591	53.138.409	53.138.409	42.754.720	4.440.986
121	22001	Material ordinari no inventariabl	11.000.000	0	11.000.000	2.672.751	8.327.249	8.327.249	8.320.121	7.128
121	22002	Prensa. revistes. llibres i altres	5.400.000	1.000.000	6.400.000	322.402	6.077.598	5.668.048	5.629.893	38.155
122	22002	Prensa. revistes. llibres i altres	0	3.000.000	3.000.000	603.624	2.396.376	2.396.376	2.396.376	0
124	22002	Prensa. revistes. llibres i altres	0	3.600.000	3.600.000	423.836	3.176.164	3.176.164	3.058.478	117.686
121	22003	Material informàtic no inventari	4.000.000	-1.000.000	3.000.000	1.668.544	1.331.456	1.331.456	1.322.362	9.094
121	22101	Aigua. gas. electricitat. calefac	22.000.000	0	22.000.000	6.039.231	15.960.769	15.960.769	15.960.769	0
122	22101	Aigua. gas. electricitat. calefac	0	5.000.000	5.000.000	0	5.000.000	5.000.000	5.000.000	0

		Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
121	22102	Carburants	3.000.000	0	3.000.000	527.473	2.472.527	2.472.527	2.472.527	0
122	22102	Carburants	0	700.000	700.000	9.514	690.486	690.486	690.486	0
121	22103	Vestuari	3.100.000	0	3.100.000	519.564	2.580.436	2.580.436	2.046.248	20.810
121	22106	Altres subministraments	6.500.000	-1.000.000	5.500.000	3.622.896	1.877.104	1.877.104	1.877.104	0
121	22107	Enregistrament i so	4.200.000	-1.000.000	3.200.000	2.639.793	560.207	560.207	560.207	1.291
121	22201	Comunicacions	21.000.000	0	21.000.000	1.755.944	19.244.056	19.244.056	18.982.493	261.563
122	22201	Comunicacions	0	4.000.000	4.000.000	0	4.000.000	4.000.000	4.000.000	0
121	22301	Transports	3.300.000	0	3.300.000	2.072.272	1.227.728	1.227.728	1.227.728	0
121	22402	Primes assegurances parc mò	1.800.000	0	1.800.000	0	1.800.000	1.800.000	1.800.000	0
121	22403	Primes assegurances edifici. m	4.800.000	-1.350.000	3.450.000	552.004	2.897.996	2.897.996	2.897.996	0
121	22501	Tributs	300.000	0	300.000	141.780	158.220	158.220	158.220	0
121	22601	Cànon: servei bar-restaurant	10.000.000	0	10.000.000	3.632.341	6.367.659	6.367.659	4.847.808	0
121	22602	Atencions protocolàries i repre	17.000.000	0	17.000.000	3.044.091	13.955.909	13.955.922	13.424.501	71.091
121	22606	Hospital Clínic	1.200.000	0	1.200.000	114.413	1.085.587	1.085.587	814.191	0
121	22607	Formació i promoció	9.000.000	700.000	9.700.000	3.071.949	6.628.051	6.628.051	6.314.581	63.470
121	22608	Altres despeses diverses	10.000.000	-3.500.000	6.500.000	4.181.952	2.318.048	2.318.048	2.318.048	0
121	22609	Relacions institucionals exteri	5.000.000	0	5.000.000	4.568.935	431.065	431.065	431.065	0
121	22610	Publicacions obligatòries	39.000.000	0	39.000.000	17.600.317	21.399.683	21.399.683	21.399.683	0
122	22610	Publicacions obligatòries	0	3.000.000	3.000.000	0	3.000.000	3.000.000	3.000.000	0
121	22611	Publicacions voluntàries	5.000.000	0	5.000.000	313.714	4.686.286	4.686.286	4.543.243	0
122	22611	Publicacions voluntàries	0	2.800.000	2.800.000	0	2.800.000	2.800.000	2.677.040	122.960
124	22611	Publicacions voluntàries	0	11.573.318	11.573.318	0	11.573.318	11.001.318	7.115.966	60.975
121	22612	Despeses d'informàtica	52.000.000	0	52.000.000	3.391.650	48.608.350	48.608.350	36.456.263	0
121	22701	Neteja i sanejament	43.100.000	0	43.100.000	397.130	42.702.870	42.702.870	39.204.216	3.497.567
122	22701	Neteja i sanejament	0	500.000	500.000	117.200	382.800	382.800	104.400	139.200
121	22707	Estudis i treballs tècnics	3.000.000	0	3.000.000	200.000	2.800.000	2.800.000	0	0
121	22708	Prestació altres serveis inform	1.500.000	2.500.000	4.000.000	1.470.144	2.529.856	2.529.856	2.369.856	799.096
121	22709	Serveis agències de notícies	3.150.000	250.000	3.400.000	14.473	3.385.527	3.385.527	2.813.617	0
22		Material. subministraments i altr	289.350.000	30.773.318	320.123.318	65.689.937	254.433.381	252.991.514	227.126.808	5.210.086
121	23001	Dietes. locomoció i trasllats	16.000.000	0	16.000.000	5.563.533	10.436.467	10.436.467	8.581.527	1.854.940
122	23001	Dietes. locomoció i trasllats	0	6.000.000	6.000.000	0	6.000.000	6.000.000	6.000.000	0
121	23002	Conveni amb RENFE	700.000	0	700.000	76.545	623.455	623.455	623.455	0
121	23101	Altres indemnitzacions	500.000	0	500.000	500.000	0	0	0	0
121	23102	Indemnització als diputats	287.300.000	0	287.300.000	88.278.497	199.021.503	199.021.503	199.021.503	0
122	23102	Indemnització als diputats	0	20.613.913	20.613.913	0	20.613.913	20.613.913	20.613.913	0
23		Indemnitzacions per raó del ser	304.500.000	26.613.913	331.113.913	94.418.575	236.695.338	236.695.338	234.840.398	1.854.940
121	24001	Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	250.000	0	0	0	0
24		Dotacions per a nous serveis	250.000	0	250.000	250.000	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL II		659.465.000	72.887.231	732.352.231	175.816.273	556.535.958	555.094.091	517.953.205	506.063.328	11.889.877
CAPÍTOL IV										
121	48101	Assignacions grups parlament	517.300.000	54.000.000	571.300.000	86.514.790	484.785.210	484.785.210	484.785.210	0
122	48101	Assignacions grups parlament	0	99.789	99.789	0	99.789	99.789	99.789	0
121	48301	Ajut estudis i formació fills funci	4.000.000	500.000	4.500.000	24.982	4.475.018	4.475.018	4.475.018	0
122	48301	Ajut estudis i formació fills funci	0	12.908	12.908	0	12.908	12.908	12.908	0
121	48302	Fons d'acció social	0	1.500.000	1.500.000	1.500.000	0	0	0	0
48		A famílies i institucions sense fi	521.300.000	56.112.697	577.412.697	88.039.772	489.372.925	489.372.925	489.372.925	0
TOTAL CAPÍTOL IV		521.300.000	56.112.697	577.412.697	88.039.772	489.372.925	489.372.925	489.372.925	489.372.925	0
CAPÍTOL VI										
121	61101	Obres de condicionament de l'	50.000.000	-34.000.000	16.000.000	15.972.542	27.458	27.458	27.458	0
122	61101	Obres de condicionament de l'	0	56.113.318	56.113.318	55.819.338	293.980	293.980	293.980	0
61		Inversions en edificis i altres co	50.000.000	22.113.318	72.113.318	71.791.880	321.438	321.438	321.438	0
121	62101	Programa microfilmació d'arxiu	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	0	0	0	0
121	62101	Programa d'audiovisuals	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0
121	62201	Sistema de seguretat	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	0	0	0	0
122	62201	Sistema de seguretat	0	3.000.000	3.000.000	3.000.000	0	0	0	0
121	62301	Altra maquinària	3.100.000	0	3.100.000	173.963	2.926.037	2.926.037	1.948.181	8.294
62		Inversions en maquinària. instal	5.101.000	3.000.000	8.101.000	5.174.963	2.926.037	2.926.037	1.948.181	8.294
121	63101	Adquisició vehicle	5.200.000	400.000	5.600.000	349.621	5.250.379	5.250.379	5.250.379	0
63		Inversions funcionament servei	5.200.000	400.000	5.600.000	349.621	5.250.379	5.250.379	5.250.379	0
121	64101	Adquisició de mobiliari	28.000.000	-26.000.000	2.000.000	75.189	1.924.811	1.924.811	1.924.811	0
122	64101	Adquisició de mobiliari	0	25.000.000	25.000.000	18.677.801	6.322.199	6.322.199	5.721.661	0
64		Inversions en mobiliari i estris	28.000.000	-1.000.000	27.000.000	18.752.990	8.247.010	8.247.010	7.646.472	0
121	65101	Pla informàtic	20.000.000	0	20.000.000	19.586.714	413.286	413.286	413.286	0
122	65101	Pla informàtic	0	30.000.000	30.000.000	29.815.040	184.960	184.960	184.960	0
65		Inversions en equip de procés	20.000.000	30.000.000	50.000.000	49.401.754	598.246	598.246	598.246	0
121	67101	Adquisició de llibres	2.000.000	0	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	1.988.660	11.340
124	67101	Adquisició de llibres	0	4.800.000	4.800.000	2.839.667	1.960.333	1.960.333	1.682.167	278.166
67		Inversions altres immobilitzat m	2.000.000	4.800.000	6.800.000	2.839.667	3.960.333	3.960.333	3.670.827	289.506
TOTAL CAPÍTOL VI		110.301.000	59.313.318	169.614.318	148.310.875	21.303.443	21.303.443	19.725.049	19.427.249	297.800
CAPÍTOL VIII										
121	83101	Bestretes	2.000.000	0	2.000.000	0	2.000.000	2.000.000	2.000.000	0
122	83101	Bestretes	0	49.785	49.785	0	49.785	49.785	49.785	0
124	83101	Bestretes	0	17.500.000	17.500.000	-1.448.483	18.948.483	18.948.483	18.948.483	0
83		Concessió préstecs i bestretes	2.000.000	17.549.785	19.549.785	-1.448.483	20.998.268	20.998.268	20.998.268	0
TOTAL CAPÍTOL VIII		2.000.000	17.549.785	19.549.785	-1.448.483	20.998.268	20.998.268	20.998.268	20.998.268	0
TOTAL PRESSUPOST		2.799.766.000	264.883.158	3.064.649.158	756.836.305	2.307.812.853	2.306.370.986	2.267.076.269	2.238.657.152	28.419.117

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST PENDENT DE PAGAMENT D'EXERCICIS ANTERIORS EL 5 DE DESEMBRE DE 1995

	Obligació reconeguda	Pagaments efectius	Pendent pagament
1992:			
Capítol II	938.385	0	938.385
Capítol VI	24.435.976	16.794.421	7.641.555
Total pendent de 1992	25.374.361	16.794.421	8.579.940
1993:			
Capítol I	30.000.000	30.000.000	0
Capítol II	55.890	55.890	0
Capítol VI	113.733.511	81.266.015	32.467.496
Total pendent de 1993	143.789.401	111.321.905	32.467.496
1994:			
Capítol I	57.155.215	57.155.215	0
Capítol II	57.399.920	52.566.212	4.833.708
Capítol VI	112.644.883	55.503.749	57.141.134
Total pendent de 1994	227.200.018	165.225.176	61.974.842

01.02. SÍNDIC DE GREUGES

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST EL 5 DE DESEMBRE DE 1995

	Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
CAPÍTOL I									
121 10001 Retribucions bàsiques	9.885.234	0	9.885.234	1.120.050	8.765.184	8.765.184	8.765.184	8.765.184	0
121 10002 Retribucions complementàries	14.619.948	0	14.619.948	749.278	13.870.670	13.870.670	13.870.670	13.870.670	0
10 Alts càrrecs	24.505.182	0	24.505.182	1.869.328	22.635.854	22.635.854	22.635.854	22.635.854	0
121 11001 Retribucions bàsiques	89.027.114	-6.150.000	82.877.114	15.778.448	67.098.666	67.098.666	67.098.666	67.098.666	0
122 11001 Retribucions bàsiques	0	7.220.131	7.220.131	0	7.220.131	7.220.131	7.220.131	7.220.131	0
121 11002 Altres remuneracions	14.612.628	0	14.612.628	1.209.130	13.403.498	13.403.498	13.403.498	13.403.498	0
121 11003 Previsió diferència retribucions	4.502.572	0	4.502.572	4.502.572	0	0	0	0	0
11 Personal eventual	108.142.314	1.070.131	109.212.445	21.490.150	87.722.295	87.722.295	87.722.295	87.722.295	0
121 15001 Productivitat	2.225.000	0	2.225.000	153.617	2.071.383	2.071.383	2.071.383	2.071.383	0
121 15101 Gratificacions serveis extraordinaris	2.700.000	0	2.700.000	66.555	2.633.445	2.633.445	2.633.445	2.633.445	0
15 Incentius al rendiment i actv.extr	4.925.000	0	4.925.000	220.172	4.704.828	4.704.828	4.704.828	4.704.828	0
121 16001 Seguretat Social	26.579.185	0	26.579.185	6.112.324	20.466.861	20.466.861	20.466.861	20.434.836	32.025
121 16004 Altres règims de previsió soci	315.000	0	315.000	11.275	303.725	303.725	285.406	285.406	0
121 16007 Assegurances de personal	762.208	0	762.208	93.564	668.644	668.644	668.644	668.644	0
121 16008 Previsió augment quotes seg.s	930.271	0	930.271	930.271	0	0	0	0	0
16 Assegurances i prestacions soc	28.586.664	0	28.586.664	7.147.434	21.439.230	21.439.230	21.420.911	21.388.886	32.025
TOTAL CAPÍTOL I	166.159.160	1.070.131	167.229.291	30.727.084	136.502.207	136.502.207	136.483.888	136.451.863	32.025
CAPÍTOL II									
121 20001 Lloguer béns mobles	600.000	200.000	800.000	40.172	759.828	759.828	759.828	759.828	0
122 20001 Lloguer béns mobles	0	300.000	300.000	0	300.000	300.000	300.000	300.000	0
121 20101 Lloguer béns immobles	5.028.975	0	5.028.975	43.569	4.985.406	4.985.406	4.985.406	4.985.406	0
20 Loguers	5.628.975	500.000	6.128.975	83.741	6.045.234	6.045.234	6.045.234	6.045.234	0
121 21001 Manteniment immobilitzat materi	6.607.965	0	6.607.965	4.431.057	2.176.908	2.176.908	2.002.908	2.002.908	0
122 21001 Manteniment immobilitzat materi	0	400.000	400.000	0	400.000	400.000	400.000	400.000	0
21 Conservació i reparació	6.607.965	400.000	7.007.965	4.431.057	2.576.908	2.576.908	2.402.908	2.402.908	0
121 22001 Material ordinari no inventariabl	1.700.000	0	1.700.000	1.062.114	637.886	637.886	637.886	637.886	0
122 22001 Material ordinari no inventariabl	0	500.000	500.000	0	500.000	500.000	500.000	500.000	0
121 22002 Premsa, revistes, llibres i altes p	547.239	0	547.239	209.874	337.365	337.365	337.365	337.365	0
122 22002 Premsa, revistes, llibres i altes p	0	300.000	300.000	19.135	280.865	280.865	280.865	280.865	0
121 22003 Material informàtic no inventaria	300.000	0	300.000	129.873	170.127	170.127	170.127	170.127	0
121 22101 Aigua, gas, electricitat, calefacci	3.287.070	0	3.287.070	1.216.172	2.070.898	2.070.898	2.070.898	2.070.898	0
122 22101 Aigua, gas, electricitat, calefacci	0	300.000	300.000	0	300.000	300.000	300.000	300.000	0
121 22102 Carburants	292.005	0	292.005	92.005	200.000	200.000	200.000	200.000	0
121 22103 Vestuari	189.000	0	189.000	25.665	163.335	163.335	163.335	163.335	0
121 22106 Altres subministraments	206.000	100.000	306.000	121.918	184.082	184.082	184.082	184.082	0
121 22201 Comunicacions	2.500.000	0	2.500.000	628.316	1.871.684	1.871.684	1.871.684	1.871.684	0
122 22201 Comunicacions	0	250.000	250.000	0	250.000	250.000	250.000	250.000	0

			Crèdit inicial	Modificació	Crèdit disponible	Saldo disponible	Autoritzacions	Disposicions	Obligacions	Pagaments	Pendent pagament
121	22301	Transports	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	22401	Primes d'assegurances	440.000	0	440.000	145.253	294.747	294.747	294.747	294.747	0
121	22501	Tributs	346.500	0	346.500	33.876	312.624	312.624	312.624	312.624	0
121	22602	Atencions protocolàries i repres	762.200	0	762.200	519.749	242.451	242.451	242.451	242.451	0
122	22602	Atencions protocolàries i repres	0	1.500.000	1.500.000	746.995	753.005	753.005	753.005	753.005	0
121	22603	Publicitat i propaganda	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
122	22603	Publicitat i propaganda	0	500.000	500.000	206.752	293.248	293.248	293.248	293.248	0
121	22605	Reunions i conferències	800.000	0	800.000	775.000	25.000	25.000	25.000	25.000	0
122	22605	Reunions i conferències	0	2.800.000	2.800.000	159.574	2.640.426	2.640.426	2.640.426	2.640.426	0
121	22607	Formació i promoció	600.000	0	600.000	290.000	310.000	310.000	310.000	310.000	0
122	22607	Formació i promoció	0	400.000	400.000	0	400.000	400.000	400.000	400.000	0
121	22608	Altres despeses diverses	540.000	0	540.000	72.100	467.900	467.900	467.900	367.900	100.000
122	22608	Altres despeses diverses	0	300.000	300.000	158.869	141.131	141.131	141.131	141.131	0
121	22609	Relacions institucionals exterior	2.530.000	0	2.530.000	50.130	2.479.870	2.479.870	2.479.870	2.243.360	236.510
122	22609	Relacions institucionals exterior	0	1.000.000	1.000.000	0	1.000.000	1.000.000	1.000.000	968.504	31.496
121	22701	Neteja i sanejament	6.796.146	0	6.796.146	215.508	6.580.638	6.580.638	5.435.920	5.435.920	0
122	22701	Neteja i sanejament	0	216.879	216.879	0	216.879	216.879	216.879	216.879	0
121	22702	Seguretat	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	22704	Postals	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
121	22707	Estudis i treballs tècnics	7.260.000	4.800.000	12.060.000	642.355	11.417.645	11.417.645	7.744.778	7.744.778	0
22		Material. subministraments i altr	29.100.160	12.966.879	42.067.039	7.525.233	34.541.806	34.541.806	29.724.221	29.356.215	368.006
121	23001	Dietes. locomoció i trasllats	824.000	0	824.000	505.411	318.589	318.589	318.589	318.589	0
122	23001	Dietes. locomoció i trasllats	0	1.500.000	1.500.000	258.299	1.241.701	1.241.701	1.241.701	1.241.701	0
121	23101	Altres indemnitzacions	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
12		Indemnitzacions per raó del ser	825.000	1.500.000	2.325.000	764.710	1.560.290	1.560.290	1.560.290	1.560.290	0
121	24001	Dotacions per a nous serveis	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
24		Dotacions per a nous serveis	1.000	0	1.000	1.000	0	0	0	0	0
TOTAL CAPÍTOL II			42.163.100	15.366.879	57.529.979	12.805.741	44.724.238	44.724.238	39.732.653	39.364.647	368.006
CAPÍTOL IV											
121	48001	Transferències a famílies	650.000	150.000	800.000	0	800.000	800.000	800.000	800.000	0
122	48001	Transferències a famílies	0	5.303	5.303	0	5.303	5.303	5.303	5.303	0
121	48101	Fons d'acció social	0	400.000	400.000	400.000	0	0	0	0	0
48		Transferències a famílies	650.000	555.303	1.205.303	400.000	805.303	805.303	805.303	805.303	0
TOTAL CAPÍTOL IV			650.000	555.303	1.205.303	400.000	805.303	805.303	805.303	805.303	0
CAPÍTOL VI											
121	61001	Obres condicionament edifici	600.000	0	600.000	600.000	0	0	0	0	0
61		Inversions en edificis i altres con	600.000	0	600.000	600.000	0	0	0	0	0
121	62001	Altra maquinària	300.000	0	300.000	152.560	147.440	147.440	147.440	147.440	0
122	62001	Altra maquinària	0	1.325.000	1.325.000	0	1.325.000	1.325.000	1.325.000	1.325.000	0
62		Inversions en maquinària. instal.	300.000	1.325.000	1.625.000	152.560	1.472.440	1.472.440	1.472.440	1.472.440	0
121	64001	Mobiliari	240.000	500.000	740.000	106.342	633.658	633.658	633.658	633.658	0
122	64001	Mobiliari	0	134.391	134.391	0	134.391	134.391	134.391	134.391	0
64		Inversions en mobiliari i estris	240.000	634.391	874.391	106.342	768.049	768.049	768.049	768.049	0
121	65001	Equip informàtic	3.000.000	0	3.000.000	959.548	2.040.452	2.040.452	2.040.452	2.040.452	0
65		Inversions en equip de procés d	3.000.000	0	3.000.000	959.548	2.040.452	2.040.452	2.040.452	2.040.452	0
121	67001	Libres	1.000.000	0	1.000.000	546.868	453.132	453.132	453.132	453.132	0
		Inversions en immobilitzat mater	1.000.000	0	1.000.000	546.868	453.132	453.132	453.132	453.132	0
TOTAL CAPÍTOL VI			5.140.000	1.959.391	7.099.391	2.365.318	4.734.073	4.734.073	4.734.073	4.734.073	0
CAPÍTOL VIII											
121	83101	Bestretes	500.000	0	500.000	0	500.000	500.000	500.000	500.000	0
122	83101	Bestretes	0	46.243	46.243	46.243	0	0	0	0	0
124	83101	Bestretes	0	1.800.000	1.800.000	900.000	900.000	900.000	900.000	900.000	0
83		Concessió préstes i bestretes	500.000	1.846.243	2.346.243	946.243	1.400.000	1.400.000	1.400.000	1.400.000	0
TOTAL CAPÍTOL VIII			500.000	1.846.243	2.346.243	946.243	1.400.000	1.400.000	1.400.000	1.400.000	0
TOTAL PRESSUPOST			214.612.260	20.797.947	235.410.207	47.244.386	188.165.821	188.165.821	183.155.917	182.755.886	400.031

SITUACIÓ DEL PRESSUPOST PENDENT DE PAGAMENT EXERCICI ANTERIOR EL 5 DE DESEMBRE DE 1995

	Obligació reconeguda	Pagaments efectius	Pendent pagament
Capítol I	485.739	485.739	0
Capítol II	4.617.548	4.364.324	253.224
Capítol VI	2.497.890	2.458.215	39.675
	7.601.177	7.308.278	292.899

La sessió s'aixeca a dos quarts d'onze del matí i dos minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 6

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i cinc minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vice-president primer i dels secretaris primer, segon i tercer. Assisteixen la Mesa l'oficial major i el lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seuen els consellers de Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Benestar Social.

ORDRE DEL DIA

1. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Dona - Home. 252-00002/05. Raimon Escudé i Pladellorens, juntament amb 31 altres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

2. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic com a Via per a l'Adequat Finançament de l'Autonomia de Catalunya. 252-00004/05. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Debat i votació.

3. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat. 252-00005/05. Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV). Debat i votació.

4. Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat i a la Diputació de Tarragona. 252-00006/05. Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV). Debat i votació.

5. Interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la seguretat interna i externa de les indústries químiques de Tarragona. 301-00001/05. Víctor Gimeno i Sanz, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds (IC-EV). Substanciació.

6. Interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre les transferències de l'Estat a la Generalitat. 301-00002/05. Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

7. Interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la remodelació del Govern. 301-00003/05. Joaquim Nadal i Farreras, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Substanciació.

8. Interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la capacitat de regulació dels rius de Catalunya. 301-00004/05. Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Substanciació.

9. Preguntes amb resposta oral.

El president

S'obre la sessió.

Manifestació de condemna de l'atemptat terrorista del dia 6 de febrer

Senyores i senyores diputats, abans d'entrar en l'ordre del dia de la sessió ordinària, és obligat fer sentir la veu del Parlament de Catalunya per condemnar l'atemptat terrorista que ha causat la mort a l'advocat i polític basc Fernando Múgica Herzog. Aquest Parlament considera especialment greu la pretensió de l'organització terrorista ETA d'alterar el procés electoral en curs amb un atemptat contra un dirigent polític. Els terroristes, amb aquest crim, han fet un acte de menyspreu radical contra la democràcia. La nostra resposta no pot ser una altra que reafirmar el compromís serè i adolorit per la pau, la convivència civil i la unitat dels demòcrates enfront dels violents.

Moltes gràcies.

Comença la sessió.

Aquesta presidència va avinent que, d'acord amb l'article 133.5 del Reglament, s'ha elaborat la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per a respondre oralment en el Ple, així com el nom dels senyors diputats que les han formulades. Aquesta llista serà distribuïda –si ja no ho ha estat– seguidament als il·lustres senyors diputats i a les il·lustres senyores diputades, per la qual cosa es prega que es dispensi de la seva lectura. Al mateix temps, i d'acord amb l'article 133.3 del Reglament, s'anuncia que les esmentades preguntes seran substanciades a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Dona - Home

El primer punt de l'ordre del dia és Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Dona - Home, presentada per l'il·lustre diputat senyor Raimon Escudé i Pladellorens, juntament amb trenta-un altres diputats del Grup de Convergència i Unió.

Anem a debatre directament aquesta Proposta de resolució. Algun dels signants de la Proposta vol presentarla? *(Pausa.)*

Senyoreta Trinitat Neras, té la paraula per a presentar la Proposta de resolució, per un temps de deu minuts; deu minuts.

La Sra. Neras i Plaça

Senyor president, senyores i senyors diputats, els haig de confessar que hauria preferit més no haver de pujar a aquesta tribuna per a defensar la proposta de creació de la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Dona - Home. I dic que hauria preferit més no haver de pujar en aquesta tribuna, senzillament, perquè mentre

sigui necessària la seva creació vol dir que encara estem lluny d'aconseguir la igualtat entre els homes i les dones. Sóc conscient també que aquest tema sovint no és pres prou seriosament i que és motiu de somriures i de brometes i que encara es fa difícil per a un sector important de la societat prendre'l com un tema seriós, pel qual tots plegats..., a tots plegats, encara ens queda molt a fer. I de ben segur que tots estarem d'acord que el problema no rau tant pel que fa a la legislació ni a les normatives, que aquestes hi són, sinó pel comportament encara molt sexista de la mateixa societat. I això ho podríem aplicar a tots els camps: en el camp cultural, en el camp laboral, en el familiar i en el polític.

I parlant del polític, permetin-me, doncs, que..., podria posar molts exemples que podrien posar de manifest que el que estic dient és una realitat, és una evidència. Per tant –ho repeteixo–, parlant del camp polític, permetin-me que posi com a exemple la situació d'aquestemicicle; en aquest mateixemicicle, on la representació de la dona és encara molt escassa. És aquest, doncs –com deia–, un exemple que posa de manifest un desequilibri absolutament injustificat entre participació femenina i masculina en la vida pública i política del nostre país, que en cap cas no és fruit de l'atzar, sinó d'una cultura política, en aquest cas, que encara no ha sabut donar a la dona un lloc molt més generós i molt més just pel que fa als càrrecs de responsabilitat i de decisió. No oblidin, però, que en uns moments de crisi, de crispació, de canvis de costums, de maneres de fer, de canvis de valors, el paper de la dona és cada vegada més imprescindible.

Però de ben segur que molts de vostès pensaran que aquest no és el debat, i en tot cas tindran raó, perquè, en qualsevol cas, de ben segur que aquest tema, aquest debat, la majoria dels nostres partits polítics el tenen a sobre la seva taula. Però el que he volgut fer és posar-lo com a exemple per posar una vegada més de manifest que el que deia al principi de la meua intervenció era cert: estem lluny d'aconseguir quotes d'igualtat, ens queda molt camí per córrer, molta feina a fer per a aconseguir canvis, canvis substancials, canvis importants, sobretot de comportaments, de canvis de parers, de rols, en definitiva, de mentalitat d'una societat que està ancorada en uns costums històrics.

D'aquí, doncs, la importància de la creació una vegada més d'aquesta Comissió de Seguiment, una comissió a la qual convoico tots els grups de la cambra a votar-hi, evidentment, afirmativament i a participar-hi d'una forma al més activa possible; fins i tot demanaria que més activa que en la passada legislatura. Penso que aquesta Comissió hauria de fer possible que fos la plataforma per a tots aquells grups de dones, col·lectius de dones que vulguin fer-nos arribar, a través de qualsevol dels nostres grups parlamentaris, les seves preocupacions, les seves problemàtiques; fer possible que el debat que en ella s'hi pugui generar serveixi per a avançar en aquest procés de canvi social que –crec jo– tots desitgem. Estic convençuda que en aquest camí, difícil però esperançador, d'igualtat entre les persones trobaré –com deia– el vot favorable de totes les senyores i els senyors diputats.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Per a manifestar la seva posició, poden intervenir els grups que ho sol·licitin.

En primer lloc, té la paraula, pel Grup d'Iniciativa - Els Verds, la senyoreta Imma Mayol.

La Sra. Mayol i Beltran

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per a anunciar el vot favorable del Grup Parlamentari d'Iniciativa - Els Verds a la creació d'aquesta Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació entre les dones i els homes. Jo voldria dir, voldria fer unes consideracions, i també voldria fer un conjunt de propostes de com hauria de funcionar aquesta Comissió durant aquesta legislatura. Ho voldria fer a partir d'un comentari que feia la senyora Neras en el final de la seva intervenció, i que jo comparteixo, i és que tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra haurien de fer possible que durant aquesta legislatura aquesta Comissió sigui més activa; és responsabilitat també de tots els grups que en l'anterior legislatura no li haguem tret el suc –per dir-ho amb una expressió col·loquial– del que hagués pogut fer aquesta Comissió, del que hagués pogut significar. Jo faré unes consideracions inicials i unes propostes, tal com els deia.

La primera consideració té a veure amb el nom d'aquesta Comissió. Jo voldria dir que no ens acaba de satisfer aquest nom; no posarem pals a les rodes, no es tracta de fer una proposta de canviar-lo en aquest moment, però sí que voldria fer unes consideracions perquè té a veure amb el contingut polític i amb els objectius de treball d'aquesta Comissió. L'altre dia, quan preparava la intervenció, vaig buscar al diccionari la paraula «equiparar» i la definició que diu el diccionari d'«equiparar» vol dir «comparar una persona o cosa a una altra, considerant-les o fent-les iguals o equivalents». Aquest no és exactament l'objectiu que el nostre Grup Parlamentari creu que s'hauria de perseguir. La realitat que tenim, la realitat en què vivim, és que estem en un món que té com a referent de persona, com a referent universal de persona, l'home, blanc, adult i propietari. Les necessitats, les vivències, les formes de ser d'aquesta tipologia de persona s'identifiquen amb les necessitats, vivències i formes de ser de la humanitat. Vivim en un món que amaga el fet que la humanitat està formada per dos sexes significativament diferents però iguals en valor; no es tracta d'aconseguir que els homes i les dones siguin iguals, no es tracta d'aconseguir que totes les persones siguin iguals, sinó que tinguem el mateix valor; és més, que les diferències, en aquest cas sexuals, no siguin motiu de desigualtat. Només una societat que sigui capaç de reconèixer les diferències entre els sexes –la primera diferència essencial d'una societat– sense que esdevinguin desigualtats serà capaç de reconèixer altres diferències en el mateix sentit; només una societat que reconegui la diferència entre sexes com quelcom positiu i enriquidor serà capaç de reconèixer la diferència entre ètnies, entre cultures, entre ideologies, sense que això sigui motiu de desigualtats o de degradació. No es tracta –com deia abans– d'aconseguir que les persones siguin iguals,

Punt 2

sinó que el respecte a la diferència estigui present també en la qüestió sexual.

Aquesta no és la realitat actual; en el model de societat en què vivim, nosaltres, totes les persones que estem aquí, la diferència entre els sexes ha situat les dones en una posició de subordinació, de segon nivell, ens ha esborrat de la història. Tot just avui veiem als diaris una proposta que ha fet el Govern de la Generalitat, l'Institut Català de la Dona i el Departament d'Ensenyament, que, l'objectiu fonamental, quin és?: posar sobre la taula en els centres escolars que les dones també hem fet història. Això és una necessitat que s'ha de fer a partir de la constància, de la constatació que la història que s'ha ensenyat en el nostre país fins ara, la que s'està ensenyant en aquests moments..., les dones no hem fet història; la història de la humanitat s'explica a partir del que han fet històricament els homes.

Com deia, en aquesta societat les dones s'han situat en una posició de subordinació, se'ns ha esborrat de la història i s'ha oblidat la nostra existència. Només a partir d'aquesta realitat es pot explicar que tan sols entre un 2 i un 5% dels carrers dels nostres pobles i ciutats tinguin nom de dona. Curiosament, el nom de dona d'aquests carrers són reines, mares de Déu o santes; són les úniques dones que han merescut tenir nom d'un carrer. O que el llenguatge que s'utilitzi utilitzi el genèric masculí pretenent que és un genèric universal, que inclou dones i homes, com si això fos quelcom natural i inevitable.

Això és fàcil de dir en el context català. Dic que és fàcil de dir en el nostre país perquè, quan es diu que el llenguatge és inamovible, en la nostra realitat sabem com era de diferent el nostre llenguatge fa vint anys i ara, com era de difícil dir la paraula «bústia» sense que tothom se'n rigués, i avui dia la gent la utilitza amb normalitat. Per tant, la idea que el llenguatge és modificable i que és responsabilitat de totes les persones que el modifiquem és un compromís que hauria d'assumir també aquesta cambra. Només també aquesta realitat pot explicar que en aquesta cambra –i ho deia també la senyora Neras– siguem un 14% les dones, exactament igual com en l'anterior legislatura, ni una més.

Des del Grup Parlamentari d'Iniciativa - Els Verds pensem que, per transformar aquesta societat, s'han de canviar els criteris que defineixen la subjectivitat, la femenina i la masculina. Cal explicar la realitat com una història diversa, incorporant un sentit plural al fet de ser dones i homes, per establir, a partir d'aquí, relacions de reciprocitat –i vull posar l'èmfasi en aquesta paraula: «reciprocitat»–, entre els dos sexes, no de complementarietat, tal com tantes vegades s'ha dit, complementarietat que ha esdevingut subordinació. Cal reconèixer la parcialitat –també poso l'accent aquí– del punt de vista dominant, que respon a una concepció de la universalitat que només reflecteix la part masculina. Cal, en definitiva, redefinir la pràctica i la cultura política per fer aparèixer l'altre punt de vista. Hi ha un exemple que jo ja he utilitzat alguna vegada en aquest Parlament que expressa clarament aquesta concepció del món, aquesta parcialitat: quan es va aconseguir el vot d'una part dels homes, ni tan sols de tots els homes, es va anomenar «sufragi universal»; quan hi havia una

part dels homes que no podien votar i cap dona podia votar, es deia «sufragi universal».

És bo que en aquesta cambra siguem conscients que no es tracta que totes les persones ens homologuem en aquest referent, i, per tant, que l'alliberament de les dones vulgui dir, per nosaltres, fer les mateixes coses, ésser de la mateixa manera i, per tant, adaptar-nos a un món definit pel referent masculí i que no ens contempla. Fem emergir la subjectivitat femenina: que aquesta Comissió esdevingui un espai de reflexió i proposta política, a partir de l'emergència de la subjectivitat femenina i masculina. Només a partir d'aquí construirem projectes polítics que donin resposta als desitjos, necessitats i vivències del conjunt de la població. Això passa també per superar aquesta manera d'anomenar la Comissió, que quan parla dels homes i de les dones utilitza el singular: la dona i l'home, i hi ha moltes dones i hi ha molts homes. Aquesta simplificació, sovint utilitzada –és una cosa freqüent–, amaga el fet que darrere cada persona hi ha unes vivències, uns interessos, una realitat no homologable. Nosaltres, el Grup Parlamentari d'Iniciativa - Els Verds, no posarem pals a les rodes –ja ho deia abans–, no es tracta ara de canviar el nom de la Comissió, però sí que es tracta que aquesta concepció de fons pugui estar inclosa dintre del funcionament de la Comissió.

En segon lloc –i acabo–, voldria situar, senyores i senyors diputats, una proposta de funcionament per al futur de la Comissió: li hem tret poc profit en l'anterior legislatura. No hem tingut la capacitat de generar una activitat, amb la consegüent proposta, capaç de contribuir a fer avançar els valors, les conductes que moltes i molts dels que estem aquí defensem. A vegades ha servit una mica per tranquil·litzar la consciència. Per Iniciativa - Els Verds, cal capgirar el funcionament de la Comissió, convertir-la en un espai de seguiment profund de l'acció de govern de la Generalitat en la matèria que ens ocupa, seleccionar amb l'acord dels grups les qüestions, a cada període de sessions, que siguin més importants. Hem de fer una prioritització. A partir d'aquí, hauríem d'establir el mecanisme de compareixences del Govern, compareixences d'ONG, persones expertes, per aprofundir en cada una d'elles, i que, d'aquesta reflexió, se'n puguin derivar propostes legislatives, iniciatives parlamentàries conjuntes que es converteixin en acció de govern.

Nosaltres pensem que seguint l'article 47 del Reglament, que és el que regula la creació de comissions de caràcter permanent mentre duri la legislatura, o seguint els articles del Reglament, també, 132 i 133, que regulen els mecanismes de preguntes, res ens impedeix que membres del Govern, membres del Consell Executiu, vinguin a contestar preguntes que les diputades i els diputats d'aquesta Comissió els formulem. Aquest és un mecanisme important per a una comissió que hauria de tenir com a objectiu prioritari seguir i controlar l'acció del Govern de la Generalitat. En aquesta direcció, el nostre Grup Parlamentari proposa que elaborem un pla de treball a partir de les propostes dels diferents grups, proposta que hauria de contemplar de manera especial també el que ha significat la celebració de la IV Conferència Mundial sobre les Dones celebrada a Pequín i el fòrum d'ONG paral·lel celebrat a Huairou.

Aquest és un referent que aquest Parlament no pot obviar i del qual segur que podrem extreure propostes polítiques concretes per fer avançar un món en què les dones i els homes, a partir de la nostra pròpia subjectivitat, puguem establir veritables relacions de reciprocitat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup votarà favorablement la proposta de resolució de creació de la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Home - Dona, que ha presentat el Grup de Convergència i Unió o, més ben dit, un nombre de diputats i diputades del Grup de Convergència i Unió, que signifiquen la cinquena part dels membres d'aquesta cambra.

El nostre Grup ho farà amb recança i amb esperança. Amb recança perquè, en un llenguatge col·loquial, jo els diria que no comencem bé, i no comencem bé perquè els diputats i les diputades de la passada legislatura recordaran que, en aquell moment, aquesta proposta era signada per tots els grups parlamentaris i assumida en la seva presentació per tots els grups parlamentaris, i aquí estem parlant ara d'una proposta feta només per uns diputats i unes diputades d'un grup parlamentari. Esperança perquè desitgem que en aquesta legislatura aquesta Comissió que aprovarem –perquè sumant els vots dels grups que ja hem dit que hi estarem a favor de moment tenim la majoria–, esperança perquè en aquesta legislatura la Comissió serveixi d'alguna cosa més que d'aparador, davant la premsa i d'aquest Parlament, de les propostes de l'Institut Català de la Dona i de la Comissió Interdepartamental. Evidentment que la Comissió pot servir perquè l'Institut Català de la Dona vingui a explicar-nos què fa –com, per exemple, que vingui a explicar-nos, amb el Departament d'Ensenyament, allò que ahir va explicar a la premsa–, però aquesta Comissió hauria de tenir una capacitat de treball molt més àmplia i uns objectius molt més agosarats. La diputada senyora Mayol, amb qui vam coincidir en la Comissió en la passada legislatura –i no només en una coincidència física, sinó una coincidència en bona part dels objectius–, abans feia una proposta: evidentment que un dels motius de la Comissió en aquesta legislatura pot ser, ha de ser el seguiment de l'aplicació a Catalunya dels acords del fòrum de Beijing, pot ser i ha de ser. Algunes senyores diputades d'aquesta cambra van ser a Beijing; a Beijing hi va anar gent subvencionada per l'Institut Català de la Dona i hi va anar gent per la seva pròpia voluntat i amb els seus propis recursos, i potser una de les primeres tasques de la Comissió seria convocar totes aquelles persones que foren a Beijing en el fòrum oficial o participant en els tallers del fòrum d'ONG, perquè ens expliquessin no només el contingut literal dels acords, sinó l'esperit d'aquells acords.

Nosaltres no discutirem tampoc el nom de la Comissió. Ja sabem que, en la vida normal, el nom no fa la cosa, i en la vida parlamentària encara molt menys, però també sí que és evident –i en la passada legislatura ja vam tenir oportunitat de substanciar interpellacions sobre el tema del llenguatge– que hauríem de ser molt més currosos a l'hora d'utilitzar-lo i especialment en la creació de comissions d'aquest tipus.

La discriminació per raó de gènere –la discriminació per raó de gènere–, que és en bona part el motiu central d'aquesta Comissió, no és l'única discriminació de la nostra societat: hi ha discriminació per raó de gènere, discriminació per raó d'actitud sexual, de raça, d'ètnia, de classe, d'ideologia i, de vegades, d'estètica, però sens dubte que la discriminació per raó de gènere és la més universal de les discriminacions, perquè és existent en totes les races, en totes les ètnies i en totes les classes, per molt que, depenent de la raça, depenent de l'ètnia o depenent de la classe, la discriminació sigui més agreujada o menys agreujada.

Amb aquesta recança, amb aquestes esperances i amb el desig que en aquesta legislatura la Comissió tingui un fruit que realment ens satisfaci, els diputats i les diputades que en formarem part, el nostre Grup, hi insisteixo, farà el seu vot favorable a aquesta Proposta de resolució, presentada per un grup de diputats i diputades de Convergència i Unió.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula la senyora diputada Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, aquesta serà la tercera legislatura que el Parlament de Catalunya aprovi la creació d'una comissió d'estudi sobre el procés d'equiparació dona - home, i a la qual anuncio ja que el Grup Parlamentari Popular tornarà a donar, també aquesta vegada, el seu suport. Ningú no pot dubtar de la utilitat i rigor dels treballs, estudis i investigacions amb què, des de l'any 1988 i al llarg de la tercera i quarta legislatures, l'esmentada Comissió ha desenvolupat les seves tasques. Les comissions d'estudi són, sens dubte, un bon estri de treball parlamentari, i aquesta ho ha estat concretament i especialment per a conèixer, aprofundir i cercar solucions a problemes que afecten directament les dones. Els treballs portats a terme han donat fruits importants i seriosos, com ho ha estat l'*Estudi comparatiu dones-homes pel que fa a la interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat*, elaborat per la professora Maria Jesús Izquierdo a petició de la mateixa Comissió. Cito aquest treball no només a tall d'exemple, sinó perquè tracta d'una matèria que jo mateixa abordaré al llarg de la meua intervenció.

Pel Grup Parlamentari Popular i per la diputada que ara el representa, la creació d'aquesta Comissió és, encara a hores d'ara i malauradament, una necessitat, i això perquè, malgrat el camí recorregut a favor de la igualtat, un camí de lluita i reivindicació que ve de lluny, tal

com s'ha dit reiteradament, és un camí que ni de bon tros hem acabat de recórrer. El que cal preguntar-se ara en aquesta cambra és si el ritme escollit pels qui tenen responsabilitats de govern a Catalunya és el més encertat per arribar al més aviat possible al lloc que tots volem. Crear comissions d'estudi que ens permetin aprofundir en el coneixement dels problemes i cercar solucions, per al Grup Popular naturalment que sí; conscienciar i sensibilitzar la societat de la discriminació que encara ens colpeja, mitjançant publicacions especialitzades, debats, conferències internacionals, treballs monogràfics, investigacions sociològiques i tots els instruments al nostre abast, comptarà amb el suport del Grup Popular. Però és evident que no n'hi ha prou, amb tot això; però és que, a més a més de no ser suficient, té una vessant negativa, perquè arriba un moment que sembla que les dones siguem un problema en nosaltres mateixes, o que tinguem problemes diferents dels de la resta de la societat, la qual cosa ens deixa perillosament a un pas de l'atribució de responsabilitats, com veurem posteriorment. Les dones ni som un problema en nosaltres mateixes ni tenim problemes substancialment diferents a la resta de la societat. Això sí, els problemes s'agregen per a nosaltres. Només cal agafar les xifres de l'enquesta de població activa del tercer trimestre de l'any 95 per veure que, si l'atur global se situava més o menys al voltant d'un 23%, per als homes pot baixar fins al 18, mentre que per a les dones ultrapassa el 30%. Però si aquí introduïm la dualitat home/dona, jove/adult —és a dir, aquell tall d'edat que va entre els setze i els vint-i-quatre anys—, veiem que l'atur se situa en un 42%; però mentre baixa per als nois a un 36, puja per a les noies a l'esgarriosa xifra del 50%. I això per no parlar de la precarització del treball de les dones o de les mancances en polítiques socials, que, sense ser un problema directe de les dones, afecta especialment les dones.

Per resoldre aquests problemes —que, hi insisteixo, no són de les dones—, si volem avançar en la lluita per l'equiparació i arribar a eliminar la discriminació que encara s'arrela a la nostra societat, s'ha de fer quelcom més que impulsar, crear o reconèixer determinades estructures representatives o instruments d'anàlisi i estudi des dels poders públics i al marge de la realitat social, que el que ens demana són polítiques actives i eficaces per part dels que ens governen; polítiques que permetin assolir la igualtat no només en l'accés al món del treball i la permanència, sinó en l'ensenyament, la cultura, l'oci, els mitjans de comunicació, les tasques de la llar, compartir responsabilitats quan s'ha de tenir cura de gent gran o dels fills, és a dir, en la realitat de cada dia, i no només en uns magnífics butlletins oficials.

Els estalviaré de fer un catàleg exhaustiu de totes les actuacions de govern que cal tirar endavant i que anirien, com vostès saben, des de la modificació de la Compilació de dret civil de Catalunya fins a la creació d'una bona xarxa de cases d'acollida per a dones maltractades, que almenys minimitzin la victimització de la dona, l'eradicació del llenguatge sexista, que encara es troba en els llibres de text a casa nostra i, fins i tot, en els mitjans de comunicació públics dependents de la Generalitat de Catalunya i que paguem amb els nostres impostos.

Però vull deixar-ho aquí, perquè em vull centrar en una parcel·la concreta de l'acció de govern, i l'he escollit per l'especial i encertada preocupació que va provocar en el president de la Generalitat i pel tractament que en va fer el mateix president davant aquesta cambra.

En el debat d'investidura dels proppassats dies 13 i 14 de desembre, l'aleshores candidat a la presidència a la Generalitat va esmerçar part dels seus temps d'intervenció a mostrar-nos la seva preocupació i a palesar els problemes que es deriven i es derivaran per al nostre país de les baixes taxes de natalitat que té Catalunya. I en la seva anàlisi va semblar que centrava l'origen, la causa de la davallada en les esmentades taxes de natalitat, en la incorporació de la dona al món del treball, de tal manera que va arribar a planejar sobre la cambra una certa atribució de responsabilitat a les dones en aquesta qüestió; i vaig poder copsar que no vaig ser l'única diputada d'aquesta cambra que així ho va entendre. Al fil d'això, i si m'ho permeten, faré una molt breu reflexió sobre com l'aplicació d'una política de govern eficaç des del Consell Executiu pot ajudar a resoldre aquesta situació.

Un dels factors més importants que determinen el comportament dels éssers humans, siguin aquests homes o dones, és prendre decisions que suposin l'obtenció del màxim benefici amb el mínim cost. I això, que és perfectament no només comprensible, sinó desitjable en termes individuals, en determinades qüestions que transcendeixen l'individu pot tenir —i de fet té— repercussions socials negatives, com ens recordava el president de la Generalitat, si no s'introdueixen incentius que compensin el cost de la decisió. Històricament, la impossibilitat real d'accés de les dones a llocs de treball ben remunerats dins el mercat laboral ha provocat una disminució irreal, fictícia, en la valoració del cost que té el temps que la dona destina a tenir cura de la llar o de persones, siguin infants, malalts o avis. No cal ser un gran expert en teoria econòmica de la família per saber que una de les variables que major incidència té en les taxes de natalitat d'un país és el cost de tenir fills. Aquest cost és complex, s'integra per diferents parts, unes que són avaluable econòmicament i altres no, però si n'hem de trobar una de fonamental és el cost d'oportunitat que suposa per a les dones tenir fills, mentre es dedica a la seva criança i educació. I això no només en termes de salari, sinó de sortida del mercat de treball, de dificultat per reincorporar-se, de descauclament en la seva formació o impossibilitat de seguir atenent persones que ja té sota la seva responsabilitat.

Per fer baixar aquest cost d'oportunitat i corregir la seva incidència negativa en les taxes de natalitat es poden fer dues coses. Es pot, per una banda, reduir el que la dona obté pel seu treball fora de la llar, de manera que es redueix el cost d'oportunitat i, per tant, la relació cost-benefici, de manera que es pugui arribar a produir l'autoexclusió de la dona del món laboral, cosa absolutament inacceptable, suposo que per a molts grups d'aquesta cambra i, naturalment, per al Grup Popular; o bé endegar polítiques actives que, a través de desgravacions fiscals, ajuts, una bona xarxa de llars d'infants, que cobreixin especialment aquell període

que va de zero a tres anys, no contemplat en la LOGSE, una formació continuada i un reguitzell més de mesures que –ben segur– vostès coneixen, que compensin, no només les dones, les famílies, el cost d'oportunitat que té tenir fills. I això no per a resoldre cap responsabilitat o cap problema que sigui específicament de les dones, sinó considerant-ho exclusivament en termes d'eficiència social; de la mateixa manera que quan es té cura de malalts o de gent gran es reporta un benefici a la comunitat, ja que el que s'està és estalviant despeses dels programes d'assistència en ocupar-nos –especialment dones, i moltes vegades no només en allò que es considera el nostre temps públic, sinó en el nostre temps privat– de tasques que altrament haurien de ser realitzades des del sector públic i pagades amb els impostos de tots.

Amb aquesta breu reflexió he volgut il·lustrar –espero haver-ho aconseguit– que només amb mesures horitzontals, serioses, eficaces, coherents i coordinades, que inspirin tota l'acció de govern del Consell Executiu, aconseguirem anar de veritat i a bon ritme pel bon camí i, a més a més, això té l'avantatge que no cal responsabilitzar ningú.

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, vull acabar aquesta breu reflexió dient que si volem tirar endavant de veritat en el camí de l'equiparació, en el camí de la igualtat, que, com ha dit la senyora Mayol, no té per què renunciar al dret de la diferència, ens calen comissions d'estudi, però ens calen fonamentalment polítiques eficaces des del Consell Executiu; ens calen instruments perquè les dones puguem deixar de formar part del cor per a passar a compartir el paper de solistes.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. Pel Grup Socialista, té la paraula la diputada senyora Duch.

La Sra. Duch i Plana

Senyor president, senyors diputats, senyores diputades, la meua intervenció, en contrast potser amb altres que s'han produït fins ara, serà extraordinàriament breu, perquè penso que és un tema força debatut. D'entrada, anunciar que el Grup Socialista al Parlament de Catalunya, evidentment, dona ple suport a la creació de la Comissió de Seguiment; un suport com el que vàrem prestar en la passada legislatura, si bé jo no hi vaig participar, però, pel que m'han explicat, és d'esperar que el seu funcionament sigui més dinàmic i més productiu.

Recordar una cosa òbvia, i és que l'Estatut d'autonomia de Catalunya, en l'article 9.27 determina que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de promoció de les dones, competència que fonamentalment s'ha concretat en la creació de l'Institut Català de la Dona i en l'elaboració dels dos plans per a la igualtat d'oportunitats.

Per nosaltres, pel Grup Socialista, es fa necessari avançar en objectius prioritaris en el marc de polítiques per a la igualtat d'oportunitats entre les persones. Objectius

prioritaris, i això sobre la base de dues consideracions que penso que podem compartir. La primera, que penso que persisteix en la societat catalana la desigualtat per raó de gènere; i la segona, en positiu, que és gradual i múltiple la incorporació de les dones a totes les esferes socials. Sobre aquestes dues consideracions pensem que el Govern de Catalunya ha d'impulsar actuacions concretes en cinc aspectes.

Primer, aconseguir la plena igualtat en l'ocupació, afavorir la plena igualtat en el mercat del treball per a les dones. I per això, entre moltes altres iniciatives, cal endegar programes, més programes, més ambiciosos programes de formació ocupacional, d'ajuda a la contractació de persones aturades de llarga durada, de foment de l'autoocupació o de formació i control sobre la discriminació indirecta.

Segona línia prioritària per nosaltres: afavorir el canvi d'imatge de les dones, molt especialment en els mitjans de comunicació, perquè massa sovint –massa sovint– perpetuen estereotips i valors sexistes que la realitat social sovint ha superat.

Tercera línia prioritària: avançar en una educació no sexista que sedimenti les bases per a una nova generació amb actituds noves i més integradores de les diferències i que es podria instrumentar amb la incorporació del principi d'igualtat en els programes curriculars, amb la producció de materials didàctics i en la formació del professorat.

Un quart aspecte important: sensibilitzar i crear condicions perquè les responsabilitats familiars siguin compartides entre homes i dones i valoritzar les tasques domèstiques, que tots reconeixem que tenen un alt valor social. Aquesta quarta circumstància em sembla, segurament, la més difícil d'aconseguir, però la més prioritària ara mateix.

I, en cinquè lloc –les companyes que han intervingut anteriorment així ho han destacat–, tots constatem que encara és baixa la presència de dones en càrrecs de responsabilitat en la vida política. El mateix balanç de quinze anys d'autonomia publicat per aquest Parlament així ho indica. És també molt baixa la presència de dones en instàncies de presa de decisió.

Per això, per a avançar en una petita o gran utopia, la democràcia paritària, ens calen múltiples instruments que facin possible la configuració d'una societat que integri els valors femenins com a patrimoni positiu per al conjunt.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

Acabat el debat, es sotmet a votació la Proposta de resolució per la qual es crearia la Comissió de Seguiment del Procés d'Equiparació Dona - Home. Si els senyors diputats estan previnguts, procediríem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La proposta de constitució de la Comissió de Seguitment del Procés d'Equiparació Dona - Home ha estat aprovada per unanimitat dels diputats participants en la votació.

Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic com a Via per a l'Adequat Finançament de l'Autonomia de Catalunya

El segon punt de l'ordre del dia és Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic com a Via per a l'Adequat Finançament de l'Autonomia de Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Pels grups proposants, té en primer lloc la paraula el diputat d'Esquerra Republicana senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com a representant del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, els vaig a justificar els motius pels quals el Grup d'Esquerra proposa a aquesta cambra la creació d'una Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic com a Via per a l'Adequat Finançament de l'Autonomia de Catalunya.

Com vostès saben, aquesta Proposta ha estat signada també pel Grup de Convergència i Unió, i cal esperar que els arguments expressats al llarg de la sessió, així com la voluntat unànime dels partits polítics representats en aquesta cambra, de defensar els interessos dels ciutadans catalans, és a dir, de tots els ciutadans que viuen, treballen i probablement paguen hisenda a Catalunya, comportin la unanimitat en la seva aprovació.

Els motius que han portat Esquerra a presentar aquesta Proposta són vuit. Primer: la necessitat de superar un retard històric acumulat. Si abans del 1714 Catalunya utilitzava el pactisme fiscal en relació amb la Corona, la pèrdua dels drets històrics va significar l'acumulació de retards a partir del moment en què es perdia la sobirania en el camp econòmic. Catalunya ha anat perdent gas en cada onada de les diferents revolucions industrials que s'han succeït; i la darrera configuració de l'Estat de les autonomies, en què Catalunya optà per participar en el sistema comú de finançament, no ha millorat substancialment els dèficits històrics acumulats al llarg del temps i agreujats darrerament pel pes cada cop més notable de l'Estat en l'economia, de l'ordre d'un 40% del PIB.

Segon motiu: evitar la discriminació dels ciutadans que viuen a Catalunya i garantir aquí l'estat del benestar. El sistema de la LOFCA ja ha demostrat a hores d'ara la seva inutilitat, perquè castiga fins a desincentivar-les les comunitats amb més iniciativa productiva i en canvi incentiva el recurs a la subvenció i al subsidi a les comunitats relativament subdesenvolupades. Els criteris

de repartiment del finançament de la LOFCA són absolutament injustos, escassament democràtics i totalment anacrònics. Es prima més el territori que la població, i això comporta un evident greuge comparatiu, tot i que, curiosament, som considerats privilegiats. Tenim —això sí— l'enorme privilegi de, tot i ser el 15% de la població de l'Estat i pagar prop del 20% dels ingressos de l'Estat, rebre només el 8% de les seves despeses; per cada 100 pessetes que un espanyol paga i rep de mitjana, un català en paga 133 i en rep només 60; cada habitant de Catalunya cedeix unes 224.000 pessetes de la seva riquesa a favor de l'Estat, i això, òbviament, fa disminuir la renda familiar disponible, que ens situa en setena posició a l'Estat, i retrocedint. Els ciutadans catalans, doncs, de fet financem l'estat del benestar —o del malestar, segons com es miri— espanyol. Els catalans paguem per ser espanyols, per tenir document nacional d'identitat espanyol, mentre bascos i navarresos, per la via del concert econòmic, i andalusos i extremerys, especialment per la via del sobresubsi, cobren per ser espanyols.

El recent estudi, ja molt difós, del Banc Bilbao Vizcaya diu que el saldo net de substituir el sistema comú pel foral significaria per a Catalunya un increment de 779.554 milions de pessetes, és a dir, el 73% més dels ingressos actuals. En xifres de l'any 95, dels impostos totals pagats a Catalunya —2 bilions 830.000 milions de pessetes—, van a parar a les despeses de l'Estat 1 bilió 72.000 milions. En canvi, en una hipòtesi de sistema de concert per a l'any 95, l'Estat rebria només 316.199 milions de pessetes. De fet, altres estudis marquen una progressió en el temps desfavorable a Catalunya: si l'any 78 l'estudi d'Antoni Castells donava un dèficit de 540.000 milions per a Catalunya, l'estudi de Montserrat Colldeforn per al 1988 era de 830.000 milions, i a hores d'ara podríem estar propers al bilió, segons aquests altres estudis.

Per tant, un expoli creixent, inaguantable, com han dit personalitats com el senyor Ros Hombravella o el mateix Oriol Bohigas. En qualsevol cas, des de l'any 1980, any de la generalització de l'Estat de les autonomies, els càlculs sobre les pèrdues acumulades per Catalunya pel fet de no gaudir de sistema de concert pugen un total de 2 bilions 245.331 milions de pessetes. Això és un autèntic deute històric. Un cop saldat aquest deute, ens podríem plantejar en aquests debats que estan de moda aquesta precampaña espanyola si hi ha o no hi ha a Catalunya crisi de l'estat del benestar.

Hi hauria altres elements col·laterals al sistema de finançament, com el tema del finançament de la Seguretat Social, on el mateix estudi del Banc Bilbao Vizcaya demostra que amb sistema foral Catalunya rebria 455.826 milions de pessetes, i que en règim comú només va rebre 368.485 milions; és a dir, un saldo desfavorable de 87.341 milions de pessetes. Parlar, doncs, de crisi del sistema de la Seguretat Social, com es parla també aquests dies, amb una sagnia anual d'aquest ordre per als treballadors i empresaris catalans que cotitzen religiosament, és una burla.

Tercera motivació: sense concert hi ha incapacitat de bastir una política pròpia de sortir de la crisi, una política de reindustrialització i de creació d'ocupació. L'ac-

tual sistema de finançament, en no permetre ni una mínima capacitat normativa, no serveix com a instrument de suport a la creació de llocs de treball i a la necessària reindustrialització de Catalunya. Són, doncs, un cop més els sectors populars, treballadors i petits i mitjans empresaris, els qui reben les pitjors conseqüències del model. Posem com a exemple el que està utilitzant el Govern basc de cara a la promoció dels llocs de treball: crèdit fiscal del 25% a les inversions en actius fixos; reserva per a inversions productives exemptes de tributació en un 50%; crèdit fiscal a les despeses en investigació; crèdit fiscal a les inversions a l'estranger; exempció de l'impost a empreses de nova creació –el que es coneix com a vacances fiscals–; deducció de la quota del 25% d'ampliacions de capital de les Pime; exempció total a les societats de capital risc que donen suport a les Pime; deducció de la quota del 15% de les noves contractacions laborals indefinides, i deducció de la quota de l'impost del 10% en les despeses de formació del personal. Instruments que Catalunya no té per a fomentar el treball, per a fomentar la creació d'indústria.

Quarta motivació: el concert és necessari per a eliminar l'asfíxia financera dels ajuntaments –ajuntaments que l'Estat espanyol només controla entre el 12 i el 14% del pressupost general, dels menors dels estats europeus, inclosos els centralistes–..., fa que l'asfíxia financera dels ajuntaments sigui una cosa coneguda. Parlem de xifres: municipi de Sant Andreu de Llavaneres –terra estimada pels populars, 4.500 habitants– rep 72 milions de l'Estat; Ibarra –ciutat del País Basc, 4.500 habitants– rep 172 milions gràcies al concert; Manlleu –tinent d'alcalde d'Esquerra Republicana, amb desgast a causa d'haver posat impostos precisament per fer front a l'asfíxia financera– rep 211 milions; Zarauz –16.000 habitants– rep 711 milions; Girona i Getxo –70.000 habitants–, un diferencial de 1.020 milions de pessetes; Sabadell i Vitòria –192.000 habitants, 197.000 habitants–, un diferencial de 6.000 milions de pessetes, el triple.

Cinquena motivació: el concert per a exercir la solidaritat des de la llibertat. Mai es pot considerar solidaritat el que és expoli, i cada cop més es qüestiona que solidaritat equivalgui a subsidi. Els subsidis i les subvencions només creen dependència, provoquen el que els estudiosos anomenen «modernització sense desenvolupament», i això no és solidaritat: això és robatori a càrrec d'oligarquies terratinents i funcionaries que viuen de traficar amb la riquesa que d'altres produeixen. Ho va denunciar el diputat comunista Isaia Sales, diputat comunista per Nàpols, en relació amb el Mezzogiorno italià: «Un estat incorporat a la Unió Europea no es pot permetre el luxe de mantenir mig país en un sistema de socialisme real, on l'economia pivota únicament sobre la caixa de l'estat.» Els catalans estem atrapats, doncs, entre un model de finançament de principi liberal, que és el que s'aplica al País Basc i a Navarra, i un model subsidiat propi del socialisme real, que és el que s'aplica al gran sud espanyol. Això s'ha de replantejar, pel bé de tothom.

Sisena motivació: el concert com a emulació dels sistemes de finançament de les democràcies més avançades. Em sembla que ja és hora que Catalunya no es re-

signi a estar en el furgó de cua de les democràcies avançades occidentals. El sistema fiscal, que a la majoria d'estats avançats és molt més transparent, molt més basat en la corresponsabilització, a Espanya parteix actualment d'un 67% de despeses central, mentre que a Alemanya, amb un model que per nosaltres és de sota mínims, té el nivell central un 62% de despesa pública però amb un grau de corresponsabilització fiscal molt elevada i amb una autèntica intervenció dels *Länder* en la política federal. Ja no parlem dels Estats Units, on el nivell central té el 59%; a Austràlia, el 51%; Suïssa, el 48%, i Canadà, amb un model solidari, administra el 42% de la despesa pública.

Setena motivació: la voluntat de traslladar a aquest Parlament el consens social. Al marge de l'origen o al marge..., sense distinció de llengües, hi ha una majoria social favorable que els impostos de Catalunya es quedin a Catalunya.

Vuitena motivació –i amb això acabo, senyor president–: la responsabilitat moral de no deixar un país més empobrit relativament, en relació amb l'Estat i en relació amb Europa en el llindar del segle XXI. Aquest Parlament té la responsabilitat, un cop esgotat el sistema de finançament pactat als inicis de l'Estat de les autonomies, de posar les bases perquè, l'entrada al segle XXI, la puguin fer les noves generacions amb un país que tingui els instruments per a recuperar el creixent retard relatiu en relació amb Europa i la creixent depredació fiscal en relació amb l'Estat. Amb l'aprovació d'aquesta Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic, aquesta cambra posa sobre la taula per primera vegada després del període constituent..., on foren el president Tarradellas, Esquerra Republicana, o personalitats com Trias Fargas, les úniques que assenyalaren les deficiències que podia comportar no optar pel concert. El 27 de novembre de 1992, aquest Parlament aprovava la Moció 12/IV, sobre el sistema de finançament de Catalunya, a proposta d'ERC, on s'instava el Govern a estudiar noves fórmules de finançament, sense descartar-ne cap. I –ara sí que acabo– hem hagut d'esperar quatre anys, però val més tard que mai; els ciutadans i ciutadanes de Catalunya esperaran que aquesta Comissió sigui eficient i arribi ben aviat a consensuar un dictamen del qual se'n derivin durant aquesta legislatura les polítiques i els canvis legislatius necessaris perquè la igualtat dels ciutadans catalans davant de la llei esdevingui també igualtat davant d'Hisenda i davant les inversions de l'Estat.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per l'altre Grup proposant, té la paraula el diputat senyor Camp.

El Sr. Camp i Batalla

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com ha dit el portaveu del Grup d'Esquerra Republicana, aquesta és una iniciativa conjunta dels dos grups parlamentaris, i té el seu origen en el mateix debat d'investidura. Va ser un compromís que el president de la Generalitat i president del nostre Grup va assumir, i, per

tant, el nostre Grup no va tenir cap inconvenient a facilitar aquesta presentació. Però és que, a més a més, és evident que cal estudiar la millora del finançament de les comunitats autònomes, perquè és un tema que preocupa a tothom, que en aquests moments és un tema que, podríem dir-ne, és l'assignatura pendent, des del punt de vista de la configuració de l'Estat, en la línia de la descentralització política que ens hem dotat, però, en canvi, també és una necessitat imperiosa per a la mateixa anàlisi del finançament de l'autonomia de Catalunya. Per tant, avui aquesta Proposta és una proposta oportuna, és una proposta interessant, que ens ha de permetre –com diu el mateix nom de la Comissió– estudiar, estudiar i centrar-nos, naturalment, en l'anàlisi dels sistemes de finançament, en què el concert n'és un, però no és l'únic. Malgrat el títol de la Comissió, nosaltres estem oberts que aquesta sigui una comissió que pugui explorar en un sentit ampli tot els sistemes de finançament de la Generalitat de Catalunya. Per què? Doncs, perquè això és bo que sigui així, que analitzem les possibilitats reals per tal de tenir possibilitats d'aplicació, de solucions que facin efectives aquest finançament. És a dir, no hem de quedar focalitzats exclusivament en un sol sistema. I això ho diem nosaltres que –ja el senyor Huguet feia una referència al procés constituent–..., Convergència Democràtica de Catalunya en el seu moment va ser defensora del sistema de finançament, i Unió Democràtica també, i així va quedar i així en queda constància en les actes i en els documents que configuren el procés cap a l'Estatut d'autonomia. Fins i tot l'altre dia, repassant documentació, veia unes declaracions del president Pujol, que deia: «Aquest Estatut és una bona eina per a la construcció nacional de Catalunya, malgrat que vull fer-hi una reserva: que el tema del finançament és un tema que no ha estat prou ben resolt.» Però tots vostès recordaran perfectament quina era la correlació de forces en aquell moment, no? I Convergència i Unió era la quarta força política a l'àmbit polític català, i això, òbviament, també havia de tenir algun reflex en les disposicions normatives que en aquells moments es van adoptar.

Per tant, hem de tenir present que aquest és un tema –com deia– que cal que hi posem tota l'atenció, perquè serà un tema que marcarà bona part dels debats en aquesta legislatura, aquí i fora d'aquí, però que –això també– en aquest punt hi arribem després d'un procés que en els darrers temps ha representat un intent de millora de l'actual sistema de finançament; però que, malgrat aquest intent de millora, hi ha una conclusió –els números canten–: el resultat és que és discriminatori envers Catalunya; hi ha una situació que és evident que planteja aquest punt concret de discriminació.

Per tant, aquesta revisió ha d'estar orientada a una evolució de l'actual sistema cap a una major responsabilitat fiscal, que nosaltres creiem que pot ser perfectament factible, o bé cap a un sistema de canvi més radical, cap a la línia del concert. Són dues línies diferents, però que una i l'altra són susceptibles de plantejar-se en l'estudi d'aquesta Comissió.

En tot cas, és evident que..., quin és l'objectiu que hem d'anar a buscar per no quedar només amb la fórmula o quedar només amb el nom? L'objectiu que hem d'anar a buscar és que, malgrat tot, al final no hi hagi el siste-

ma de desigualtats que es produeix amb l'aplicació de la fórmula actual. No pot ser que Catalunya rebi menys recursos que altres comunitats autònomes del sistema general, i ja no diguem del sistema foral; Catalunya paga més que altres comunitats i rep molt menys, i això també ho tenim tots ben après.

L'any 94, per no anar més enllà, Catalunya va rebre 101.540 pessetes per habitant, i la mitjana de les comunitats de règim comú va ser de 120.881, i a les de règim foral va ser de 229.193; és a dir, més del doble per habitant que la que va rebre Catalunya. I aquesta és una dada; una dada que fins i tot la seva simple contemplació contradiu totalment els principis constitucionals d'igualtat; és un fet que, realment, el producte de l'actual sistema ens porta a situacions com aquestes. Per això cal, realment, una revisió d'aquest sistema; revisió que enguany és possible fins tot enquadrar-la en un moment adient: l'any 96 és un moment en què està establert que es negociï un nou sistema de finançament per al quinquenni 1997-2001. Per tant, estem dins de –podríem dir-ne– una normalitat de negociació. L'any 86 es va produir una negociació, l'any 92 una altra, durant el 93 i 94 s'han produït millores importants que han anat produint aquesta desigualtat, però que cal que a hores d'ara ens plantejem una decidida actuació en la línia del que dèiem abans, de desaparició de desigualtats de finançament entre comunitats autònomes, i un acostament clar i efectiu al nivell de recursos de què disposen les comunitats autònomes de règim foral. Aquests dos elements per nosaltres són molt clars. És a dir, per tant, és bàsic per a nosaltres que el nou sistema de finançament ha de comportar que totes les comunitats autònomes rebin uns similars recursos per habitant pel mateix nivell de competències. I, aquest objectiu, el podem aconseguir per un mètode o per un altre, i després veurem quina suma de voluntats polítiques aconseguim per, això, fer-ho possible; però l'objectiu final és aquest: aconseguir un similars recursos per habitants pel mateix nivell de competències. I en aquest cas el concert econòmic és un mètode, és un sistema, no és l'objectiu final, igual que l'aprofundiment de la corresponsabilització fiscal és un altre mètode, és un altre sistema, però tots han d'anar orientats a aconseguir aquest objectiu final, que és el que ens interessa i és el que interessa els ciutadans de Catalunya.

Per tant, no cal que els digui que, dit això, aquest sistema de distribució de recursos, que acceptem, de similars recursos per habitants pel mateix nivell de competències, ja implica un important esforç de solidaritat per als habitants de Catalunya; dels habitants de Catalunya envers les comunitats autònomes de menor renda.

Nosaltres, en aquest cas, les aportacions que fem als impostos de l'Estat, les efectuem en funció de la capacitat econòmica del nostre país i, en canvi, rebem serveis i acceptem rebre aquests serveis responenent a un criteri de distribució igualitària entre tots els ciutadans de l'Estat.

Aquí –i algun dia també ha sortit aquest tema– se'n planteja tota la qüestió de com es redistribueix la renda a nivell de l'Estat, i hem de demanar que el Govern de l'Estat faci un estudi sobre com es duu a terme aquesta redistribució de la renda a nivell espanyol. I

que ens doni a conèixer també les balances fiscals en cadascuna de les comunitats autònomes de l'Estat, de l'Estat en cada una de les comunitats autònomes, i veurem la intensitat del grau de solidaritat –per dir-ho d'alguna manera–, la intensitat d'aquesta solidaritat que té Catalunya, i la realitat, des del punt de vista dels números, és prou evident. Si el producte industrial brut per habitant a Catalunya supera la mitjana espanyola en un 23%, la renda real de les famílies només ho fa en un 10%; per tant, tenim quasi un 13% de diferencial, que vol dir que és el que es produeix entre el que Catalunya aporta i el que Catalunya rep. L'Estat, per tant, disminueix un 12 i escaig per cent, quasi un 13, aquesta renda catalana, i provoca un desfasament, un desequilibri a la balança fiscal envers Catalunya d'aproximadament un bilió de milions de pessetes.

La pregunta també és clara: tot admetent la necessitat de transferir recursos a favor de la solidaritat envers la resta d'Espanya, fins a quin límit s'ha de fer perquè no posi en perill la mateixa economia catalana, descapitalitzant-la més del compte i afectant, per tant, la seva capacitat de créixer i, per tant, afeblint la seva potència? Fins a quin límit?

La nostra posició avui és clara: abans de prioritzar el tema del concert econòmic, que creiem que val la pena estudiar-lo i veure quina viabilitat té, hem manifestat repetides vegades que cal aprofundir en la responsabilitat fiscal de les comunitats autònomes i augmentar l'actual participació del 15% en l'impost sobre la renda de les persones físiques, i donar entrada i participació als impostos especials, i també a l'impost sobre el valor afegit. Tot això reduirà la dependència financera i augmentarà la suficiència financera de la nostra hisenda pública. Per tant, la proposta que nosaltres en aquests moments ja tenim –i tenim el convenciment que és factible– és passar..., fer una progressió important en aquesta participació de l'impost de la renda de les persones físiques, fins a l'ordre del 30 o, si poguésser, del 40%, que, com a punt de referència, és la mateixa participació que els *Länder* alemanys tenen a la hisenda federal d'aquest país, i, per tant, aquest és un punt de referència que no podem oblidar. Passar a un 30% de participació en l'impost de l'IVA, o bé, com deia abans, tenir participació en els impostos especials, tot això contribuiria al que dèiem abans de reduir la dependència financera i augmentar la suficiència també financera.

D'altres temes hauríem de parlar –i és natural que se'n parli en un debat d'aquest tipus–, com és una major capacitat –i acabo, senyor president– normativa sobre els impostos en què participem. Però tot això forma part d'un debat més ampli sobre el finançament, en què hauríem de parlar d'ensenyament, de sanitat, dels fons de cohesió europeus, és a dir, un debat molt més ampli que no pertoca en el dia d'avui, que és la conveniència o no de posar en funcionament aquesta Comissió.

Com he dit abans, a l'inici de les meves paraules, aquesta Comissió, la creiem oportuna, i pot donar realment, des de la institució parlamentària, pot contribuir a aquesta funció de determinar quin sistema de finançament volem per al proper quinquenni.

Treballarem, certament, a fons perquè aquesta comissió sigui útil. No volem fer un gest de cara a la galeria. Ens semblaria que aquest tema seria cremar una possibilitat massa important com perquè simplement sigui un gest de cara a la galeria...

El president

Ha depassat amb escreix el seu temps...

El Sr. Camp i Batalla

Sí, acabo, senyor president.

No ens sembla que puguem d'entrada dir que hi ha fórmules màgiques que resolguin aquest tema; les actuals són perfectibles, val la pena que hi treballem, i, si finalment s'arriba a una situació que l'actual no es veu viable, sí que haurem de plantejar amb tota fermesa altres sistemes de canvi normatiu, però sempre –tinguem-ho present– hem de trobar la suma de voluntats que facin possible aquest canvi normatiu. Perquè sense la suma de voluntats aquí i a altres llocs pot quedar sempre com un simple gest.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat.

Per manifestar la seva posició, tenen la paraula els diversos grups. En primer lloc, el Grup d'Iniciativa - Els Verds: el senyor Roc Fuentes.

El Sr. Fuentes i Navarro

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, jo he de començar fent referència a unes paraules que deia el senyor Bargalló en la discussió de l'anterior Comissió. Ell deia que començava malament. Jo crec que aquest debat, aquesta Comissió comença molt malament. Comença molt malament perquè les qüestions relatives a l'autogovern, al finançament de Catalunya, qüestions essencials com el tema de la llengua, nosaltres hem defensat i hem proposat reiteradament en aquest Parlament que siguin estudiades, debatudes, treballades, proposades d'una manera unitària, mitjançant un treball unitari, no mitjançant la creació d'una comissió d'estudi que ja un dels mateixos proposants, un dels mateixos pares ha dit, des d'aquesta tribuna, que no li acaba de satisfer el títol, i és lògic que no li acabi de satisfer, perquè el que correspondria seria una ponència conjunta per analitzar el finançament que tenim per veure quines mesures hem d'emprendre per a millorar-lo, per a canviar-lo, en definitiva, perquè sigui l'adequat per a Catalunya, però que sigui alhora un sistema que ho pugui ser també per al conjunt de l'Estat.

Jo he quedat absolutament meravellat, perquè no sé si el sistema de finançament que tenim nosaltres aquí és, purament i simplement, fruit d'una maledicció espanyola o d'una maledicció divina. Però no he vist enlloc, no he vist cap referència a la responsabilitat d'aquests senyors de la primera fila, a la responsabilitat del Govern de Catalunya, a la responsabilitat del president de la Generalitat, a la responsabilitat dels qui han pactat,

han sostingut i han defensat un sistema de finançament que és insuficient, que és insolidari; un sistema de finançament que no té corresponsabilitat, que es fonamenta essencialment en les transferències de l'Estat. I qui ha proposat, qui ha defensat, qui ha pactat, qui ha establert aquest sistema de finançament és el Govern de la Generalitat de Catalunya i el Govern central. Aquests són els responsables, i, per tant, això ho hem de dir.

Jo vull posar molt l'accent, i el poso molt, que, efectivament, el sistema de finançament que tenim nosaltres no és solidari; no és solidari per a les ciutadanes i els ciutadans de Catalunya que han d'utilitzar els serveis públics. Ho hem dit, ho hem expressat, ho hem manifestat aquí reiteradament. Aquesta és la realitat, però, vejam, què es pretén ara a partir d'aquesta Comissió d'Estudi? Jo he sentit aquí tornar una vegada més —una vegada més— al victimisme; al victimisme i a la no-assumpció de responsabilitats, i a propostes —a les quals després em referiré— que no són solidàries, que no són realitzables i que, per tant, ens porten a nosaltres a una via que no va enlloc.

Com deia una pel·lícula que van fer la setmana passada, això seria el *Viaje a ninguna parte*, entre cometes. Per què? Perquè nosaltres som partidaris del concert econòmic solidari, però no volem imposar les nostres propostes. Volem que en el Parlament es busquin fórmules per a avançar en aquesta línia de corresponsabilitat, de suficiència i de solidaritat. I hem de dir, d'una vegada per totes, que el concert econòmic d'Euskadi i de Navarra no és solidari. En primer lloc, perquè el paguem entre tots. Nosaltres paguem el concert de Navarra i d'Euskadi, i si tenen aquesta situació que tenen és perquè ho paguem entre tots. I no és un concert que es pugui estendre al conjunt de l'Estat, i no és una fórmula de finançament que sigui apta per al procés de construcció europea. Nosaltres volem un concert econòmic, efectivament, que doni els elements de suficiència que, els impostos, els recaptem nosaltres, que sigui flexible, que ens permeti fixar les nostres prioritats i les nostres necessitats, però, alhora —alhora—, que sigui solidari, que permeti el funcionament de l'Estat i que permeti avançar en la construcció del procés europeu.

Per tant, aquesta Comissió —aquesta Comissió— està molt mal plantejada. Hauria de ser una ponència conjunta per aprofundir en el finançament, per veure el que tenim i, a partir del que tenim, avançar en aquesta direcció. Hi insisteixo, aquesta és la nostra proposta, que no volem imposar a ningú, però no volem —no volem—, si us plau, que el resultat d'una abstenció en el procés d'investidura se'ns plantegi ara com la gran solució, com el gran element per a aconseguir el finançament adequat de Catalunya, quan nosaltres hem estat en primera línia —hi insisteixo— a defensar aquests elements. Nosaltres hem estat —el Grup d'Iniciativa en aquell moment, i en aquest moment ho fem el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds—..., a posar sobre la taula els elements essencials que ha de tenir un sistema de finançament.

Per això deia que no m'agrada com comença. No ens agrada com comença aquesta Comissió d'Estudi. Però no es preocupin, la votarem favorablement; la votarem

favorablement perquè intentarem que tingui aquest contingut i aquest caràcter, que sigui efectivament útil per a avançar en un finançament just, adequat, solidari, suficient, corresponsable per a Catalunya; però possible, realitzable, solidari; de cap manera —perdonin-me l'expressió— nosaltres acceptarem que una vegada més se'ns vulgui fer volar coloms.

Gràcies, senyores diputades; gràcies, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, pel Grup Popular, el diputat senyor Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, no hi ha inconvenient, tampoc, per part del Grup Parlamentari Popular, a donar suport i concórrer a una determinada comissió d'estudi, encara que tot allò que faci referència a aplicar coneixements tècnics i posicionaments polítics sobre el model de finançament concretat en lo sistema de concert econòmic sempre seran posicions no vinculants, sobretot perquè este tipus de reunions parlamentàries no subjectes a obligacions posteriors no determinen cap imposició ni cap voluntat ni cap compromís respecte al compliment d'unes eventuais resolucions, que, per una altra part —probablement hauríem de buscar una altra denominació—, i com a tals resolucions, mai serien apropiades al que és la naturalesa d'una comissió d'estudi en l'àmbit del Parlament de Catalunya.

I amb estos criteris no vinculants acceptaran, des d'un bon principi, que també és vàlida qualsevol alternativa al sistema de concert econòmic com a model de finançament que també se pugui aplicar a Catalunya.

I, al marge de la seva essència i de la seva propietat, esta Comissió d'Estudi, de marcat signe polític, des del moment i des de l'origen de la Proposta de resolució, potser amb venciment de 3 de març de 1996, esta Comissió d'Estudi també servirà per a delimitar criteris de tots los grups parlamentaris en ordre a prioritzar —si es vol, amb models diferents del sistema de concert econòmic— la igualtat de recursos per habitant per un mateix nivell competencial, definició correcta i finalitat inqüestionable: acord i suport al seu objectiu que proclama el Grup Popular en este posicionament com a compromís públic, que queda registrat al corresponent *Diari de Sessions* plenàries.

Mentre en el període, com ja s'ha dit abans, transitori de 1980 a 1985 lo sistema de finançament que es va acordar entre Estat i Generalitat va ser lo sistema de cost efectiu o el sistema de despesa mínima de finançament, lo model acordat per al període 87-91 va ser lo del sistema de participació com a sistema definitiu, actualitzar per a períodes successius, acció que s'ha anat complint per part de l'Estat i per part de la Generalitat.

Això significa, este sistema de participació, que en la seua entranya, en lo seu esperit i per la seua naturalesa lo sistema de participació acordat entre Estat i Generalitat desestima i abandona lo sistema de concert econòmic, que en la pràctica queda suplert per la dotació de

recursos addicionals per a l'execució de les competències que ja tenim assumides.

En paraules més clares, se considera explícit tot allò que implícitament apareix a l'acord entre les dos administracions. Per això, i per este motiu, als recursos addicionals no es poden incloure los recursos per noves transferències. Per això també totes les subvencions gestionades actualment per les administracions autonòmiques i la seua inclusió al nou finançament incondicionat, a la pràctica, vénen a modificar el volum total de recursos a distribuir entre totes les comunitats autònomes. També és cert que a estos recursos addicionals no es poden incorporar los instruments de desenvolupament regional com podria ser lo Fons de compensació interterritorial ni els recursos procedents de la Unió Europea per a corregir desequilibris interregionals. I, per últim, que en estos instruments Catalunya ja disposa d'un increment o disposa d'una major consignació, però del tot insuficient, per a arribar al nivell òptim en la igualtat de recursos per habitant per un mateix nivell competencial.

Doncs, bé, si partim del principi compartit que no hi ha autonomia política sense una efectiva autonomia financera, també haurem d'assumir que si, en gran mesura, l'aplicació dels recursos continua per la via prefixada o per la via condicionada, la comunitat autònoma, quina sigui, al final es converteix en un simple intermediari sense capacitat de decisió.

Des de la nostra opinió –per descomptat discutible però també raonable–, lo nou model de finançament s'ha d'assentar en una autèntica corresponsabilitat fiscal, en la suficiència dels recursos econòmics i en la necessària eficàcia i austeritat que ha de presidir l'actuació ordinària; en este cas que ens interessa, l'actuació ordinària de l'Administració de la Generalitat.

En un finançament autonòmic fonamentalment basat en los recursos i los ingressos procedents de l'Estat, tècnicament es pot garantir un màxim d'imparcialitat, però, en canvi, l'assignació de recursos assegura, lamentablement, un mínim d'eficiència.

Per això, és lògic que s'intenti progressar en termes de corresponsabilitat fiscal al servei d'una assignació més eficient, encara que sigui mitjançant una modesta incorporació global, dins de la fórmula de participació del 15% de l'IRPF en la recaptació de l'impost sobre la renda de les persones físiques. I per al període 1997-2001 i des del consens i des de l'acord entre Estat - comunitats autònomes, entre Estat - Generalitat en l'àmbit del Consell de Política Fiscal i Financera, la proposta i l'objectiu del model a discutir respon a una positiva corresponsabilitat fiscal que faci visible la política fiscal de la Generalitat, que garanteixi l'autonisme, que garanteixi la suficiència, que garanteixi l'adequació i l'especialització del Fons de compensació interterritorial i, per últim, la solidaritat en la creació d'un sistema d'anivellació que, per una altra part, ja preveu la Llei orgànica de finançament de les comunitats autònomes.

Per consegüent, i al marge de la nostra predisposició en l'apreciació i en la valoració d'un treball col·lectiu que pot ser en diferents orientacions, la creació d'una co-

missió d'estudi sobre el concert econòmic com a via per a l'adequat finançament de l'autonomia de Catalunya –denominació literal d'aquest punt de l'ordre del dia– és una iniciativa que ens atrevim a qualificar de «propietat immutable», que, legítimament atribuïble al discurs, al propòsit i al programa electoral d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha aconseguit, Esquerra Republicana de Catalunya, ni més ni menys que la claudicació i el suport, explícitament compartit per l'accés a la tribuna, a discutir de manera específica i després de molts anys lo concert econòmic, lo suport i la claudicació de Convergència i Unió en una acció parlamentària que, més enllà del simple acord per contrapartida a una abstenció d'investidura, també expressa, esta acció conjunta, que moltes vegades la perseverança, la bondat i la transparència de les propostes d'una minoria són compatibles amb los que, per imperfecció natural, practiquen l'opacitat, la incoherència i la confusió.

Probablement, la inconsistència com a senyal d'identitat parlamentària i la debilitat de les pròpies estructures com a signes d'esgotament i de declinació política, probablement –deia–, siguin l'anticipació d'una representació a la qual, molt em temo, ens haurem d'anar acostumant al llarg d'esta legislatura, amb un grup majoritari que, recolzat durant dotze anys en lo vici parlamentari, en la repetició i en la indiferència, s'haurà de conformar en endavant a la pràctica saludable que adquireix la força del precepte, de la norma, del pacte, del consens i de la instrucció. Per això no resulta estrany que moltes vegades alguns diputats ens formulessin preguntes relatives al concepte que els governants tenen del respecte a les minories i al concepte de la formalitat institucional que representen estos governants. Atenguin, si no, les paraules literals que el molt honorable senyor Pujol expressava el dia 14 de desembre de 1995, debat d'investidura, en resposta a l'il·lustre diputat senyor Colom, precisament titular o un dels titulars d'esta proposta: «Quant al finançament» –deia el senyor Pujol–, «nosaltres no demanarem el concert econòmic. Sí que accepto, senyor Colom, la comissió d'estudi que vostè ha dit, i, si no ho he entès malament, vostè ha dit “una comissió d'estudi per estudiar”, naturalment (*rialles*). No riguin, per favor» –deia el senyor Pujol–, «una comissió d'estudi per estudiar la viabilitat del concert; del concert generalitzat, suposo que vol dir. Suposo que vol dir del concert generalitzat. La conclusió d'això» –deia el senyor Pujol–, «la sabem –la sabem–, però, de tota manera» –acabava dient el senyor Pujol–, «si vostè insisteix en aquesta comissió d'estudi per estudiar, doncs, ho farem.»

Ja ho veu, senyor Colom, de concert econòmic, res de res; les conclusions del senyor Pujol ja sap quines seran: comissió d'estudi per estudiar, rialles, joc de paraules i, al final, tots junts, fer veure que fem alguna cosa per després no fer res. Per a arrodonir la broma que el senyor Pujol li va dedicar en un tema tan seriós i en ordre a la més estricta formalitat, només faltava allò de «toma del frasco, Carrasco». Perquè si el problema de fons és la precarietat –i acabo, senyor president– de les consignacions pressupostàries procedents de l'Estat, que condicionen la nostra capacitat i la capacitat de la nostra Administració, si això és així, si és la precarietat

de les consignacions pressupostàries, no havíem quedat, en paraules del molt honorable senyor Pujol, que el suport al Govern socialista, a més de representar un major nivell competencial per a Catalunya, una recuperació de la nostra economia productiva i una enorme reducció de la taxa d'atur, a més, ha significat un abundant traspàs de recursos econòmics per a Catalunya que a tots ens surten los duros per les orelles? No havíem quedat en això? On són estos recursos econòmics? Potser, potser és que els tràilers que els transportaven de Madrid a Barcelona s'han equivocat de direcció, o potser ha passat allò tan divertit que criticava lo mateix president de la Generalitat en al·lusió directa a la seva pròpia delegació: «Cuando va a Madrid un catalán» –deia el senyor Pujol–, «allí le dan palmaditas en la espalda, y luego, de tanto cepillarle, se va sin cobrar.» Doncs, bé, avui encara són certes les xifres que expressa Esquerra Republicana publicades en un estudi de la Fundació del Banc Bilbao Vizcaya, on assenyala clarament, este estudi, que, aplicant lo sistema de concert econòmic, Catalunya pot rebre una major dotació equivalent a quasi 800.000 milions de pessetes. Lo que passa, senyor Colom, és que esta publicació i este estudi, que estableix comparacions però sense entrar en preferències sobre l'adequació del sistema de finançament, si bé és cert que parla del concert econòmic, no desestima lo sistema de participació ni desestima la via dels recursos addicionals, sempre que lo nivell competencial respecti la consignació dels mateixos recursos econòmics per habitant. En tot cas, i encara que simbòlicament, benvinguts siguin; encara que simbòlicament, benvinguts siguin estos 800.000 milions de pessetes, que podrien compensar lo forat que ha generat lo *despilfarro* del Govern de la Generalitat i que ha negat sistemàticament en els debats pressupostaris lo volum preocupant d'este endeutament acumulat de més de 800.000 milions de pessetes.

I qui se n'entengui, que canviï de rotllo, perquè a partir d'aquí ja no és justificable ni consistent...

El president

Ha d'acabar...

El Sr. Curto i Casadó

Acabo, senyor president. Qui se n'entengui –deia–, que canviï de rotllo, perquè a partir d'aquí ja no és justificable ni consistent l'expressió recurrent d'«espoliació» i d'«espoliació fiscal», quan lo que revela la història de la situació actual i els esdeveniments polítics més recents relatius al suport de Convergència al Govern de Madrid és precisament tot lo contrari: debilitat negociadora, subordinació personal i exercicis de propaganda triomfalista que falten a la més estricta veritat.

Per consegüent, per si de cas apareixen dubtes, ja anticipo que el Grup Parlamentari Popular no es prestarà a tot allò que, per acció o omissió, significa un règim de competència entre comunitats autònomes, sobretot perquè a l'hora de defensar les legítimes aspiracions o les legítimes exigències de Catalunya volem considerar lo principi de coordinació i el principi de solidaritat interterritorial que consagra l'article 156 de la Constitució.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup Socialista, té la paraula el diputat Martí Carnicer.

El Sr. Carnicer i Vidal

Senyor president, senyores i senyors diputats, de fet, jo, pràcticament m'havia preparat una intervenció gairebé per fer-la des de l'escó i per dir que el nostre Grup estava d'acord amb la creació d'aquesta Comissió; el que passa és que, com és lògic en un debat parlamentari, les intervencions dels altres grups també segurament impliquen que fem un posicionament una mica més llarg. Segurament, en la primera part seria necessari dir que les discrepàncies que s'han manifestat entre els dos grups proposants a l'hora de proposar-nos la creació d'aquesta Comissió d'Estudi són prou evidents com perquè potser s'ho haguessin hagut de rumiar abans, els dos grups, abans de fer-nos una proposta en què un grup simplement i exclusivament vol parlar de concert i l'altre grup vol parlar àmpliament de tot el que és el sistema de finançament autonòmic.

Però, bé, en qualsevol cas, dir que el nostre Grup, si ha d'optar, estaria més d'acord, segurament, amb la tendència d'«examinem de forma completa el sistema de finançament autonòmic, vegem-ne les mancances, vegem-ne l'evolució en el passat i intentem endevinar cap a on pot anar en el futur i quins camins es poden seguir en aquesta evolució de futur».

Un altre element, una altra visió ens semblaria segurament excessivament tancada en un món, en un món molt concret, i en un món..., en un altre territori, doncs, té la seva acceptació i en un altre territori és fruit d'una història i fruit d'una manera de veure els problemes que ha portat que en aquests moments aquests territoris puguin tindre un concert, però que, en qualsevol cas, segurament, seria difícil pensar que fos un sistema que fos ampliable a tot el que és el concepte del finançament autonòmic.

Però, bé, en qualsevol cas no ens tanquem –no ens tanquem–, votarem a favor d'aquesta Comissió, sempre –ho repeteixo– amb l'esperit i amb el desig que en el moment d'establir els criteris de funcionament d'aquesta Comissió i d'establir, concretament, els seus objectius, ho fem en el sentit de mirar quin és el sistema, el funcionament i l'evolució del sistema de finançament autonòmic en general. No segurament en l'aspecte que alguns altres grups han fet de marcar ja uns criteris tancats sobre quin ha de ser aquest futur, sinó segurament en un aspecte de veure quines són les nostres aportacions, quins són els nostres criteris, sí que ens agradaria comentar per on ens sembla a nosaltres que ha d'anar el futur del sistema de finançament autonòmic, però –ho repeteixo– no des d'una posició tancada, com ens ha semblat entreveure en algun dels altres grups.

Per nosaltres, el sistema de finançament autonòmic ha de ser a la vegada un equilibri entre el concepte de solidaritat i el concepte de suficiència. Tots els estudis, tots els avenços, totes les propostes que puguem fer segurament hauran d'anar basculant entre aquests dos conceptes. El concepte de solidaritat entre les diferents comunitats autònomes que conformen l'Estat espanyol

i el concepte de suficiència en relació amb les despeses d'aquestes comunitats autònomes, en relació amb els serveis que subministren als seus veïns.

El concepte de solidaritat –i algú ho ha dit abans; em sembla que ha estat el portaveu de Convergència– segurament s'ha d'expressar en la seva major mesura en el sistema de recaptació d'aquests impostos; en la mesura que els ciutadans que més renda tenen, que més capacitat tenen, són els que ja paguen més, segurament en la més elevada mesura, el concepte de solidaritat s'ha d'expressar en aquest sentit. I el concepte de suficiència s'ha d'expressar en un concepte molt clar, que és el d'anar avançant en el camí de la igualació de les despeses per habitant, sempre en un context en què els serveis que les comunitats autònomes respectives donin a aquests ciutadans siguin també uns serveis equiparables; És a dir, a mateixos serveis, hi ha d'haver la mateixa capacitat de despesa.

Entre aquests dos conceptes, segurament, haurem de trobar el camí que ens permeti avançar. Ja els adverteixo que el nostre camí, d'entrada, en aquest moment, sempre disposats a parlar-ne, sempre oberts a nous criteris, a noves discussions, és l'aprofundiment de la corresponsabilitat fiscal. Ens sembla que en el passat acord sobre finançament autonòmic es va encetar un camí que és molt interessant, que és el camí de la corresponsabilitat fiscal, el camí d'una participació de les comunitats autònomes en els impostos que es recapten, segurament en uns avenços tímids en el seu primer estadi, en uns avenços en els quals cal aprofundir, en un camí en què cal trobar noves vies. I noves vies que ens han de portar a un sistema, a una estructura de finançament en què les subvencions siguin cada cop menys importants, en què les transferències que des de l'Estat van cap a les comunitats autònomes siguin unes transferències cada cop més reduïdes i, per tant, implícitament, que els impostos que recaptin les diferents comunitats autònomes siguin cada cop més importants en la seva estructura de finançament –ho repeteixo–, fins a arribar segurament a l'òptim, en què les transferències de l'Estat cap a les comunitats autònomes poguessin desaparèixer i tots els ingressos provinguessin d'una participació en els diferents impostos o d'impostos autònoms, que tampoc ho hem de descartar. I en aquest sentit, si es va cap a la participació dels impostos, nosaltres voldríem apostar cap al tema de la capacitat normativa. En la mesura que arribi un moment en què s'estableixi un cert nivell de participació impositiva, en què es consideri correcte l'equilibri financer, a partir d'aquell moment seria bo que les diferents comunitats autònomes tinguessin capacitat per a modificar alguns elements d'aquest impost, de tal manera que aquella comunitat autònoma que en un moment determinat volgués assolir un nivell d'inversió relativament important pogués demanar als seus ciutadans un increment dels impostos.

Dit d'alguna manera, hem d'intentar que també en aquest procés de transformació del sistema de finançament de les autonomies avancem cap a la construcció d'unes autonomies fiscalment responsables. Segurament un dels problemes que tenim en el sistema de finançament autonòmic i en el sistema en general de les autonomies és que s'han construït unes autonomies

fiscalment irresponsables. I aquest és un tema complex i, per tant, hem d'avançar perquè totes aquelles administracions que no tenen responsabilitats fiscals, que després no han d'anar davant dels ciutadans i dir: «Escolti, jo li he apujat els impostos, però li dono més sanitat» o «si vostè vol un millor ensenyament, li he d'apujar els impostos»..., això és necessari, que anem per aquest camí. Si no avancem per aquest camí, continuarem amb el conte del ploricó, continuarem amb el victimisme, continuarem amb aquests elements que ens han acostumat a tots en el passat. Hem de trencar això; hem de construir un nou sistema de finançament. Ho repeteixo: solidaritat, suficiència, menys subvencions, impostos amb capacitat normativa, i alguns elements addicionals que, en tot cas, ens sembla que en aquest procés que pugui avançar en aquesta Comissió, val la pena dir-los.

En primer lloc, hem d'intentar que l'acord que es pugui assolir sigui un acord que tingui el màxim consens. No seria bo que els acords que en el futur s'adoptessin en aquest camí, que són camins estructurals, camins que marquen el futur de la Generalitat, camins que marquen el futur de Catalunya, fossin acords que s'adoptessin per majories. És necessari establir els sistemes que puguin anar al major consens.

No oblidar un segon aspecte, que és la implicació dels elements impositius en el si de la fiscalitat de la Unió Europea. Aquest és un element que no s'ha parlat, però que també és un element que té importància. Des dels ingressos que puguin venir de la Unió Europea, però també des de la tendència en la Unió Europea d'anar igualant les figures impositives en la mesura que es tracta que la igualtat fiscal també tingui un cert reflex en la construcció d'Europa, que per tant el ciutadà europeu també tingui –vagi tenint– una igualació des del punt de vista fiscal.

I finalment, un darrer tema; un darrer tema que també l'hauríem d'incloure d'alguna manera, que és el finançament dels ajuntaments. És una assignatura pendent; en els pressupostos de la Generalitat de l'any passat es va fer algun avenç –ho hem de reconèixer–, però, en qualsevol cas, la solució del finançament autonòmic també hauria d'implicar d'alguna manera encetar, trobar una via en què el finançament dels ajuntaments, el finançament del món local en general, es pogués resoldre, i es pogués resoldre de forma satisfactòria per a tothom.

Aquests són els criteris amb què el Grup Socialista dona recolzament a la creació d'aquesta Comissió; criteris que defensarem en els treballs i en el si d'aquesta Comissió i, per tant, en aquest sentit, doncs, senyores i senyors diputats, senyor president, els anuncio el nostre vot favorable.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Acabat el debat, es sotmet a votació la Proposta de resolució per la qual es crea l'esmentada Comissió d'Estudi. Senyors diputats, anem a votar.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La Proposta de creació d'aquesta Comissió d'Estudi ha quedat aprovada per unanimitat.

Alteració de l'ordre del dia

Una qüestió d'ordre: d'alteració de l'ordre del dia. Aquesta presidència fa avinent que a petició dels grups parlamentaris de Convergència i Unió i Socialista al Parlament de Catalunya, i d'acord amb l'article 62.4 del Reglament, es proposa a la cambra l'alteració de l'ordre del dia següent: que la interpellació que consta amb el número 7 es formulí abans de la que consta amb el número 5, o sigui, immediatament després del debat de la Proposta que consta com a quart punt de l'ordre del dia. Si no hi ha cap objecció, es considera acceptada la proposta d'alteració d'ordre del dia. *(Pausa.)*

Propostes de resolució per les quals es creen la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes en el Consell Comarcal del Priorat i la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes en el Consell Comarcal del Priorat i a la Diputació de Tarragona

Anem ara a debatre el proper punt de l'ordre del dia. Sobre aquest punt la Junta de Portaveus va acordar que el tercer i quart punts de l'ordre del dia es debatrien conjuntament, atesa l'homogeneïtat dels temes i d'acord amb l'article 24.1 del Reglament.

El tercer punt és Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes en el Consell Comarcal del Priorat, presentada pel Grup Parlamentari Popular i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya. Pels grups proposants, té la paraula el senyor Curto. *(Pausa llarga.)*

Senyor Curto, pot començar la seva intervenció.

El Sr. Curto i Casadó

Senyor president, senyores i senyors diputats, la creació d'una comissió parlamentària d'investigació, conseqüent a la corrupció que s'ha descobert al Consell Comarcal del Priorat, implica per la seua pròpia naturalesa una imposició i un requeriment ineludibles que el Parlament de Catalunya ha d'afrontar amb totes les seves conseqüències.

Los antecedents documentats ja d'apropiació indeguda, de malversació, d'estafa i de falsificació constitueixen

l'origen de dos propostes de resolució diferents que, signades pels grups parlamentaris d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, Esquerra Republicana i Grup Popular, determinen l'exigència de responsabilitats polítiques al Govern de la Generalitat, en compliment del Decret 94/1995, de 21 de febrer, que en lo seu article quart obliga, este Decret, el Departament de Governació a controlar l'aplicació que els ens locals imputen als recursos procedents de les transferències econòmiques de condició finalista; obliga este Decret, també, el Departament de Governació a vigilar l'adequada utilització dels recursos tributaris propis, i per últim este Decret obliga el Departament de Governació a verificar lo nivell de prestació dels serveis locals de caràcter bàsic; tot això sense perjudici de les facultats específiques que el Departament d'Economia i Finances té fixades a l'article 3 del mateix Decret, és a dir, Decret d'assignació de funcions en matèria d'hisendes locals als dos departaments de la Generalitat.

Per consegüent, totes aquelles declaracions referides a la utilització del principi de tutela per vulneració del principi d'autonomia queden invalidades, queden fulminades per la naturalesa del mateix Decret, i, per una altra part, no seria més que una excusa absolutament inconsistent, similar a aquella utilització interessada del caràcter de *sub iudice* que només se comprèn des de la complicitat per raons afectives o per motius políticament inconfessables, que al final estos motius se revelaran de manera implacable en raó a la transcendència del cas concret del Priorat, però implacable també per la rellevància i per l'acumulació d'un estat de corrupció que el Govern de Convergència i Unió ja es manifesta impotent per a dominar esta situació sense caure en la temeritat.

Lo Consell Comarcal del Priorat, lo Consell Comarcal de Ribera d'Ebre, lo Consell Comarcal de Terra Alta i l'Institut Català de Finances constitueixen los quatre exemples més recents dels últims set dies d'una vergonyosa relació de fets que van més enllà de la pura anècdota o de la simple casualitat. Són de tal calibre i de tal envergadura los casos de corrupció que s'han posat al descobert los últims mesos, que la responsabilitat arriba fins i tot al mateix president de la Generalitat, ja sigui per ignorància, ja sigui per consentiment. I la disjuntiva és tan inflexible com rigorosa: o incapacitat per a governar o tolerància en acceptar la corrupció.

Aquell partit polític, que no coalició, que té la més alta responsabilitat de governar la Generalitat de Catalunya, que governa la majoria d'administracions en los diferents nivells del nostre àmbit territorial i que tots en lo seu dia vam creure que representava un mur impenetrable a l'amiguisme, al tràfic d'influències, a l'enriquiment personal i a l'arbitrarietat, ara este partit l'han enganyat, l'han descobert reiteradament en la degradació, en la trampa, en la mentida, en la violació de les normes i la vulneració de les nostres pròpies lleis.

L'editorial del *Diari de Tarragona* del passat diumenge, dia 4 de febrer, és un exemple del sentiment d'indignació i d'irritació que ha generat la conducta denigrant d'un partit i d'un dirigent, lo tal Cruells, que es dedica a perseguir les persones honrades, utilitzant lo contraban de la *patraña*, de la *chapuza*, de la poca

hombría i de la falsedat. Per això l'escàndol que han provocat los anteriors responsables del Consell Comarcal del Priorat no pot passar inadvertit en la responsabilitat del Parlament de Catalunya o ventilar-lo en quatre preguntes o dos interpel·lacions, perquè les implicacions personals i polítiques no només comencen i s'acaben en un president i en un gerent «pringats» i dimitits, sinó que l'origen i les ramificacions, que es remunten al 1989, reclamen precisament una comissió d'investigació que ha de començar en la Diputació de Tarragona i ha de seguir a partit o partits polítics, a entitats financeres, a departaments de la Generalitat i, per extensió –ho reitero–, al mateix president, senyor Pujol, com a màxim responsable de l'Executiu català.

En una estratègia de corrupció cuidadosament organitzada i perfectament dissenyada, lo Parlament de Catalunya ha de formular un posicionament, en primer lloc, perquè la mateixa autoritat parlamentària obliga a una intervenció política que doni transparència als fets, i, en segon terme, perquè els recursos que administren los consells comarcals se deriven de la voluntat d'esta cambra en responsabilitats compartides de Govern i oposició. La cronologia dels fets ha resultat de difícil composició per la seua preparada fragmentació. L'exgerent del Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, Xavier Guardiola, investigat judicialment per l'endós irregular de factures a Biosca y Asociados per import de 35 milions de pessetes. Lo mateix Guardiola, en una querella simultània per falsificació de la seva firma en relació amb este endós. Biosca y Asociados, SA, que cobrava honoraris del Consell Comarcal per informes tècnics que mai va elaborar. L'exgerent del Consell Comarcal, Enric d'Anguera, que constitueix empreses sense operativitat per a cobrar treballs i serveis que mai va executar. Lo president del Consell Comarcal, Josep Maria Buil, creant bosses de diner negre per a liquidar favors polítics. La utilització de comptes corrents en Caixa de Tarragona, al marge de la comptabilitat oficial del Consell Comarcal. Lo Departament d'Indústria, que reconeix un pagament de 8 milions de pessetes a Biosca y Asociados, SA, en concepte de diagnòstic i assessorament. Lo Patronat de Turisme de la Diputació de Tarragona, origen d'una entanyable relació, apareix també en lo seu pla estratègic sobre el turisme a la Costa Daurada, el contracte de treball del qual, denunciat públicament, s'adjudica per la via directa a Biosca y Asociados, SA. La denúncia sobre la desaparició de la comptabilitat de l'edifici de Biosca y Asociados immediatament després de la mort de Jordi Biosca, administrador únic de la societat en qüestió. I, per últim, la societat Ecològica, experta –com no podia ser d'altra manera– en lo tractament d'escombraries, que percep lo doble del que figura al contracte i percep quantitats milionàries per mitjà de factures falses i de comptes duplicats.

I en tot este entramat de corrupció i de falsificació apareix en escena la figura d'una bona persona, que es vol identificar amb la transparència i amb la veritat: se tracta de de l'extresorer del Consell Comarcal del Priorat, Manel Miralbes, que en afirmacions polítiques i en afirmacions públiques –millor dit–, que no tenen pèrdua per l'aportació de matisos i de detalls que no es poden inventar, assegura Manel Miralbes que Convergència i

la Generalitat coneixien tot este entramat des del juliol de 1993. Doncs bé, amb independència de descobrir responsables de més altura en la trama de la corrupció del Priorat, los avui implicats en l'estafa, que ja sobrepassa los 100 milions de pessetes, coincideixen en una sèrie d'empreses i de societats fantasmes, on apareixen tots ells com a fundadors, com a gerents, com a accionistes i com a administradors.

Lo 29 d'octubre de 1993 se va constituir Metàl·liques del Priorat, a partir d'una empresa denominada Kemmlit, l'accionista principal de la qual era la societat Enginyeria BCN. L'exgerent del Consell Comarcal, Enric d'Anguera, va actuar com a intermediari d'esta venda. Armando Gutiérrez era el principal accionista de Metàl·liques del Priorat, i Jordi Biosca –que, com hem dit, va morir en caure per una finestra del seu domicili– era lo propietari d'Enginyeria BCN. Biosca està acusat de cobrar 6 milions de pessetes del Consell Comarcal per treballs no realitzats, i Ecològica acusada de cobrar 23 milions de pessetes per estudis que no apareixen justificats. L'administrador únic d'Ecològica també és Armando Gutiérrez. I amb tot lo procés de transformació de Kemmlit en Metàl·liques del Priorat se va comptar amb la col·laboració del Departament d'Indústria, a través d'EPLICSA, que va encarregar un estudi de possibilitats d'esta empresa denominada Kemmlit. Este estudi, Indústria lo va encarregar ni més ni menys que a Biosca y Asociados. Este estudi, que va ser negatiu, desaconsellava la viabilitat i la compra de Kemmlit, i, a pesar d'este informe negatiu elaborat per Biosca, és lo mateix Biosca qui als pocs dies adquireix les accions de Kemmlit a través d'una tercera persona, que representa la societat Enginyeria BCN, propietat de Biosca i accionista majoritari de Kemmlit. (*S'encén el llum que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ja han passat los deu minuts, senyor president?

El president

Sí, senyor. Ho sento, però han passat.

El Sr. Curto i Casadó

Doncs no vull abusar. Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies. A continuació té la paraula, en nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana ha presentat, conjuntament amb el Grup d'Iniciativa - Els Verds, aquesta petició de creació d'una comissió d'investigació sobre les presumptes irregularitats comeses en el Consell Comarcal del Priorat i la Diputació de Tarragona, de la seva relació amb la Generalitat i de les responsabilitats que, en definitiva, se'n puguin derivar.

Aquest és un tema que en les darreres setmanes ha esdevingut el protagonista en els mitjans de comunicació, però que de fet té uns antecedents que es remunten uns quants anys enrere. Es remunten, pràcticament, a l'an-

terior legislatura, una època en què el Consell Comarcal del Priorat es va caracteritzar per una gestió de façana, amb grans despeses i inversions que amb el temps s'han convertit en grans fracassos i frustracions; i és curiós perquè estem parlant precisament de la comarca més deprimida de Catalunya. El que se suposa que hauria de fer una administració responsable és tot el contrari del que s'ha fet al Priorat, i és molt important, senyores i senyors diputats, que retinguem aquest concepte: estem parlant de la comarca més deprimida de Catalunya.

Així, doncs, la legislatura del relançament del Priorat esdevé la de les grans frustracions: el projecte de Kemmlit; la Terrisseria de Gratallops, que s'havia d'instal·lar en terres on no hi ha argila sinó llicorella; una hipòtica magna promoció de vins arreu de la península, la Prior-vins, que té un resultat nefast –tot i que aquest resultat nefast no és ben bé per a tothom; després ho veurem–; un inici esplendorós per a un final agònic dels estius del Priorat..., tot plegat una legislatura de grans promeses i projectes que s'enlaira entre la polèmica ciutadana per la quantitat de diners que s'invertien, els misteriosos resultats que s'aconsegueixen i els diners que la ciutadania sabia que es quedaven pel camí, en mans de persones directament relacionades amb aquests projectes i el Consell Comarcal.

Evidentment, tot aquest guirigall va tenir una repercussió immediata en les eleccions municipals. A part dels problemes interns de la coalició de Convergència i Unió per a elaborar les llistes –especialment la de Falset, capital de la comarca–, els resultats no són bons: es perd l'alcaldia de Falset, que guanyen els independents –per cert, bastants d'ells provinents de les files convergents–, i es perd la majoria absoluta al Consell Comarcal, la qual cosa és especialment greu per als qui fins aleshores havien regit els destins de la institució comarcal del Priorat. És curiós també constatar com es produeix un fet del tot anormal, que és l'elecció de l'anterior president del Consell Comarcal, militant de Convergència Democràtica de Catalunya, quan la coalició Convergència i Unió havia designat per a aquest càrrec l'alcaldia d'Ulldemolins, militant d'Unió Democràtica de Catalunya. Al cap de poques setmanes, i després d'un rebombori considerable, les aigües tornen al riu i, finalment, després de la dimissió del senyor Buil, el senyor Jaume Figueras és elegit president del Consell Comarcal. I aquí hi ha la primera clau de tota aquesta qüestió.

Permetin-me que ho exemplifiqui llegint, precisament, un fragment de la carta que Figueras envia, en data 2 de febrer, als consellers comarcals: «A partir de la meua presa de possessió com a president del Consell Comarcal del Priorat, varem començar, amb l'equip de govern i amb la gerència, a assumir les responsabilitats pròpies de l'exercici dels càrrecs amb la millor de les voluntats i predisposicions de servei a la nostra comarca; és, per tant, en el marc de la meua responsabilitat com a president que em vaig trobar amb la necessitat d'afrontar compromisos de pagaments subscrits per l'anterior equip de govern, davant dels requeriments dels creditors. La inexistència dels fons deguts per a fer-hi front i la presumpció d'alguna responsabilitat al voltant d'aquesta qüestió m'obligà, inevitablement i respon-

sablement, a posar en coneixement dels òrgans competents aquests fets.»

Hi ha un altre aspecte clau en tot aquest afer, i que és bastant anterior als fets que hem comentat, referent a les municipals: és l'anomenat Informe Miralbes, un informe que el conseller comarcal i alcalde de Marçà, Manuel Miralbes, redacta el mes de setembre de 1993, i ho fa, precisament, a petició de la direcció nacional de Convergència Democràtica de Catalunya, i, més concretament, de la persona que després s'ha dedicat a insultar els membres de la seva pròpia coalició. Miralbes fa un informe cansat de topiar constantment no només amb les irregularitats i les potineries que s'estaven fent al Consell Comarcal del Priorat, sinó també del silenci absolut que des de la direcció de Convergència a nivell provincial es donava en aquest tema. L'Informe sembla ser que no va arribar on havia d'arribar; un informe que posava i encara posa damunt la taula tot un seguit d'interrogants referents a la gestió del Consell Comarcal del Priorat i on es denunciaven clarament els fets que avui són motiu de polèmica i d'altres que encara no han sortit a la palestra: noms, cognoms, detalls de totes aquestes irregularitats que ja estaven passant des de l'any 91.

Un aspecte voldria remarcar, per damunt de tot, d'aquest Informe: ja aleshores es detecten irregularitats a partir de la concessió de subvencions de la Generalitat de Catalunya. Fem un breu repàs de l'Informe. L'Informe fa referència a tot un seguit d'aspectes de la tresoreria del Consell Comarcal i els repassa un per un. És curiós veure com la part d'indústria té una especial rellevància: per exemple, es parla del tema de Kemmlit –que ja s'ha comentat i que comentarem a bastament–, es contacta al Consell Comarcal amb un senyor, un tal Casteleiro, que munta una comercial amb 200.000 pessetes de capital social. Diu l'Informe: «Aquest fet no va agradar a ningú, doncs recolzar una acció amb una inversió de més de 350 milions de pessetes, quan el propietari sols en juga 200.000 d'entrada, sembla un embolic.» A més, i en precampanya, es va portar el president de la Generalitat, el senyor Jordi Pujol, a posar la primera pedra, i ara en veiem els resultats. Aleshores es prometien cent cinquanta llocs de treball. A part, l'Ajuntament de Falset va col·laborar amb 6 milions, i el Consell va encetar el projecte sense mirar prim, i, segons consta a la Resolució de 31 de març del 92, concedeix ajuts per valor de més d'11 milions de pessetes.

Al Programa de foment i promoció de l'exercici 92 es fa una aprovació definitiva de la primera fase, amb l'únic contingut de documentar un ajut per import de 70 milions de pessetes a l'empresa Esysde, quan aquesta empresa ja estava en fallida. Segons nota simple del Registre de la Propietat, l'empresa Esysde té en aquells moments les següents càrregues: hipoteca del Banc Pastor, 100 milions més interessos i costes; hipoteca del Banc Pastor, 60 milions més interessos i costes; Banc Saragossà, Albert Coll, Caixa Tarragona, Caixa Tarragona, Caixa Tarragona..., totes elles per valor de bastants milions de pessetes.

Respecte als treballadors, onze persones. En una reunió al Consell amb el Gabinet d'Assessorament Biosca, es

va proposar despatxar tots els treballadors, dient que la indemnització d'acomiadament anés a càrrec del Fons de garantia social.

Un altre apartat de l'Informe fa referència a l'empresa ICSA, una empresa que el president del Consell Comarcal, senyor Buil, proposa que s'instal·li a la comarca tot exigint celeritat, perquè, si no –diu– «no vindrà al Priorat». És curiós perquè aquesta empresa s'instal·la en uns terrenys que són costers, rústics, no tenen cap infraestructura bàsica, estan a la zona contrària d'on s'havia de desenvolupar el polígon industrial..., és a dir, allí ningú entenia res. I el que és més divertit, o més greu, és que, amb sorpresa, es veu que aquests terrenys es paguen a 7 milions de pessetes, més 1 milió i mig de sobrevaloració, o sigui, 8 milions i mig de pessetes. En definitiva, tot aquest embolic es fa per salvar Cotevi, una empresa on hi havia el senyor Pérez, el senyor Pastrana –vinculat amb el Consell Comarcal– i el senyor d'Anguera, gerent del Consell Comarcal.

Taller Comarcal de Ceràmica –un altre dels apartats més sucosos de l'Informe Miralbes–: es fa un contracte, l'any 90, amb un –en teoria– ceramista de prestigi, vingut del Canadà, i se'l contracta per a la implantació, promoció i desenvolupament d'una indústria artesanal de ceràmica, amb la finalitat d'assumir l'aplicació, gestió i direcció del projecte. Per part del Consell s'aporten 22 milions de pessetes per una banda, per als estris, 4 milions de pessetes per l'altra, en forma de conveni i pagament a l'esmentat senyor..., en total, més de 26 milions de pessetes, dels quals 6 milions provenen del Cidem, Direcció General d'Artesania; 7.478.000 vénen del Pla especial d'indústria del Consell Comarcal. A més a més, d'una sol·licitud feta a Indústria l'any 92, de 10.839.887 pessetes, també es desvien diners cap al Taller Comarcal de Ceràmica. Resultat del Taller Comarcal de Ceràmica: el fracàs més i més absolut; és a dir, res de res. En aquests moments no hi ha ni ceramista ni ningú fa ceràmica al Priorat.

I molts més temes: podríem parlar del Programa Priorat –com hem comentat abans–, d'un curs de tècniques àudio-visuals, de la revista *La Veu del Priorat*, etcètera. Evidentment, tot això són aspectes que caldria aprofundir molt més.

Se'n desprèn, doncs, de tot això, que era del tot urgent, necessari i imprescindible, tal com deia l'il·lustre exdiputat d'aquesta cambra –i apreciat em sembla que per tothom–, el senyor Francesc Vernet, fer anar el bisturí i actuar amb contundència. I ens preguntem: qui havia d'agafar el bisturí sense cap mena de tremolor i tallar on s'havia de tallar? Segurament aquesta és una pregunta que ens anirem repetint sovint, tot i que l'experiència mèdica de l'actual home fort del Govern des del Departament de Presidència hauria de ser un aval en aquest sentit.

Amb tot això, aquest assumpte ha anat agafant implicacions gairebé de serial televisiu. Fins i tot darrerament s'ha adornat amb implicacions ja del més alt nivell. En alguna de les branques de tot l'assumpte ens trobem amb sorpreses notables, per impensades: per exemple, s'han robat del despatx del gerent del Consell Comarcal del Priorat factures d'una empresa anomenada Territorio y Medio Ambiente, Tema, que curiosa-

ment surt com a proveïdora d'una empresa anomenada Filesa, de tots prou coneguda per altres afers que ara no vénen al cas. Curiosa també podria ser la connexió amb una empresa del grup de l'altra hora empresari modèlic de Catalunya, senyor Javier de la Rosa, l'empresa Bansa, quan des de la Generalitat, i concretament des de la Direcció General d'Indústria, per boca del senyor Miquel Puig –per cert, falsetà d'origen–, s'ofereien ajudes econòmiques perquè aquesta empresa del senyor De la Rosa es quedés Kemmlit, un dels nyaps més grossos de tot aquest assumpte, com hem vist i com continuarem veient.

Podríem estar hores i hores posant exemples del mal funcionament i de les possibles situacions irregulars: ni tenim temps ni disposem de tota la informació, i, en definitiva, per això estem proposant la creació d'aquesta Comissió d'Investigació. En qualsevol cas, hi ha tres aspectes fonamentals que justifiquen plenament la creació d'aquesta Comissió.

Per una banda, l'aparició d'empreses fantasmes i l'actuació absolutament irregular de l'anterior gerent; un informe, l'Informe aquest del Consell Comarcal que comentàvem, acusa l'anterior gerent d'apropiar-se de més de 14 milions per estudis inexistents atribuïts a diferents empreses, dues de les quals, Arcade i Priorarc, muntades amb l'alcalde del Pradell, i una altra muntada amb l'alcalde de la Morera del Montsant, Metapermacultura Montsant. A partir d'aquí...

El president

Haurà d'anar acabant...

El Sr. Benach i Pascual

Sí, acabo de seguida, senyor president. A partir d'aquí queden clares les implicacions. Kemmlit –n'hem parlat abans, en podríem parlar molt més– també té implicacions greus i, en definitiva, seria bo de saber quin és el paper que juga exactament la Direcció General d'Indústria i EPLICSA quan encomana un informe a Biosca –a Biosca i Associats–, un informe que desaconsella la inversió en aquesta empresa, i que finalment és Biosca i Associats, el mateix que ha fet l'informe desaconsellant la inversió en l'empresa, qui es queda l'empresa en qüestió. També aquí caldria analitzar quines són les implicacions de Kemmlit, de Biosca i, sobretot, amb la Diputació de Tarragona, la qual cosa, evidentment, és motiu d'un altre capítol extens que, evidentment, no tinc temps de comentar. Sigui com sigui, és evident que hi ha tot un seguit d'interrogants que afecten directament la institució de la Diputació de Tarragona.

Vist tot això, s'imposa la necessitat d'aclarir-ho tot; des del punt de vista judicial, evidentment, però també des del punt de vista polític. I aquí no podem amagar més el cap sota l'ala. Fa uns dies el gerent del Consell Comarcal, Marc Escolà, feia un article a un mitjà de comunicació; els recomano la seva lectura perquè jo no tinc temps ara de fer-ho, però, en qualsevol cas, expressava una filosofia molt concreta del que hauria de ser l'Administració des del punt de vista de la democràcia cristiana, que penso que no té pèrdua, i en aquest sen-

tit s'hi pot estar o no s'hi pot estar d'acord, però el que és evident és que afecta d'una manera molt clara i molt directa tota aquesta qüestió del Priorat.

Per acabar ja definitivament, és evident que des de l'òptica del Priorat es necessita aclarir tota aquesta qüestió per recuperar la confiança en les institucions, en el Consell Comarcal del Priorat, en la democràcia, possiblement. Es necessiten plantejar propostes de futur en positiu per a aquesta comarca del Priorat. Ja anuncio avui aquí que el nostre Grup Parlamentari properament farà tot un seguit d'iniciatives en aquest camp. Des de l'òptica nacional és evident que hi ha un debat pendent sobre la utilitat i el paper dels consells comarcals i que també aquesta Comissió d'Investigació ajudaria a dignificar l'activitat política. És evident també que aquí hi ha tot un seguit d'implícacions amb altres consells comarcals –la Ribera d'Ebre, Terra Alta– que estan sortint aquests dies als mitjans de comunicació i que són especialment greus.

Aquest no és un tema, senyores i senyors diputats, d'abast estrictament local; és evident que el Govern de la Generalitat hi ha tingut implicacions almenys en tres departaments, que se sàpiga i de moment. Finalment...

El president

Acabi, acabi...

El Sr. Benach i Pascual

Sí, acabo, senyor president. Finalment, ens agradaria també que d'alguna manera no es fes servir l'excusa que en aquests moments s'està fent servir: que aquest no és un tema d'àmbit estrictament local; és un tema que va molt més enllà i, en definitiva, amagar-ho avui sota la competència de les administracions locals és fer un flac favor a la democràcia i, sobretot, fer un flac favor a la comarca del Priorat; com he dit al començament, la comarca més deprimida de Catalunya i que mereix molt més que tot això.

Gràcies, senyor president, per la seva paciència; senyores i senyors diputats...

El president

Gràcies, senyor diputat. Pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula el senyor Víctor Gimeno.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, és obvi que al marge d'actituds partidistes poc justificables que ens han obligat a signar dues comissions d'investigació que són les mateixes, el que he de manifestar en principi és que el nostre Grup Parlamentari ens hem pensat molt la signatura d'una comissió d'investigació respecte als problemes del Priorat, a les irregularitats i a les responsabilitats que se'n puguin derivar, perquè tenim un respecte a l'autonomia municipal; l'hem tingut i el seguirem tenint. I jo us ho puc assegurar no sols des del punt de vista polític del nostre Grup Parlamentari, sinó també des del punt de vista personal, per la meua pròpia experiència en aquest camp. I dir-

los que la primera iniciativa que vam plantejar va ser la sol·licitud de compareixença del conseller de Governació, perquè el que plantejàvem era el que inicialment deia el diputat senyor Josep Curto, d'aplicar el Decret 368/86, d'assignació de funcions en matèria d'hisendes locals. Això va ser discutit i aprovat ahir per unanimitat; per tant, no cal entrar més per aquesta qüestió. I aquesta hauria sigut la nostra decisió primera i única si la cosa no hagués derivat d'una forma molt més greu, que ens ha fet comprendre i conèixer que el tema va molt més enllà, molt més enllà d'un tema d'autonomia municipal, d'un tema de gestió interna d'un consell comarcal, en aquest cas el Priorat.

Procuraré no tornar a incidir en determinades documentacions molt concretes de les irregularitats al Consell Comarcal. Només dir que hi han indicis més que raonables de diferents delictes; hi ha això que s'ha dit de les empreses fantasmes, de les factures falses cobrades, de gestions difícilment justificables i que apunten a possibles delictes com la malversació de fons públics, com la falsificació de documents, apropiació indeguda, robatori de documents –alguns d'ells sospitosament en mans d'alts dirigents de Convergència i Unió, o de Convergència, si més no– i tràfic d'influència. Si no fos per això, segurament, si no hi haguessin aquests indicis raonables, el fiscal de Tarragona no hauria enviat aquesta possible corrupció detectada a la Fiscalia anticorrupció.

Per això, al marge d'aquesta qüestió de caràcter penal, creiem que a més a més hi han responsabilitats de caràcter directe i indirecte en el Govern de la Generalitat, en representants del Govern de la Generalitat. Existeix aquest Informe ja famós de l'exgerent, fet el segon semestre del 93, de diverses regularitats, no de les més greus que han anat sortint a posteriori, però sí de diverses irregularitats, que determinava una manera de ser i un determinat tarannà del Govern de Convergència al Priorat i que aquest Informe va estar lliurat a alts càrrecs del Govern i, segons consta –i no s'ha desmentit–, a despatxos del Govern. Per tant, n'haurien de tenir coneixement. I parlo de l'Antoni Cruells, quan era director general de Seguretat Ciutadana; per tant, era un càrrec del Govern de la Generalitat i estava al seu despatx. Parlo del senyor Josep Azuara, cap del Gabinet de Relacions amb els Ens Locals, del Departament de Presidència, al Palau de la Presidència. I parlo del senyor Josep Maldonado, delegat territorial a Tarragona, que el mateix senyor Miralbes comenta que l'Informe els ha arribat a aquells tres i em diu que no ha arribat..., que ell, directament, a qui no li ha fet arribar ha sigut al conseller d'Ensenyament i president de la inter-comarcal de Convergència Democràtica de Catalunya a Tarragona. Per tant, aquests càrrecs, com a mínim –i ningú ha dit el contrari–, tenien coneixement de les irregularitats –ningú ho ha desmentit. I això són alts càrrecs no sols de Convergència, sinó de la Generalitat. Per tant, si fa més de dos anys que aquesta gent coneixien aquesta situació, el que és obvi preguntar és dir: i què han fet? No coneixem –no coneixem– que hi posessin cap tipus de fre i, per tant, aquí hi ha una implicació directa del Govern de la Generalitat.

Però, a més a més, quan s'ha anat veient més coses, estan també creixent clarament visibles els lligams de

determinades empreses –s'ha parlat de Biosca y Asociados i d'Ecològica, i segurament no són les úniques– amb estructures de la Diputació de Tarragona. Hi han cartes de recomanació del president del Patronat de Turisme de la Diputació, del senyor Xavier Guardiola, que avui, curiosament –curiosament– està a Andorra, no sabem si de vacances permanents o si hi està perquè ningú sabia res i se'ls ha escapat de les mans. Hi han recomanacions verbals, testificades per diverses persones, del president de la Diputació als consells comarcals, el senyor Josep Mariné, dient que es contractin determinats serveis a determinades empreses, entre elles òbviament estava Biosca y Asociados, SA. Per tant, sembla ser que aquí hi ha una trama d'interessos; no sabem –això és el que falta arribar al fons– si personals o de partit. El que està clar és que tots tenien una determinada militància. Possiblement són personals, però aquí hi han implicades persones que tenen altes responsabilitats.

Hi ha una detecció d'irregularitats que en el tràmit de subvencions, com a mínim, impliquen el Departament de Medi Ambient i el Departament d'Indústria i Energia. És a dir, no és una qüestió purament interna. El Departament de Medi Ambient, algunes subvencions, les ha denegat per irregularitats, perquè les factures no estaven correctament justificades, perquè hi veien embolics, i això consta des de l'any 91. Portem més de cinc anys detectant irregularitats i tampoc no sabem si això ho han posat en coneixement del Departament de Governació o què és el que hi han fet aquests dos departaments, el de Medi Ambient i el d'Indústria i Energia. Hi ha una actuació molt dubtosa, que m'evito repetir, del Departament d'Indústria i Energia i de l'empresa pública EPLICSA, a través del senyor Miquel Puig, director general i prioratí, que en tots aquests processos de compra, venda, transformació de la Kemmlit, Esysde, Metàl·liques, etcètera, vull dir, fa estudis de viabilitat negatius, promet ajuts i va i fa una part de l'embollica que fa fort, no? Hi ha una inhibició reiterada del Departament de Governació, perquè –ja ho vam comentar ahir–, si des de fa temps es coneixen irregularitats i si des de sempre, des de l'any 86, té un decret que li atorga competències en matèria de control i tutela de les administracions locals, òbviament dels consells comarcals, és a dir, no sabem què és el que n'ha fet, de tota aquesta funció de tutela. Això és una part del que hem dit que és responsabilitat del Govern de la Generalitat. Hi ha un comportament, jo diria altament impropï, del president del Govern de la Generalitat, el senyor Jordi Pujol, que acudeix a la comarca del Priorat i fugint d'estudi a les preguntes dels periodistes els diu: «Això no és un problema del Priorat, això és un problema de partits; això no és un problema que afecta el Priorat.» Ja em diran vostès si això no afecta el Priorat. I que provoca la irritació no sols de periodistes i de la gent de l'oposició, sinó dins de les mateixes files dels militants de Convergència, que esperaven molt més de la visita del president.

Hi han també soterradament, lògicament, pressions de tot tipus per a reconduir la situació, i em consta de diverses persones que se'ls diu: «A veure com ho podem parar, a veure com ho podem aturar, a veure com ho podem silenciar, a veure com podem disminuir aques-

ta escalada de comunicacions tan, tan i tan irregulars.» Hi han conductes..., fins i tot arribaria a dir irracionals: Convergència Democràtica de Catalunya acusa Unió Democràtica de Catalunya –ja fa dies, entre diversos reculls de premsa– de deslleialtat –de deslleialtat– en aquest tema; o el senyor Antoni Cruells, el màxim responsable de política municipal, que acusa de pallasso i d'irresponsable el president del Consell Comarcal per haver posat una denúncia a la Fiscalia de totes les irregularitats amb què es trobava i que, és clar, qui té la presidència té la responsabilitat de resoldre l'embolic. Jo li diria: «Escolta, jo me'n rento les mans perquè el que no vull és assumir aquest embolic.» Se'l titlla d'això, de pallasso i d'irresponsable. Algú diu després que ho matisem, que no sé què, que si el context, però hi han cintes on ho diu clarament. I no ho diu en el fragor de la batalla; ho diu en una roda de premsa, que es desplaça des de Barcelona al Priorat a fer una roda de premsa i a qualificar de pallasso el president d'Unió Democràtica del Priorat, el senyor Jaume Figueras.

Jo voldria dir que Iniciativa per Catalunya celebrarem que es consolidi el pacte que en aquests moments s'està negociant i que s'ha avançat en informacions oficioses ahir i avui sortia en determinats mitjans de comunicació, molt poquets encara –suposo que estan més ben relacionats amb Convergència i amb Unió–; no tenim més informació, però sembla que finalment reconduïxen el manteniment del president, i nosaltres hi estariem d'acord si s'aparten els presumptes implicats, si es manté aquest pallasso que ha destapat l'afer i ha intentat corregir el desgavell produït, si s'aposta per mantenir la recerca de la llum fins a arribar a les últimes conseqüències, si es preocupa per reconduir i represtigiar la institució aquest nou Govern i si es treballa pel futur d'una comarca que, com s'ha dit, és de les més deprimides de Catalunya i que en aquests moments se li fa un flac favor en tot aquest trist i lamentable afer.

Però és clar que això no és prou, reconduir la situació i fer un govern no és prou per a eludir responsabilitats i per a intentar de tirar terra sobre el tema. No pot ser aquest l'argument per a negar-se a crear una comissió d'investigació, perquè no es tracta de deslleialtat i de pallassos i pallassades, sinó que es tracta d'un tema molt més seriós com és la corrupció. I tampoc no ens valdrien arguments puerils respecte a l'autonomia municipal; penso que ha quedat prou demostrat que està ultrapassat llargament el tema de l'autonomia municipal i que hi han implicacions molt clares d'alts càrrecs del Govern de la Generalitat...

El president

Senyor diputat, hauria d'anar acabant...

El Sr. Gimeno i Sanz

Acabo de seguida. Penso que tampoc no és prou dir que ahir ja vam aprovar la compareixença del Pomés –això és una petita part de tota aquesta situació–, i tampoc no seria de rebut, com moltes vegades es diu: «Com que està en temes de fiscalia, podrem...», ja s'exigiran responsabilitats penals.» Creiem que no cal esperar que existeixin condemnes per a depurar responsabilitats polítiques, sinó que s'hauria de buscar una fórmula

perquè evitéssim arribar a aquestes situacions tan lamentables.

Només demanaria que els grups que han dit que votaran en contra..., ahir ens comentaven a la sol·licitud de compareixença del conseller Pomés..., és a dir, el PSC deia: «Hem d'anar aclarint i estem per la voluntat d'anar aclarint»; CiU diu: «Estem per introduir la màxima transparència.» Això crec que és prou contradictori amb dir que no a una comissió d'investigació que té temàtica més que suficient, molt més que altres comissions que s'han creat per temes molt més concrets com el de Sant Pere de Torelló. Per això els demanaria el seu vot favorable.

Gràcies, senyor president.

El president

Per a manifestar la seva posició, poden intervenir els grups que no han intervingut fins ara. En primer lloc, pel Grup Socialista, el diputat senyor Josep Abelló.

El Sr. Abelló i Padró

Gràcies. Senyor president, senyores i senyors diputats, pas complicat, el de les valoracions que es feien, i ara les que ara em toca de fer –cadascú ha de fer les seves en el seu sentit. Ha remarcat algú, també amb anterioritat, la part més folklòrica –em sembla que vostè mateix– de la presentació d'aquests peticions, del punt 3 i el punt 4, aquestes comissions d'investigació, però, dit això, el que sí que em fa, en tot cas, observar és que, moltes vegades, a algunes formacions polítiques, a alguns grups polítics, els ocupa i els preocupa més la forma, de vegades, que el fons, no? El fet de no estar signant amb un o amb l'altre ens sembla que són temes de forma que no caldria, en tot cas, plantejar.

De totes maneres, hem de recordar i hem d'observar, certament, quin és l'origen d'aquest procés, del que estem discutint. Estem discutint les irregularitats que apareixen en la gestió del Consell Comarcal del Priorat; després, u –com ens recordava el senyor Benach–, d'un procés electoral i d'una presidència que passa de Convergència Democràtica de Catalunya a Unió Democràtica de Catalunya. Voldríem remarcar, sobretot, les importants, o que observem com a importants, importantíssimes i profundes discrepàncies entre els membres de la coalició de Convergència i Unió, no solament entre les dues formacions polítiques que formen la coalició, sinó també, en alguna de les formacions, amb lluites..., bé, lluites..., plantejaments gairebé fraticides.

Amb posteritat, i segurament a causa de les característiques del procés, hem vist com s'implicaven altres institucions territorials i algunes persones properes o molt implicades, o implicades absolutament en el Govern, precisament el delegat territorial de la Generalitat, la mateixa Diputació de Tarragona, el conseller d'Ensenyament... Interpretem, certament, que sempre en tant que màxims responsables de les formacions polítiques que ells representen i a les quals pertanyen en aquella àrea territorial; no tenim per què interpretar en cap cas que sigui com a membres o braços del Govern.

La posició política dels socialistes en tot aquest afer, penso, pensem que ha estat clara, i hem volgut, en primer lloc, donar el màxim suport a l'aclariment de tot el que ha passat en el Consell Comarcal del Priorat. Cal, davant l'opinió pública, que quedi tot clar i ben clar, el que ha succeït i com ha succeït. Això és necessari pel que respecta a la justícia, a la legalitat i també a quelcom que a nosaltres ens preocupa molt, a la gent del Priorat. El prestigi, precisament, d'una comarca importantíssima de Catalunya i –com remarcava un diputat que m'ha precedit en la paraula– una de les de més –o, deia, «la més»–..., amb graus de pobresa més importants de Catalunya. Hem de pensar, certament, en el prestigi de totes, però especialment d'aquelles que en tenen una especial necessitat, i el cas del Priorat ho és. Ens preocupa, per tant, als socialistes, especialment aquest fet.

Els socialistes també, com a grup polític, ens hem retirat del Govern del Consell, del Consell Comarcal, reiterant al mateix temps el nostre suport a la màxima prioritització de l'esclariment de tots els temes que han succeït en el si del Consell, també reiterant sempre la posició contrària al fet que es produeixi cap relleu de responsabilitats en el si del Consell fins que tot això s'aclareixi. No estem parlant, per tant, de pactes; estem parlant que s'aclareixi, que es mantingui la presidència mentre això no s'aclareixi, recordant, al mateix temps, que és necessari que els membres de la coalició que té la majoria absoluta en el Consell són els primers que s'han d'aclarir.

Igualment, hem assenyalat la nostra voluntat de contribuir a la governabilitat del Consell en el moment que estiguin aclarides les diferents responsabilitats del procés actual.

Els socialistes hem estat els primers –tampoc era una cursa– a presentar propostes en aquest Parlament en relació amb el Consell Comarcal del Priorat, en concret una proposició per encarregar a la Sindicatura de Comptes la fiscalització del Consell; un conjunt de preguntes orals per indagar el coneixement previ que pogués tenir la Generalitat del procés, i un conjunt de preguntes escrites per veure quin era el possible coneixement, quin és el possible coneixement documental que en pogués tenir el Govern.

Aquest és un element que –ho hem dit amb anterioritat i ho torno a dir i és possible que ho repeteixi si tinc temps– és un dels que més ens preocupen, el coneixement del Govern, però encara no interpretem que això sigui veritablement una justificació per a la sol·licitud de la Comissió. M'han donat suport a una petició de compareixença del conseller de Governació davant la Comissió corresponent per a explicar tot allò que pogués conèixer sobre el tema. En paral·lel, sabem que la Fiscalia de Tarragona, així com el Jutjat de Falset, estan tramitant diligències per tal d'analitzar els presumptes delictes que s'han comès en aquest afer.

Tenim, doncs, en aquest moment, oberts tres processos: un procés indagador en el si mateix del Consell Comarcal del Priorat, i el valorem molt, i el valorem especialment; un procés indagador per part de la justícia les característiques i conclusions del qual és difícil en aquests moments encara endevinar quines seran, i un

procés indagador, per generar uns aclariments, en aquest Parlament. Ara se'ns demana que obrim un quart procés, que podria, potser, englobar alguna d'aquestes qüestions anteriors, fent un pas endavant qualitativament important, que és aprovar la creació d'una comissió d'investigació que planteja, des del nostre punt de vista, algunes dificultats.

En primer lloc, pel que respecta –ja ho deien alguns dels interlocutors anteriors– al principi de l'autonomia local. Del que ha sortit a la premsa es dedueix que els problemes més greus es deriven del funcionament del mateix Consell, i, per tant, les responsabilitats polítiques s'han de dilucidar en aquest mateix organisme. Fer-ho d'altra forma creiem de tot cor que seria anar en contra del principi d'autonomia local.

Si ara aprovem aquesta Comissió, amb quins arguments ens oposarem a la creació d'una comissió d'investigació en el municipi ics de qualsevol indret de Catalunya quan aquesta es faci tan sols des del punt de vista d'un cert oportunisme polític? O bé, si em permeten una exageració, com permetríem que el Parlament de l'Estat espanyol fes una comissió d'investigació sobre el funcionament dels comptes de l'organisme de la Generalitat? No, cadascú a casa seva. Per tant, en principi interpretem que el respecte al principi de l'autonomia local exigeix que s'intenti resoldre en l'àmbit del Consell Comarcal. El tema, a més a més, és a mans de la justícia; que segueixi aquesta via.

Creiem també que la creació d'una comissió d'investigació implica un perjudici. Si el Parlament aprovés avui la creació d'una comissió d'investigació al mateix temps que cerca informació per altres bandes, estariem o bé entrant en contradicció amb nosaltres mateixos o bé duplicant esforços. La comissió d'investigació és una de les iniciatives parlamentàries amb més repercussió, i és per això que el seu ús ha d'estar justificat. Pensem, per quelcom més que uns indicis, que serà a través dels processos ja iniciats que podrem veure en el futur si aquesta creació és o no necessària. Malgrat tot, sí que hi ha un punt –i ho he manifestat amb anterioritat– que ens preocupa: és el possible coneixement que el Consell Executiu o alguns dels seus membres poguessin tenir del que realment estava passant al Consell Comarcal del Priorat. Aquesta sospita, per si sola –hi insisteixo–, no justifica una comissió d'investigació; per això hem presentat tres preguntes orals sobre el tema. Després de la seva substanciació caldrà veure quin és el camí més correcte.

Resumint: preguntes orals, preguntes escrites, fiscalització de la Sindicatura de Comptes, pròxima compareixença del conseller de Governació, suport total a les investigacions judicials i a l'aclariment de tot el que ha passat, i, si de tot això es dedueixen responsabilitats polítiques, a nosaltres ens trobaran els primers, però en aquest moment no ens sembla adequat aprovar aquesta Comissió d'Investigació.

Deixin-me, però, acabar amb una reflexió global, que em sembla profunda i seriosa..., aportar-la aquí. Nosaltres hi pensem sovint des del Grup Socialista; ens sembla que hauríem de pensar en els consells comarcals. Què ha succeït amb els consells comarcals? És normal que avui en el Parlament estiguem parlant de les pos-

sibles irregularitats en un consell comarcal, o bé –com deia també un diputat que m'ha precedit en la paraula– de les continuades aparicions, sobretot en els mitjans de comunicació, d'escrits sobre els consells comarcals? Estem parlant concretament de la demarcació que a mi em pertoca, la demarcació de Tarragona, de la qual s'ha parlat d'alguna cosa de la Ribera, de la Terra Alta... Avui mateix sentia les paraules directament del delegat territorial d'ensenyament, que culpava el Consell Comarcal del Tarragonès sobre una problemàtica de repartiment de beques de menjadors a les escoles, suposo que de les poblacions de la comarca. Què succeeix amb els consells comarcals?

Nosaltres, en cap moment, en aquesta demarcació a què estic fent referència, no hem aixecat ni aixecarem cap situació possible. Moltes vegades aquestes qüestions s'ha de veure d'on provenen també políticament. Això voldria definir-ho de forma absoluta. Quan alguna cosa s'hagi pogut observar en algun funcionament, la via més correcta és la via judicial, i així en algun lloc, concretament a la Ribera, està iniciat per aquesta via.

No ens agrada fer insinuacions sinó, en tot cas, plantejar les coses que interpretem com a certes i per la via que ens agrada que s'interpretin, però veritablement aquestes preguntes hi són: què passa amb els consells comarcals?

El president

Senyor diputat, haurà d'anar acabant...

El Sr. Abelló i Padró

Acabo. La pregunta jo crec que és: han servit per a alguna cosa?, serveixen per a alguna cosa? Nosaltres, avui, acabem de presentar, el Grup Socialista acabem de presentar la sol·licitud d'una comissió d'estudi sobre l'activitat i el funcionament dels consells comarcals des de la seva creació fins avui. Ens sembla que, en el fons, el Parlament sí que té aquesta responsabilitat i aquesta obligació.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula el diputat senyor Jordi Casas.

El Sr. Casas i Bedós

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, tenim un debat avui, aquí al Parlament, per si es crea o no es crea una comissió d'investigació a la comarca del Priorat pels fets ocorreguts en el Consell Comarcal, precisament a partir d'una actuació decidida del Govern del Consell Comarcal, que, en veure una documentació i uns fets que presumptament –presumptament, perquè ja ho veurem– podien ser regulars, ho va posar en mans de l'Administració de justícia. Fins aquest moment, fins al moment que el propi Govern del Consell Comarcal de Convergència i Unió actua per transparència, per rigor i perquè vol fer les coses ben fetes amb aquest criteri i amb aquest sentit de posar-ho en mans de la Fiscalia, fins aquest moment ningú havia

parlat mai de possibles irregularitats en el Consell Comarcal del Priorat. Avui, aquí s'han dit moltes coses, s'ha parlat d'estratègies de corrupció, s'ha parlat d'estat de corrupció, s'ha parlat que aquí hi ha tota una trama organitzada per corrompre, precisament quan un govern, hi insisteixo, de la coalició posa en coneixement de l'Administració de justícia uns fets –que ja en parlarem, ja ho veurem; qui ho ha de qualificar és la pròpia justícia– presumptament irregulars.

És clar, nosaltres voldríem situar el tema estricte del que és aquesta Comissió d'Investigació i no aprofitar aquest debat per fer una mena de debat de la corrupció generalitzada. Ho dic jo com a portaveu, en aquest moment, del Grup Parlamentari, i ho diu també el portaveu d'Iniciativa per Catalunya en el Consell Comarcal del Baix Empordà, quan es queixa que el candidat Saura diu que en aquest Consell Comarcal hi ha moltes irregularitats, sense dir quines; aquest conseller comarcal –nota de premsa d'ahir d'un teletip d'agència– es queixa i se sent ofès quan acaba de votar a favor de la gestió d'aquest Consell Comarcal.

Per tant, seria bo situar-nos en el terme estricte d'aquest debat, que és específicament el tema del Priorat. És clar que cada portaveu, responsablement, administra les seves intervencions com vol, i em permetran que jo em limiti només a aquest tema. I, limitant-ne a aquest tema, què fem, Convergència i Unió? En primer lloc, en l'àmbit local i en ús de les seves atribucions, presentar aquest tema a la Fiscalia. A nivell de Parlament, el nostre Grup, juntament amb altres grups que també ho han fet, hem demanat que hi intervingui la Sindicatura de Comptes, és a dir, el Parlament, a través de la Sindicatura de Comptes, perquè analitzi tota aquesta documentació i vegi si hi ha o no hi ha presumptes irregularitats. I a partir d'aquí també s'ha votat, ahir, precisament en la Comissió primera, la compareixença del conseller de Governació perquè, en virtut de les obligacions legals que té, comparegui i expliqui el que, des del punt de vista del seu Departament, hagi de dir sobre aquest tema.

Jo crec que amb això hem situat el tema del Priorat allà on hem de situar-lo. I creuríem nosaltres que sortir d'aquests àmbits –l'àmbit de l'autonomia local, l'àmbit de la Sindicatura de Comptes i l'àmbit de la justícia– fóra voler-se atribuir aquest Parlament unes competències que no li són pròpies i, sobretot, potser, suplantar la feina que han de fer uns altres. I per aclarir aquests temes és bo que respectem el joc institucional i que cadascú faci el paper que li correspon, i sobretot que siguem prudents abans de qualificar fets, fins que es pronunciï qui s'ha de pronunciar.

Jo crec que avui hi ha hagut alguna afirmació molt agosarada, amb molta contundència, que em sembla que fóra bo, doncs, que si es té tanta informació es col·laborés amb la justícia i, com ha fet el Govern del Consell Comarcal, ho posés en mans de la Fiscalia. Això crec que és el que s'ha de fer i això, per tant, és el que vol fer Convergència i Unió.

Jo em permetré dir-los que aquesta doctrina que acabo d'explicar, d'autonomia local, de respecte a la Sindicatura de Comptes i a la justícia, no és *ex novo*, no surt de Convergència i Unió en aquest moment perquè ha sortit

el problema del Priorat: és una doctrina contrastada i que han fet seva totes les forces polítiques de l'Estat, en algun cas que ha ocorregut en un altre lloc. Recordaran que hi va haver un afer a l'Ajuntament de Burgos, sentenciat avui actualment: en aquell moment un grup parlamentari de les Cortes de Castella - León, el Grup Parlamentari Socialista, va presentar petició de comissió d'investigació, que va retirar molt abans que es veiés la seva admissió a tràmit precisament perquè va veure que allò estava en mans de la justícia, perquè creia que l'ajuntament estava actuant, investigant internament aquells fets, i perquè creia que no eren les Corts de Castella i Lleó qui havia d'investigar allò.

A mi m'ha sorprès, i amb tota cordialitat, senyor Curto, l'entusiasme i la vehemència amb què vostè ha defensat avui això aquí, amb l'actitud del seu partit a les Corts de Castella i Lleó, on, respectant la justícia i respectant l'autonomia local, en cap moment li va passar pel cap presentar una petició de comissió d'investigació per aquell fet. Per tant, la nostra no és una posició a la defensiva, tot el contrari: transparència, rigor, fermesa. Crec que hem iniciat els instruments perquè això es faci d'aquesta manera, però evidentment respectant el joc institucional i –hi insisteixo– sense inventar-nos cap doctrina, perquè aquesta és una doctrina contrastada en altres afers per totes les forces polítiques de l'Estat.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats, per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) El senyor Curto em demana la paraula?

El Sr. Curto i Casadó

Lo Grup Popular, senyor president, demana la paraula perquè entén que en la manifestació del portaveu de Convergència hi ha hagut alguna contradicció en la seva exposició, i, si este president ho estimava, voldriem una intervenció encara que fos d'un minut.

El president

Per contradiccions, estrictament per contradiccions, té la paraula per un minut.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president. Haurà notat la presidència que s'ha formulat aquella manifestació tan simple, però tan espectacular a la vegada, de dir: «s'han formulat acusacions, i si tenen proves» –diu– «el que han de fer és anar als tribunals de justícia»; ha dit això. Clar, este diputat d'aquí –d'aquí– és l'únic que pot presumir d'haver portat als tribunals de justícia el Govern de la Generalitat, representat per l'Institut Català de Finances, concretament al fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, quan he tingut les proves. (*Remor de veus.*)

El president

Senyor diputat, això no és una contradicció...

El Sr. Curto i Casadó

Sí, un moment, senyor president... (*Remor de veus.*)

I quan jo he parlat...

El president

He demanat que es limiti a les contradiccions.

El Sr. Curto i Casadó

Senyor president, ha dit que si hi havien proves que les portéssim al jutjat. Naturalment, no és la primera vegada que les hem portat, però, en tot cas, les manifestacions i les expressions d'«apropiació indeguda», «malversació», «estafa» i «falsificació», les torno a reiterar. Entre altres raons, senyor president, perquè totes estes expressions d'«apropiació indeguda» o «malversació», «estafa» i «falsificació» han aparegut als mitjans de comunicació escrits i a la ràdio (*remor de veus*), i no han sigut... (*remor de veus*), no han sigut...

El president

Pot acabar?, perquè ha transcorregut el minut que li pertoca.

El Sr. Curto i Casadó

No han sigut ni contradites ni fetes retirar per aquells que s'han sentit perjudicats.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, hem de sotmetre a votació, separadament, les dues propostes de resolució. L'acord de la Junta de Portaveus va ser el debat unitari però la votació separada, perquè, a més, hi ha una diferència entre una i altra resolució.

Sotmetrem, en primer lloc, a votació la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat, presentada pel Grup Parlamentari Popular i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds.

Iniciem la votació.

Vots a favor de la creació de la Comissió?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat de la votació és el següent: 32 vots a favor, 83 en contra. Per tant, queda refusada la constitució de l'esmentada Comissió.

Passarem ara a la votació de la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'investigació sobre les Responsabilitats Polítiques del Govern en Relació amb les Irregularitats Aparegudes al Consell Comarcal del Priorat i a la Diputació de Tarragona, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds.

Comencem la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat de la votació és exactament el mateix que el de l'anterior votació: 32 vots a favor, 83 vots en contra. Per tant, la proposta de constitució de la Comissió d'Investigació esmentada queda també refusada.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la remodelació del Govern

Comencem el punt cinquè de l'ordre del dia: interpel·lacions, en les quals s'ha produït la modificació de l'ordre que abans els he assenyalat. En primer lloc, la interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la remodelació del Govern, presentada pel diputat *don* Joaquim Nadal i Farreras, del Grup Socialista. Té la paraula el senyor Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, el nostre Grup té el convenciment que estem vivint una situació de provisionalitat i d'interinitat. Més concretament, tenim la clara impressió que vivim en una situació de govern provisional, i que aquesta situació d'interinitat i provisionalitat perjudica clarament Catalunya. De fet, aquesta mateixa sessió del Ple del Parlament és una expressió més, i no pas petita, d'aquesta provisionalitat. El contingut de l'ordre del dia i aquesta mateixa interpel·lació es justifiquen i adquireixen tot el seu sentit, justament, perquè una sessió plenària, que hauria d'estar plena d'iniciatives legislatives i de control al Govern, ha pres sentit i contingut sobre la marxa, quan, en realitat, probablement, la voluntat del Govern hauria estat de passar de puntetes en aquest període i de no fer cap sessió plenària fins passades les eleccions legislatives del 3 de març. Però, és clar, durant tot el debat d'investidura, tots els grups parlamentaris i el candidat a la presidència de la Generalitat vam estar discutint clarament sobre quina acció de govern, quin programa i quin govern duria endavant aquesta acció de govern. I el candidat, tant en la primera sessió com en la segona sessió, va reiterar amb molta rotunditat l'expressió següent: «No es preocupin, senyores diputades i senyors diputats, vostès preguntin, vostès controlin, nosaltres ja governarem.» La veritat, la realitat, el dia a dia, des del dia del debat d'investidura fins avui és que hem viscut en aquesta interinitat, en aquesta passivitat del Govern, en aquesta manca d'empenta, en un cert entrebancament de l'acció del Govern, que, tot i tenir un programa —i en el debat deien «no només un programa, un model de país»—, sembla ser que s'hagin instal·lat en un parèntesi, tant en l'acció del Govern com en el seu model de país, esperant veure-les venir, a veure què passa.

Es fa el debat d'investidura, surt elegit president de la Generalitat el senyor Pujol i s'obre un parèntesi. Dins

de la mateixa acció del Govern i de la constitució del Govern s'obre un parèntesi. Tant s'obre el parèntesi i dura que fins i tot apareix algun escrit en els mitjans de comunicació que planteja dubtes sobre la validesa jurídica de les accions del Govern prorrogat —el mateix Govern de l'anterior legislatura—, que entra en la nova amb el president ja investit, que continua els seus treballs, que, per sort, en relació amb aquesta validesa jurídica, no fa gaire acció de govern i, en conseqüència, ni que es pogués posar en dubte de veritat la validesa jurídica de l'acció del Govern, no hauria calgut gaire una gran intervenció, perquè no hi havia gaire res a controlar.

Però aquests dubtes sobre la validesa de l'acció del Govern estan aquí i van durar, com a mínim, tres o quatre setmanes, fins que al final es pren una decisió menor —menor quant al número de modificacions, de més entitat quant a l'estructura del Govern—, que significa, d'una banda, un canvi, la creació de la Conselleria de Presidència, el canvi mínim que significa la substitució del conseller de Sanitat, que ha passat a la Conselleria de Presidència, i la confirmació de tots els altres consellers del Govern de la Generalitat. Però en el fons, un cop confirmat el Govern, un cop creat el nou conseller de Presidència, podem dir, de veritat, que estem en una situació d'un govern nou, d'un govern confirmat, d'un govern que governa?

Avui mateix a la premsa es publiquen determinades evidències, encara que des del seu propi partit hagin estat desmentides, sobre el fet que plana en el panorama polític català, l'esperit d'aquesta provisionalitat. Si una exdiputada es pot plantejar públicament que hi ha converses entre partits polítics per a la formació d'un pacte estable i, fins i tot, de l'entrada d'aquest partit polític en el Govern, és clar que és una afirmació que no ve del seu camp, sinó que ve d'un altre camp i que el seu propi partit la hi ha desmentit, però en qualsevol cas, la sola rumorologia plantejada crea, creiem nosaltres, un problema. Un problema real per al funcionament ordinari, concret i per al bon funcionament de Catalunya com a país. Un problema d'una doble dimensió: d'una banda, pel que fa a la conselleria nova, a la Conselleria de Presidència. Nosaltres hi estem clarament a favor. Estem contents que s'hagi creat aquesta Conselleria de Presidència. Amb noms canviats, en el nostre programa electoral proposàvem la necessitat de crear una conselleria en el més immediat entorn del president de la Generalitat, que assumís i concentrés totes aquelles competències disperses de la Secretaria General de Presidència, de la Secretaria General del Consell Executiu, totes aquelles funcions que, en un altre nivell, s'estaven repartint entre diversos càrrecs intermedis del Govern de la Generalitat i que ara es concentren en una sola conselleria.

Però, un cop creada la Conselleria i un cop benvinguda aquesta nova Conselleria i un cop, fins i tot, benvingut l'esperit de la persona que l'ocupa, queda clar que aquesta Conselleria, que, per altra banda, té pocs dies d'existència, no es pot ni s'ha de limitar a les converses amables entre els diferents grups polítics, als dinars amables entre els diferents grups polítics, a les bones relacions diplomàtiques entre els diferents grups polí-

tics, simplement per a anar entretenint el panorama estrictament parlamentari i de les forces polítiques i per a esperar a veure què passa.

La qüestió és —i això és la pregunta i això és la interpel·lació i aquest és el sentit de la nostra preocupació—: quina estructura tindrà aquesta Conselleria? Quin funcionament? Quines competències? I com, passant d'aquesta situació de provisionalitat, saltarem, transcendirem la mera existència personalitzada d'una nova conselleria, que ocupa el senyor Trias, i entrarem a definir quina és la política, quines són les funcions que li corresponen a aquesta Conselleria? Què farà amb Joventut? Què farà amb Esport? Què farà amb l'Institut Català de la Dona? Què farà amb el Patronat Català Pro Europa? Què farà amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió? Què farà amb les universitats? Què farà amb tantes i tantes coses que haurien de ser la preocupació de govern del Govern i d'aquesta nova Conselleria i que no sabem —no sabem— què pensen fer. Què pensen fer i com ho pensen fer? Tornem al debat d'investidura: model de país, programa de govern, el seu programa, «el nostre programa», deien... Què han fet, quina acció de govern fins ara, com tenen el país entre parèntesis, perjudicant clarament, ens sembla a nosaltres, el mateix país?

I, en segon lloc, el funcionament global del Govern. El Govern governa o el Govern funciona entre parèntesis? A nosaltres ens sembla que té poca capacitat de reacció, que governa menys del que ara afirmava el senyor conseller de Política Territorial i Obres Públiques, que pren poques decisions i que, quan les pren, les pren amb lentitud i probablement per inèrcia i amb poca capacitat política, i aquest és un motiu addicional de preocupació, perquè ens sembla que han reaccionat a poc a poc i malament en el cas de la fuga de clor de Flix; perquè ens sembla que han reaccionat a poc a poc i malament en el tema que hem debatut fa un moment, del Consell Comarcal del Priorat; perquè ens sembla que han actuat a poc a poc i malament en el tema de la pròrroga pressupostària i en l'explicació del sentit de les reduccions i els retalls d'aquesta pròrroga pressupostària i de quines partides ha afectat; perquè ens sembla que han actuat a poc a poc i malament en la interrupció de les obres de l'Eix Transversal i els problemes de les empreses subcontractistes; perquè ens sembla que hi ha problemes que surten i sorgeixen cada dia en els quals la provisionalitat no els permet de reaccionar.

En definitiva, nosaltres pensem que la provisionalitat en què s'han instal·lat vostès perjudica Catalunya, i ens sembla que aquesta provisionalitat és la conseqüència d'una doble errada de Convergència i Unió i, més concretament, del Consell Executiu: des del mes de maig, Catalunya viu força entrebancada, i viu entrebancada per la decisió que es va prendre en aquell moment, de condicionar la política espanyola a la política catalana, i ara, després de les eleccions autonòmiques, es condiciona la política catalana a la política espanyola. Fruit d'una doble errada, tenim una acumulació de paràlisis.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Per contestar la interpel·lació, té la paraula el conseller senyor Trias, diputat senyor Trias.

El conseller de Presidència (Sr. Xavier Trias i Vidal de Llobatera)

Molt honorable president, senyores i senyors diputats, senyor diputat, el passat 16 de desembre, en la segona sessió plenària d'aquesta cinquena legislatura del Parlament de Catalunya, es va votar la investidura del president de la Generalitat d'acord amb la majoria requerida per l'article 52 de la Llei del Parlament, del president i del Consell Executiu de la Generalitat, i el dia 11 de gener, de conformitat amb les atribucions que els articles 62.b i 67 de la Llei 3/1982, de 23 de març, atorguen al president de la Generalitat, aquest va nomenar els consellers del Govern de la Generalitat. El nomenament dels consellers del Govern, facultat exclusiva del president, va obeir a la voluntat de donar continuïtat a una acció de govern, a un programa de govern de la Generalitat, d'acord amb la voluntat dels electors, i, alhora, d'afrontar el nou escenari polític propi de l'actual composició del Parlament.

En aquest sentit, el president va considerar oportú nomenar un nou conseller de Sanitat i Seguretat Social, i va considerar oportú nomenar el conseller de la Presidència. Aquest nomenament implica dotar de titular un departament que existia ja des de l'any 1980, però que des de l'any 1984 no tenia un conseller al capdavant. Aquests dos nomenaments, juntament amb la resta de consellers, configuren un nou govern, no?, i un nou govern –i jo li ho dic de debò– estable, un nou govern estable, un nou govern que governa. I vostè diu que governa des d'una situació de provisionalitat, d'interinitat, i jo li dic que no és veritat això: no estem ni provisionals, ni ens sentim provisionals, ni estem en absolut d'interins, no? És un govern estable, que, com tot govern i com tota situació a l'inici d'una legislatura, crea aquesta situació. Vostè es referia a aquest Parlament, i vostè deia: «Aquest Parlament té una dinàmica realment adormida», i jo dic: «Escolti, jo crec que això succeeix a tot inici de legislatura, passen aquest tipus de coses.» No així en el Govern, que continua fent les reunions del Consell de Govern, prenent decisions importants... Precisament ahir hi va haver Consell de Govern i es van aprovar quatre lleis, quatre lleis que passaran a aquest Parlament a ser debatudes, lleis importants, i, per tant, no és veritat que aquest Govern no governi: governa, fa lleis, fa decrets, decrets importants, i no passem de puntetes per davant de les coses, no?

Seria realment impropï dir que, evidentment, no estem sotmesos a la situació política que hi ha en el país i que no ens afecten en absolut les eleccions generals que es produeixen a nivell de l'Estat espanyol. Això seria una absoluta fal·làcia. Hi han unes eleccions que poden condicionar, que poden canviar el panorama polític, que poden canviar estratègies polítiques de tots els grups parlamentaris d'aquesta sala, i, davant d'aquesta situació, evidentment, haurem de prendre les decisions que corresponguin. Aquesta és una realitat. Això jo crec que, evidentment, no és estar en una situació d'interinitat; això és tenir els ulls oberts davant d'una realitat que es presentarà.

Li agraeixo les paraules que m'ha dedicat envers el meu esperit. Li asseguro que les trobades, els dinars, etcètera, etcètera, les trucades, totes les ocasions en què intentaré mantenir relacions, no són una manera de marejar la perdiu, li asseguro que no: és una manera de tenir una relació estable amb els parlamentaris, que evidentment jo crec que ha de néixer de reunions amb calendari, amb aspectes i punts molt concrets, però que evidentment jo crec que tampoc s'han d'oblidar aquests aspectes de relació personal que jo crec que faciliten molt les coses i que permeten que, fins i tot en la discrepància, aquesta discrepància es faci dintre d'un àmbit i d'una cultura i d'una relació que jo crec que és bo que sempre i en tot moment siguem capaços de mantindre.

Vostè em fa ja una crítica inicial, que jo li accepto. Vostè em diu: «Escolti, com a conseller de Presidència, vostè hi ha moltes coses que no té definides i que no explica.» I jo li dic: «Escolti, és veritat», és veritat, hi ha moltes coses que no tinc definides, però és que jo li demanaria que em deixi els cent dies com a mínim, no?, que em deixi els cent dies, perquè vostè em diu: «Escolti, vostè no ens ha explicat què farà amb Jovenut, què farà amb Esports, què farà amb l'Institut de la Dona, què farà amb tot un conjunt de coses» que, sincerament, li dic que me les he d'estudiar, he de reflexionar al respecte, a fi i efecte de donar-hi solucions. Jo des del primer dia he dit que a Presidència hi coincideixen moltes coses, coses que en el seu dia probablement va ser important que hi coincidissin per a impulsar-les i per a donar-los una determinada importància, però aquelles coses que funcionen bé, que estan estabilitzades, probablement no té cap sentit que continuïn pertanyent a Presidència, i, per tant, una voluntat meua és clarificar què és el que hi ha d'haver a Presidència i què és el que no hi ha de ser. El que sí que tinc molt clar és quines són les meves funcions, no?: una funció de relació amb tots els grups polítics d'aquesta cambra, una relació important amb els altres companys de govern, a fi i efecte que la tasca del Govern es vegi facilitada en tots aquells aspectes interdepartamentals de coordinació, a fi i efecte que les coses vagin al millor possible.

Jo li asseguro que nosaltres som un govern que governa, que té molt clar en quines condicions governa –té molt clar en quines condicions governa–, i continuarem governant, intentant –això sí– tenir ponts de diàleg i una obertura a tots els grups de la cambra.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Per a torn de rèplica, té dret a l'ús de la paraula, per un temps de cinc minuts, el senyor diputat.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, molt, molt, molt breument. Home, no cal que em recordi que un cop passat el debat d'investidura el Govern s'ha constituït complint totes les lleis i complint, naturalment, les atribucions que té en exclusiva el president de la Generalitat; hi estic absolutament d'acord.

En segon lloc, compti amb els cent dies, tingui la tranquil·litat, que no la perdrem més enllà del raonable, perquè vostè, al llarg de cent dies, pugui efectivament reflexionar a fons i pensar sobre com ha d'organitzar aquesta Conselleria, quines funcions ha de tenir i com pensa orientar l'acció de Govern pel que fa al seu àmbit específic.

Però sí que, ja que vostè m'esmenta l'existència d'aquesta Conselleria des de 1980, i amb el màxim respecte per la persona que havia ocupat no exactament la Conselleria de Presidència, sinó la Conselleria Adjunta a la Presidència, que era el senyor Miquel Coll i Alentorn –que també va ser president d'aquest Parlament–, deixi'm dir-li que estaria bé que quedés clar que, per adaptació a les actuals circumstàncies polítiques i a la realitat canviant de Catalunya, que no és la mateixa de 1980, estaria molt bé que en aquesta reflexió que vostè farà transcendís el nivell fonamentalment de representació que va atribuir-se al senyor Coll i Alentorn en aquella Conselleria Adjunta a la Presidència i vulgui tenir un contingut molt més consistent pel que fa a les relacions amb els altres grups parlamentaris i a la iniciativa política en els temes que siguin de la seva competència.

I, per altra banda, home, vostè diu: «No estem instal·lats en la provisionalitat i en la interinitat», però la veritat és que, en les dificultats per a trobar resposta a determinats problemes concrets amb què es troba avui algun sector de la societat catalana, nosaltres pensem que sí, i que hi ha una clara voluntat d'allargar determinades decisions per deixar que passi el temps i tenir unes condicions objectives potser millors per a prendre aquestes decisions. Però li posaré només un sol exemple: tota la gent que avui està rebent escrits de les diferents conselleries, o notícies telefòniques no concretades en cap escrit, sobre les conseqüències directes dels retalls pressupostaris pel que fa a la relació institucional o amb la societat civil del Govern de la Generalitat, no tenen pas gens clar que vostès s'hagin instal·lat en una acció de govern que hagi prioritzat clarament l'estalvi per a reduir el dèficit públic i per a reduir el dèficit del mateix Govern de la Generalitat, sinó que més aviat han tirat pel dret, han retallat els serrells i han procurat mantenir intactes totes aquelles partides que els permeten a vostès actuar amb total llibertat en els camps que vostès prefereixen i consideren prioritaris, amb perjudici evident de les relacions –hi insisteixo– institucionals i amb la societat civil, que no troben cap explicació raonable a algun d'aquests retalls i que, a més a més, veuen amb preocupació alguns criteris restrictius pel que fa al sentit de la pròrroga pressupostària. I, si no, ja tindrem ocasió de parlar –no pas avui, sinó en un altre moment– del que pot significar el fet que no afecti o no quedi afectat per la pròrroga pressupostària l'acord parlamentari de la legislatura anterior en el sentit que els 4.000 milions de pessetes del Fons de cooperació local hagin desaparegut d'aquesta pròrroga pressupostària –presumptament; no en tenim cap confirmació, i aquesta és, en tot cas, una informació que el conseller de Governació ha donat a algun dirigent municipalista– i no figurin com un acord que havia quedat perfectament incorporat en l'estructura bàsica del pressupost vigent en aquests moments.

Gràcies, senyor president, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El senyor conseller, per a torn de rèplica, per un espai de cinc minuts, té la paraula.

El conseller de Presidència

No, molt breument, des del mateix escó, només dir-li una cosa: el fet de la pròrroga pressupostària és un exemple que es continua governant i amb una voluntat d'estabilitat. I el que succeeix és que s'està explicant i s'està dient quines són les partides en què es tenen retalls, s'ha fet una normativa per part d'Economia i Finances, i ara s'està en un moment de discussió de si és factible i de quines són les prioritats a marcar i com es discuteix l'aplicació, precisament, d'aquesta pròrroga pressupostària. Per tant, jo crec, sincerament, que és una mostra més que s'està governant, que es tiren les coses endavant i que, a més, es fa sota aquest aspecte que vostè deia, intentant discutir-ho amb totes les conselleries, no d'una manera generalitzada per a totes, veient on es pot aplicar i on no es pot aplicar.

Res més.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la seguretat interna i externa de les indústries químiques de Tarragona

A continuació, per a formular la interpel·lació al Consell Executiu sobre la seguretat interna i externa de les indústries químiques de Tarragona, presentada pel diputat senyor Víctor Gimeno, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Els Verds, té la paraula, per espai de deu minuts, el senyor Víctor Gimeno.

El Sr. Gimeno i Sanz

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyors consellers, al diputat que els parla no li fa gens de gràcia sortir en aquesta tribuna per fer aquesta primera interpel·lació i per urgència, però m'hi vaig sentir en l'obligació, per una banda perquè a la passada legislatura vaig tindre la presidència de la Comissió d'Estudi de la Revisió i Aplicació del Plaseqta, comissió que –suposadament– vam acabar els nostres treballs amb un informe, conclusions i recomanacions, el passat dia 21 de setembre de 1995, en què arribàvem a la conclusió que quasi tot va bé, i el que no va bé ho arreglem en quatre dies. Quan el 21 de gener, a les dos i divuit minuts de la matinada, hi va haver l'accident a Flix, el primer que em va passar pel cap va ser: «Haurà funcionat tot?», i en principi sembla que no havia passat res, que la cosa havia anat bé perquè no hi havien morts i donaven imatges que tot estava controlat, que el Plaseqta ha funcionat i que, com que no s'ha

mort ningú, sembla que no ha passat res. Ara bé, quan em van trucar companys, amics i gent de la zona i em van anar fent donar a conèixer les dades i els detalls, primer vaig tenir un sentiment d'indignació, d'indignació pel que hagués pogut passar, i després m'he sentit estafat com a ciutadà, estafat com a diputat i crec que estafat perquè se'ns ha produït un engany reiterat per part del Govern de la Generalitat, per part dels diversos dirigents de Convergència i Unió, que ens han anat volent fer veure el blanc pel negre.

Primera qüestió que voldria especificar: la magnitud de l'accident de la planta de cloroform d'Erkimia, a Flix. Es van perdre, com a mínim, 6.000 quilos de clor, de clor líquid, que van passar a gas, i això faria de l'ordre dels 2.000 metres cúbics, traduït a gas, 2.000 metres cúbics a pressió normal de clor, que equival, en pressió letal, segons diu el mateix Plaseqta, a un núvol tòxic de més de 3 milions de metres cúbics. I això no m'ho invento.

Segona qüestió, l'accident, diuen, «no era previsible i no teníem cap vàlvula que pogués aturar que el dipòsit de 6.000 metres cúbics es buidés, i si hagués sigut de 60.000 segurament s'haurien buidat els 60.000». Diu: «no era previsible». Bé. El Plaseqta, en la *relación de supuestos* —és un document oficial del Plaseqta— hi ha un supòsit que diu: «dispersión tóxica de cloro en Erkimia», i després hi ha —document oficial del Plaseqta— un estudi de risc i vulnerabilitat, elaborat per la Direcció General de Protecció Civil —Dirección General de Protección Civil, perdó—, que parla, entre diversos supòsits, de «perforación de un depósito de almacenamiento de cloro, de una masa fugada de 1.000 kilos» i parla que aquests 1.000 quilos tenen una letalitat en condicions normals de 200 a 317 metres de distància respecte al punt emissor, una toxicitat fins a 3.400 i una irritació fins a 8.500 metres; això en 1.000 quilos. Per tant, és un supòsit que està contemplat com a màxim supòsit previsible de risc per als ciutadans. Si això pot passar amb 1.000 quilos, amb 6.000 se suposa que pot passar una mica més.

I bé, com va funcionar el Plaseqta, en funció d'aquest accident perfectament previsible? El Plaseqta va ser aprovat, per tant està plenament vigent des del 10 de novembre del 93, i va ser homologat per la Comisión Nacional de Protección Civil el 22 de març del 94; és a dir, fa gairebé dos anys que això hauria de funcionar a la perfecció.

El Plaseqta va ser qüestionat abans d'aquestes dates pel Parlament, en la legislatura passada, que vam aprovar per unanimitat la constitució d'una comissió el 17 de març del 93, i que durant dos anys i mig, a un ritme divers i no per culpa de la Comissió sinó més aviat per algunes compareixences que es van anar endarrerint, vam arribar finalment a un informe, i em limitaré a fer algunes dades de les que diu l'informe. Abans dir que l'11 d'abril del 94 va fer una visita la Comissió a Flix, a l'empresa Erkimia, i allà ja ens deien, l'Ajuntament, que consideraven que el Pla no era operatiu encara; parlo de l'11 d'abril del 94, i el Govern de seguida ens diu que sí, que això es resoldrà, es resoldrà: 11 d'abril del 94.

El conseller de Governació, senyor Pomés, el 15 de febrer fa per fi la compareixença i dona resposta a una

sèrie de dubtes i de deficiències que manifestaven els membres de la Comissió degut a les visites, degut a les reunions que havíem tingut. I em limitaré també a llegir també algun petit extracte del document que consta, perquè tots els diputats en puguin tenir coneixement, al *Butlletí Oficial del Parlament* número 364, de 29 de setembre del 95, i el conseller ens deia, per exemple, sobre l'actualització de les dades de les empreses i el grau de fiabilitat de les empreses, deia: «El Decret 391/88 determina les autoritats competents a Catalunya en relació amb la prevenció d'accidents i estableix que el Departament d'Indústria i Energia serà l'òrgan competent en les matèries a què fan referència.» Explica que els industrials inclosos en el Plaseqta presenten les declaracions al Serveis Territorials d'Indústria de Tarragona, que, després d'una primera comprovació, amb visita inclosa a les instal·lacions industrials, auditen el contingut amb l'ajut de consultors externs, etcètera, i ens diu que fins ara no hi ha cap qualificació desfavorable; les dades són fiables, actuals i tot funciona.

Una altra qüestió que plantejàvem: adequació dels plans d'emergència interiors al Plaseqta. Ens diu el conseller que el Plaseqta és acceptable, i diu: «Cal tenir en compte que el Pla d'emergència exterior» —és a dir, el Plaseqta, el Plaseqta és el Pla de seguretat exterior, per als diputats que no en coneixen la terminologia— «es dissenya d'acord amb els eventuais efectes i riscos possibles de cada accident, avaluats per a cada escenari de risc.» He repetit abans que un dels cinquanta-nou supòsits diu: «dispersió tòxica de clor a Flix», i en funció de la dispersió hi ha un pla d'emergència interior i un pla d'emergència exterior que dissenya les actuacions i les mesures de protecció de tots els públics implicats, especialment de les zones properes a les instal·lacions i el sistema no reforçat en el cas concret del sector químic de Tarragona. És a dir, tot està perfectament dissenyat, estudiat per a cada cas concret. I quan li preguntem sobre l'estat d'execució del Plaseqta, dels dotze punts del conveni entre Generalitat i Estat, també —molt breument— diu: «Punt setè, sistemes d'avís a la població.» Diu que van fer tasques de comprovació de l'efectivitat dels sistemes d'avís que havia estudiat el Govern central i el Govern de la Generalitat diu que «això ho millorarem». I diu: «La Generalitat va emprendre les mesures adequades per tal d'ampliar les bases acústiques dins d'aquest any» —febrer del 95— «...es pugui donar per closa aquesta fase amb les més àmplies garanties de cobertura.» Senyor conseller, els sistemes d'avís són deficients, reconeguts per tothom, i no s'han modificat ni del 15 de febrer endavant ni del 15 de febrer anteriorment.

Punt 8, sistemes de comunicació d'emergències via ràdio. És un altre punt important d'avisar la població. Al *Boletín Oficial del Estado* del 28 d'abril hi ha l'anunci d'adjudicació del concurs. L'equip està en procés d'instal·lació al Cecopi, està en procés d'instal·lació i tot funcionarà perfectament. Sap què va passar? Ràdio Flix avariada, no funcionava; Catalunya Ràdio, dona la informació a les cinc del matí, quan s'havia desactivat el Pla; Radio Nacional de España el localitzen, l'intenten localitzar via «busca», i a les 7 o les 8 del matí —no sé quina hora devia ser— devien començar a donar les dades.

Punt 10; el punt 10 fa referència a dotar de mitjans operatius els grups d'actuació en emergències del Plaseqta. També, vist el que havia proposat el Govern central, augmenten en qualitat i quantitat les previsions inicials, i diuen: «per als grups d'emergència hi haurà equips respiratoris vestits de protecció, explosímetres, furgons de risc químic, equips d'alliberament. La majoria d'aquestes dotacions de material estan ja disponibles, i la resta ho estaran dins un breu termini amb càrrec als pressupostos d'enguany», evidentment, 95.

Punt 12, elaboració i execució del programa d'informació a la població. Ens diu: «Hi ha un audiovisual, hi ha un resum informatiu del Plaseqta, un manual, una mostra, un opuscle en una fitxa adjunta, amb un resum dels consells bàsics a la població i dels telèfons d'urgència personalitzada per a cada municipi, un punt d'informació que és un quiosc» —no parlo d'un futur, no, parlo d'un present—, «quiosc d'accés directe al públic, que ofereix material divulgatiu; hi ha un full adhesiu o un adhesiu que conté les normes bàsiques d'actuació en cas d'accident.» Absolutament fals: a Flix no hi ha res de tot això, i vostè sap perfectament que no.

Mitjans operatius: no n'hi havia cap, i el regidor responsable de la Policia Municipal i la Guàrdia Civil, amb risc de les seves pròpies vides i tapant-se la boca amb un mocador, anaven per allà intentant fer el que podien i intentant aplicar el que bonament sabien. I les declaracions del delegat territorial dient que tot ha anat bé i que el Plaseqta ha funcionat, o del Departament de Medi Ambient, que al cap de dos dies alegrement diu: «l'impacte ambiental ha sigut mínim», com a mínim crec que demostren un cert nivell de cinisme o d'irresponsabilitat. Jo voldria saber: la valoració seriosa del Govern és que les coses han funcionat i que tot va bé?, hem de seguir enganyant la població?, això que deia el 15 de febrer el conseller, que està reflectit a l'informe, és cert i llavors és una apreciació personal d'aquest diputat? M'agradaria que em contestés.

El president

Senyor Gimeno, se li ha acabat el temps. Per a la resposta, té la paraula el senyor conseller de Governació, el senyor Pomés.

El conseller de Governació (Sr. Xavier Pomés i Abella)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor Gimeno, quan escoltava la seva intervenció amb tota l'atenció i l'interès que mereix, doncs, m'ha vingut al cap la meua primera intervenció com a conseller de Governació, precisament davant el Parlament ara fa un any, i concretament el 15 de febrer, com vostè recordava, per parlar sobretot de l'aplicació del Plaseqta, comissió que vostè presidia amb molt d'encert.

En aquella primera intervenció vaig començar oferint transparència informativa respecte a les actuacions del Departament de Governació en els temes de protecció civil, oferiment que continua viu i que vull renovar-li de forma explícita i davant de tots vostès en aquesta nova legislatura. Em tenen a la seva disposició per retre comptes de l'actuació del Departament de Governació,

i és en aquest sentit, i centrant-nos ja en l'objecte de la interpel·lació, que intentaré resumir els fets i actuacions arran de l'accident d'Erkimia del propassat 21 de gener de la manera més esquemàtica i clarificadora possible.

La planta d'Erkimia que va patir l'accident és, concretament, la de producció de cloroform. La planta disposa d'una xarxa automàtica de detecció i control d'incendis amb escuma i aigua, amb anella independent d'abastament d'aigua i equip propi de bombeig. Diversos detectors activen l'aturada d'emergència de la planta davant de qualsevol anomalia. Aquesta planta de producció de cloroform és la més nova de l'empresa i va ser instal·lada l'any 1990; està completament automatitzada, hi treballen tres persones per cada torn i el control de tot el procés es fa per ordinador des d'un edifici annex destinat exclusivament a aquesta funció.

A partir de les dades aportades per l'empresa, tant per via oral o escrita, tant en el decurs de l'accident com en les visites posteriors realitzades per tècnics de la Direcció General de Seguretat Industrial del Departament d'Indústria, de la Gerència de Protecció Civil, podem deduir, en una primera instància, la seqüència dels fets que ara els exposaré. Vull remarcar, però, que aquesta seqüència dels fets, així com la causa última de l'accident, tenen encara un caràcter provisional, a l'espera dels resultats i dels estudis d'investigació i també dels resultats de l'anàlisi del Laboratori General d'Assaigs i Investigacions i del mateix Institut Químic de Sarrià, dependent de la Universitat Ramon Llull, que es va demanar el seu concurs.

Els fets. Aproximadament a un quart de tres de la matinada del dia 21 de gener de 1996 es produeix una aturada automàtica de la planta de producció de cloroform; aquesta és deguda que en una de les canonades s'està produint un vessament de clor líquid. Una part del clor líquid es gasifica, i la resta queda a terra glaçat. El clor gasificat genera un núvol que afecta la zona, inclosos la sala i els equips de control. Per aquesta raó s'activa el Pla d'emergència interior de la fàbrica i s'aturen tots els processos de la factoria. Efectuada ja l'aturada automàtica de la planta de producció i atès que l'alimentació de la planta és en continu, es procedeix a una aturada de l'alimentació del dipòsit intermedi, per evitar que el seu contingut continuï vessant. En aquesta operació els tècnics de l'empresa inverteixen aproximadament entre 15 i 20 minuts. Tal com diu vostè, s'han vessat entre 5.000 i 6.000 quilos de clor líquid. El clor glaçat va ser diluït en aigua, amb la consegüent formació d'àcid clorhídric diluït que s'evacua pel clavegueram. Les primeres conseqüències del núvol de clor, les pateixen cinc treballadors d'Erkimia i un de Kemira, que presenten intoxicació lleu. També resulten afectats, com a conseqüència del trànsit simultani a l'accident d'un comboi de Renfe procedent d'Ascó i amb destí a Riba-roja, els dos ocupants d'aquest comboi. Pocs minuts més tard, el núvol de clor arriba al casc urbà i en queden afectades algunes persones que estan al carrer, entre les quals, un regidor. La resta de la població, que atesa l'hora que era, estava dormint, no es veu afectada. El núvol va trigar aproximadament una hora i mitja a dispersar-se.

Aplicació del Plaseqta. A les dues hores divuit minuts del 21 de gener –accident més tres minuts aproximadament–, els bombers de Tarragona, a través del 085, reben comunicació d'un accident a l'empresa Erkimia. Immediatament es donen les ordres de sortida dels bombers del parc de Móra, localització i mobilització dels bombers voluntaris de Flix i contrastació de les dades de l'accident amb el Centre de Coordinació Operativa de Tarragona, Cecotar. El Cecotar, avaluada la situació en primera instància, procedeix a la mobilització de l'equip tècnic de protecció civil i s'activa el Plaseqta per donar resposta a un accident de fuga de clor de nivell 2, que és aquell que produeix danys materials a la planta amb afectació de persones a l'interior d'aquesta. Aquesta activació implica la constitució del Cecopi. Les informacions que s'obtenen a continuació, provinents de l'empresa, de l'Ajuntament de Flix i dels sensors de clor instal·lats en el municipi, van demostrar que existia ja afectació per presència de clor fora de la factoria, i més concretament al nucli urbà de Flix. Aquest fet implica el canvi immediat de categoria de l'accident, i es decreta el nivell tres, el màxim; el nivell més important d'accident.

Els primers senyals de presència de clor a l'atmosfera, els dona el sensor instal·lat a l'estació meteorològica, a les dues hores vint-i-nou minuts –és a dir, accident més catorze minuts aproximadament–, amb una concentració d'una ppm que arriba a 5 parts per milió, o 5 ppm, a les 2.50 hores, és a dir, vint-i-un minuts després, i mantenint-se en aquesta mesura fins a les 3.51, per baixar fins a 1 ppm a les 3.54. Entre 3.54 i 4.22, els valors oscil·len entre 1 part per milió i 1 part i mitja per milió, i desapareix definitivament a les 4.33. El sensor de l'Ajuntament dona el primer senyal a les 2.51 hores, amb una concentració de 2,5, que puja ràpidament fins a 25,8 a les 2.55. Aquesta concentració es manté durant tres minuts fins a les 2.58, en què comença a baixar fins a 2 parts per milió a les 3.05, i 0 parts per milió a les 3.17. Les dades meteorològiques en el moment de l'accident són: velocitat del vent entre 0 i 1,7 metres per segon, provinent del nord, principalment amb una temperatura de set graus.

Mesures immediates, derivades de l'actuació del Plaseqta: en aquesta situació, i sempre segons el previst en el Pla, es procedeix a ordenar el control d'accessos a la població per carretera, operació que executa la Guàrdia Civil, i el tall de la circulació de trens de Renfe en el tram d'Ascó a Riba-roja. Simultàniament, es procedeix a informar la població, a través d'emissores de ràdio, de la situació i de les consignes que han de seguir. En un primer moment, i per manca de subministrament elèctric al repetidor de Ràdio Flix, la difusió es va realitzar a través de Catalunya Ràdio. No és cert que la primera difusió fos a les cinc del matí. Va ser bastant abans. I més endavant s'hi afegeix Ràdio Nacional. L'autoritat municipal, des del Centre de Coordinació Municipal, Cecopal, constituït des del primer moment, creu oportú –i de comú acord amb el director del Pla– no fer ús dels sistemes de megafonia ni de les sirenes dels vehicles, atenent el fet que, en ser passades les dues de la matinada, la majoria de la població es trobava ja a casa i que, en aquest cas, l'activació de les sirenes pot ser contraindicada perquè pot produir una situ-

ació de pànic. Paral·lelament, i atenent les condicions meteorològiques, velocitat i direcció del vent, s'informa les autoritats locals d'Ascó, Vinebre i Garcia, de l'accident, per si el núvol tòxic arribava a la seva zona urbana. A més, es va destinar un dispositiu permanent de la policia local a les oficines municipals perquè atengués i informés adequadament totes les trucades telefòniques. La informació telefònica es va dur a terme també des del Cecopi, atès que, tal com ha manifestat l'Ajuntament de Flix, molts veïns i veïnes van trucar al 006, d'acord amb els consells que contenien «enganxines» repartides a la població temps endarrerere, amb pautes de conducta pel cas d'accident químic i telèfons d'emergència. Simultàniament, es van reforçar els serveis mèdics del Centre d'Assistència Primària de Flix i es van destacar en aquesta població els grups d'intervenció i els mitjans necessaris: dos metges, quatre ambulàncies, bombers, grups autònoms de respiració, efectius del cos de Policia de la Generalitat, Mossos d'Esquadra i de la Guàrdia Civil. Controlada la fuga, i un cop els sensors de clor, situats a diferents punts de la fàbrica i del nucli habitat de Flix, demostraven que el núvol tòxic s'havia dissipat, es va procedir a la desactivació del Plaseqta, aproximadament a tres quarts de sis del matí.

Valoració de l'efectivitat. Amb tota honestat crec que s'ha de valorar positivament l'efectivitat de les mesures contingudes en el Plaseqta, i en aquest sentit em congratula que l'Ajuntament de Flix coincideixi amb la valoració del Govern de la Generalitat. El funcionament ha estat, en general, correcte, però també coincideix amb l'Ajuntament de Flix en el fet que, com tot, l'operativitat és millorable. Precisament per això, perquè volem ser rigorosos i volem comparar les previsions amb els resultats sense triomfalismes i aprendre de l'experiència, el gerent en matèria de protecció civil es va desplaçar a Flix aquella mateixa setmana per reunir-se amb les autoritats locals i fer una revisió crítica i analítica conjunta de l'eficàcia de les mesures previstes al Pla i del seu funcionament a la pràctica, i acordar, en tot cas, un seguit d'actuacions. De la mateixa manera, ja li poso ara de manifest que estem oberts a totes aquelles altres que pugui fer-nos el diputat interpellant, mitjançant la moció subsegüent a aquesta interpellació, si ho creu oportú.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller. El senyor Gimeno té dret al torn de rèplica per espai de cinc minuts.

El Sr. Gimeno i Sanz

Senyor conseller, jo li agrairia o li agraeixo aquestes paraules, que sempre queden molt bé, de voluntat de transparència, i hauré d'agair també al senyor Maldonado que m'envia una carta com a director del Plaseqta i em diu que a la meua disposició estan totes les dades i que em posi en contacte amb el cap del Gabinet de Protecció Civil a Tarragona. I he de dir que, esta carta, la rebo el divendres al matí i des de divendres al matí fins ara m'ha estat impossible que em puguin facilitar aquesta transparència que m'hauria sigut potser conve-

nient de cara a contrarestar si Catalunya Ràdio va ser a les cinc o va ser a les tres quaranta-set. Possiblement, m'hauria salvat alguna cosa d'aquestes, per exemple, però la transparència potser es confon amb la falta d'agilitat, i jo he tingut converses telefòniques amb el senyor Magarolas, amb el senyor Prior, el nou gerent, amb la secretària del senyor Magarola, amb la secretària del senyor Prior, i encara estem aquí esperant aquesta informació i aquesta transparència. Primera qüestió.

Segona qüestió. Jo no sé si els diputats que escolten –suposo que perquè els interessa– coneixen que Flix no té només un pla de seguretat de les indústries químiques; també té un pla d'emergència nuclear de Tarragona, perquè està al costat d'Ascó i vostè ha fet una informació, que jo la trobo correcta, dins de la situació. Diu: «No vam activar les sirenes per evitar el pànic.» I vostè sap per què s'hagués produït el pànic? Per una senzilla raó: perquè els veïns de Flix que haguessin sentit sirenes o megàfons o el que sigui, el primer que haurien fet és dir: «Què ha passat? La nuclear o la química? Hem de sortir corrents o ens hem de tancar a casa?» No saben quin és el sistema d'identificació del soroll de les sirenes, i això que tenen dos plans; dos plans, i no saben què és del Penta, què és del Plaseqta. Primera qüestió de les efectivitats i de les valoracions i de l'objectivitat; primera qüestió.

Segona qüestió. Em diu: «Erkimia té uns sistemes d'avís»; la mateixa Erkimia diu que s'han de millorar els sistemes i que molts treballadors d'Erkimia se'n van assabentar, treballadors que treballaven en aquella hora es van assabentar de l'accident quan van arribar a casa, perquè es va desactivar la planta, però no es va desactivar la factoria, com vostè ha dit. No sé tampoc si sap que, els percentatges que ens ha dit, molts d'ells són letals per a la població –les 25,8 parts per milió és una concentració de clor molt greu–, i que hauríem de plantejar, davant de tota la sèrie de dades que vostè ens ha dit, no només aquesta descripció asèptica, sinó algunes precisions.

Primera precisió, les caretes de protecció. Diu: «Va afectar cinc treballadors o no sé què i no sé quants i un regidor.» El regidor no és que anés «de parranda» aquella nit; el regidor anava a complir amb el seu deure... (*veus de fons*), no, jo tampoc, no és que ho hagi afirmat, dic que no és que a les dues del matí estigués prenent copes, no sé si hi estava, però anava a complir amb el seu deure, perquè és dels grups d'intervenció i com a grup d'intervenció ni el regidor ni l'alcalde ni la Policia Municipal ni la Guàrdia Civil tenien caretes; les caretes que diu vostè a l'informe del 15 de febrer deuen estar a Tarragona. Què passa?, que quan s'activa el Plaseqta un se'n va a buscar les caretes a Tarragona i llavors torna?

Segona qüestió. Si no temporalitza una mica, resulta que tot va funcionar. Jo tinc una fotocòpia que m'ha arribat del Cecotar, «Seguiment cronològic de l'actuació», que no coincideix del tot amb el que vostè planteja. I quan diu que s'activa la categoria 3 –quan diu que s'activa la categoria 3– és a les dues hores i quaranta-vuit minuts, és a dir, mitja hora després d'haver-se produït la fuga. I això, si no hi ha cap contradicció, resulta que en mitja hora, el temps d'intervenció que

planteja l'estudi de risc i vulnerabilitat, diu que s'han d'aïllar zona d'intervenció i zona d'alerta en un temps màxim de deu minuts –això és el que diu l'estudi seu, l'estudi que té vostè, un temps d'intervenció de deu minuts–, i han d'actuar dins d'aquesta zona d'intervenció dels 3.400 metres, i vostès activen categoria 3 al cap de mitja hora. Al cap de mitja hora, ves a saber què pot passar. Vostè em diu: «Se donen avisos»; potser no eren les cinc i potser eren les quatre o eren tres quarts de quatre. Dic tres quarts de quatre, perquè Ràdio Nacional té un avís al «busca» a les tres hores i quaranta-cinc minuts; per tant, una hora i mitja després de produir-se. A les tres de la matinada jo tinc testimonis que poden certificar que van entrar i van sortir a la població sense que ningú els digués que les carreteres estaven tallades. La Renfe va aturar un tren que pujava entre les dues i les tres, prop de les tres, perquè van decidir, atès que havien trobat dos treballadors afectats, de desviar-lo i tornar-lo a tirar marxa enrere de cara a Ascó. I la Renfe va rebre la trucada oficial, si no ho desmenteixen, a les quatre hores i tres minuts. Vostè diu que van desactivar a les cinc, i aquí diu que es desactiva el Plaseqta a les tres cinquanta-set. Jo dic: tinc la informació que tinc; per això, com que no l'he pogut contrastar perquè aquesta transparència està faltada d'agilitat, jo tinc el que tinc...

El president

Vagi acabant...

El Sr. Gimeno i Sanz

El que voldria clarificar és: no podem seguir basant-nos en la sort, en la verge del polígon, com alguns en diuen allà, per a dir que no ha passat res i que va ser a l'hivern, que va ser diumenge, que va ser a les dues de la matinada, per a dir que, en fi, que el Plaseqta ha funcionat. Jo crec que hauríem d'assumir –i aquesta serà una de les propostes que farem a la moció subsegüent– la responsabilitat en la falta d'efectivitat del Plaseqta. Crec que ho hem d'assumir; hi ha contradiccions massa flagrants i massa evidents que ja les tornarem a fer. Crec que hauríem d'acabar amb aquesta hipocresia que algunes vegades es lliga amb la por, i jo sóc molt participatiu que hem de defensar el municipi de Flix, hem de defensar la continuïtat del treball a Flix, hem de continuar fent polítiques actives de reequilibrament territorial, però no amb la sort i amb la por, sinó a partir de la seguretat, a partir de la garantia que aquests ciutadans es mereixen totes les consideracions, igual que altres. Per tant, pensem que s'ha d'anar a corregir el que ha estat una falla clamorosa, creiem que..., tinc més dades que me falta temps per a poder-les plantejar, però que no hi va haver caos i no hi va haver confusió perquè hi va haver una part molt important de sort, però gens d'eficàcia del Plaseqta i gens de responsabilitat per part del Departament d'Indústria i Energia que la seguretat interior, donats tots aquests informes que vostè mateix m'ha dit..., no han complert amb el seu deure.

Per aquí crec que ha d'anar la moció, i espero rebre el suport necessari del grup que governa.

El president

Gràcies. Senyor conseller, per a torn de rèplica, per espai de cinc minuts.

El conseller de Governació

Gràcies, senyor president. Senyor Gimeno, en primer lloc, excusar-me perquè vostè interpreta com una falta de transparència el que vostè no hagi contactat amb el senyor Prior. El senyor Prior divendres va sortir el seu nomenament com a nou responsable de Gerència de Protecció Civil, dilluns feia el canvi, dilluns d'aquesta setmana, abans-d'ahir, feia el canvi a Lleida; evidentment, jo crec que no se li poden demanar tampoc així aquestes qüestions.

En qualsevol cas, jo reitero la transparència i li facilitaré amb molt de gust tota aquesta sèrie de coses. I, per exemple, un dels aspectes que li facilitaré, perquè crec que és molt greu... Miri, perquè la situació sigui letal amb el clor no es necessiten 25 parts per milió: es necessiten 430 respirades durant mitja hora, i no 25. I perquè sigui letal en tres minuts es necessiten 1.000 parts per milió, i això li passaré l'informe del Departament de Sanitat en aquest sentit.

Per tant, a veure, jo he dit abans que tot pla d'emergència és susceptible de millora. Sens dubte que si fem una anàlisi –i li insisteixo que ja l'hem començada a fer i la continuarem fent– rigorosa, hi ha coses que es poden millorar, i possiblement alguna de les coses, atesa l'hora –que, per una banda, vam tenir sort, segons diu vostè; jo dic que també es van fer les coses bastant bé–, també pot ser que, atesa l'hora, algunes coses s'haguessin produït amb un cert retard, que a la una del migdia no s'haurien produït, possiblement. Ara, de dir això a una desqualificació global del funcionament del Pla, jo no li ho puc acceptar, en absolut.

Dir-li que el dia 25 hi va haver una primera reunió amb l'Ajuntament de Flix i el Departament de Governació - Protecció Civil, en què es va fer un resum dels temes tractats, de les actuacions fetes el dia 21 a la nit i de quines serien les accions de millora. És a dir, ja hi ha una primera part. I dins d'aquestes accions de millora, doncs, s'estudiarà, per exemple, l'efectivitat d'una cortina d'aigua com a element d'obtenció d'un núvol tòxic en el seu pas pels túnels de Renfe; es revisarà el Pla d'actuació municipal, paral·lel al Plaseqta ara en curs, i es consideraran específicament els casos en què no és convenient la utilització de la megafonia o les sirenes per a avis a la població en general; es millorarà l'estanquitat del Cecopal; es dotaran de mascaretes, si cal, que segur que sí, però, per cert, el furgó de risc químic estava a Flix, els bombers tenen grups autònoms de respiració des de fa bastant de temps, des de fa gairebé dos anys. D'acord, per tant, amb tot això, i, de fet, si nosaltres encara no havíem acabat de donar una informació a la població, sí als actuants, que es va fer el mes d'abril del 95, però si a la població no es va fer encara tot l'abast de la informació va ser perquè, precisament, com una de les conclusions i recomanacions de la Comissió d'Investigació es va dir que l'estudi de l'especificitat del municipi de Flix, per tal d'aconseguir integrar els aspectes comuns que poguessin presentar el Plaseqta i el Pla Penta..., això va fer replante-

jar una part. Tot i així –tot i així–, nosaltres, el mes de desembre passat, ja tenim aquest opuscle, que a més, amb l'Ajuntament de Flix i la Gerència de Protecció Civil..., per estar distribuït entre la població, en què es diu exactament quins són els mecanismes que s'han de fer, quines són les alertes i els sistemes que s'han d'utilitzar, i –hi insisteixo– tots els actuants tenien ja les nocions.

Per tant, jo, amb molt de gust, admetré que hi hagi revisions, analítiques profundes del Plaseqta. Un pla de seguretat ha d'estar sempre en permanent anàlisi; després d'una simulació s'ha d'analitzar, i després d'un accident també s'ha d'analitzar, i s'ha d'analitzar amb visió positiva. Però jo nego que aquí hi hagi hagut desastre, que hi hagi hagut descoordinació, que no hi hagi hagut funcionament, etcètera. Han funcionat. Que podem millorar? Possiblement. Sempre s'és susceptible de millorar, i l'experiència és una de les primeres coses. Jo, amb molt de gust, col·laboraré amb vostè en aquesta moció subsegüent per buscar, doncs, aquelles coses que puguin, doncs, perfeccionar l'aplicació del Plaseqta.

(El Sr. Gimeno i Sanz demana per parlar.)

El president

Per què demana la paraula, senyor Gimeno?

El Sr. Gimeno i Sanz

Per contradiccions, senyor president.

El president

Contradiccions... Per un minut.

El Sr. Gimeno i Sanz

El tema és molt senzill...

El president

Ha dit contradiccions...

El Sr. Gimeno i Sanz

Sí, sí, és exactament la contradicció, perquè jo no buscava parlar amb el senyor Enric Prior; jo buscava parlar amb el senyor Magarola, complint la carta del director del Plaseqta. Tinc la carta aquí, i tinc les trucades que he fet i les parlades que he fet, i buscava simplement parlar amb el senyor Magarolas, i el senyor Enric Prior va ser la manera de diluir aquesta possibilitat de tindre informació, o almenys així ho puc interpretar jo, perquè he parlat moltes vegades i no he aconseguit res, i em donaven la entrevista per a aquesta tarda. I aquesta tarda, com vostè comprendrà, no em ve ara ja de mitja hora.

El president

Se suspèn la sessió fins aquesta tarda, que la reprendrem a dos quarts de cinc.

La sessió se suspèn a les dues de la tarda i cinc minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat del vicepresident primer, dels secretaris primer, segon i tercer i de la secretària quarta. Assisteixen la Mesa l'oficial major i els lletrats Sr. Sol i Ordís i Sr. de Alfonso i Pinazo.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Treball, la consellera de Justícia i el conseller de Comerç, Consum i Turisme.

El president

Es reprèn la sessió.

Preguntes

D'acord amb l'article 133.3 del Reglament, passem ara a les preguntes amb resposta oral.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la utilització de mitjans públics de la Generalitat per a informar del nomenament del portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió

La primera pregunta al molt honorable president de la Generalitat és sobre la utilització de mitjans públics de la Generalitat per a informar del nomenament del portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, presentada pel diputat senyor Joaquim Nadal, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya. Per formular la pregunta té la paraula el diputat senyor Nadal, per un temps límit, en conjunt, de dos minuts i mig.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Sí. Des de l'escó, senyor president, si m'ho permet.

Senyores diputades, senyors diputats, molt honorable senyor, el Grup Parlamentari Socialista voldria saber més precisament com és que el nomenament del portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió l'anuncia el president de la Generalitat, escoltat el conseller de la Presidència, i el fa públic a través d'un mitjà de comunicació o de la Direcció de Mitjans de Comunicació del Departament de Presidència.

El president

Moltes gràcies. Per respondre la pregunta té la paraula.

El president de la Generalitat (Sr. Jordi Pujol i Soley)

S'explica simplement per un error o malentès dels serveis de Presidència, que, coneixedors de la decisió del conseller de Presidència, i meva mateixa, de proposar al Grup Parlamentari en Ramon Camp, com a portaveu primer, varen creure que podien comunicar-ho a la

premsa. Això és un error evident, i de tots els errors i malentesos dels serveis de la Presidència, jo me'n faig responsable.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

No esgotaré tot el meu temps. Un cop reconeguda l'errada i constatada l'errada, deixin-me simplement demanar, en nom del nostre Grup, que, aquest tipus d'errades, que tendeixen a confondre l'àmbit estrictament institucional amb l'àmbit partidista, procurin evitar-se en el futur.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

El molt honorable president, no vol replicar?

(Pausa.)

Pregunta al president de la Generalitat sobre el desplegament de la Policia Autònoma

Segona pregunta: és sobre el desplegament de la Policia Autònoma, presentada pel diputat senyor Josep-Lluís Carod-Rovira, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per formular la pregunta, té la paraula el diputat senyor Carod-Rovira, per un temps límit de dos minuts i mig.

El Sr. Carod-Rovira

Voldríem preguntar al president de la Generalitat quin és l'estat actual del desplegament de la Policia de la Generalitat, no de la «Policia Autònoma», que és un concepte que nosaltres, malgrat que aparegui aquí, no hem utilitzat en cap moment.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

La situació exactament és de 163 mossos, amb una comissaria, a Osona i de 356 a les comarques del Ripollès i de la Selva, 91 al Ripollès i 99 a la Selva interior, o sigui, amb comissaria a Santa Coloma de Farners, i 166 a la Selva de mar, a la Selva marítima, amb una comissaria a Blanes.

Aquesta és la situació actual del desplegament. Per la resta he de dir que amb una bona experiència, sobretot a Osona, on ja hi ha més perspectiva, amb una bona experiència del que és la seva activitat.

El president

Per repreguntar?, o replicar?

El Sr. Carod-Rovira

Sí, moltes gràcies, senyor president. Vostè s'ha referit, senyor president, al desplegament des del punt de vista estrictament numèric, afecta una part del desplegament; nosaltres voldríem conèixer també alguns altres aspectes que directament afecten el desplegament. Per exemple, com i qui finança i finançarà en el futur el desplegament dels Mossos d'Esquadra? Per tant, com està l'acord del 91? Han aconseguit vostès aquests tres anys darrers de prorrogar aquell acord o bé de millorarlo, o bé què és el que han decidit aquests anys que sembla que podien decidir alguna cosa?

En segon lloc, quins són els mecanismes interns d'informació amb els cossos de seguretat? Segueixen els Mossos d'Esquadra passant la seva informació als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, i aquests no passant absolutament res als Mossos d'Esquadra? El desplegament passa..., si hi ha desplegament real dels Mossos d'Esquadra, s'entén que hi ha també replegament? Qui s'ha replegat aquest temps? Quin és el replegament? Només els dos guàrdies civils que han tancat la caserna d'Amer? Aquest és tot el replegament dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat? I després, finalment, com està el tema de trànsit? El ministre Belloch va prometre que abans del desembre de l'any passat hi hauria un informe jurídic, que és el que diria si es podria o no traspassar la competència en matèria de trànsit. Perquè el desplegament sigui real i afecti tots aquells elements que formaven part de l'acord de la Junta de Seguretat de la tardor de 1994, aquest punt també és per nosaltres absolutament essencial. Tenim la sensació que vostès durant catorze anys han perdut el temps en matèria de seguretat pública, que s'han apuntat a aquest tema en el darrer moment i, ara que s'acosta el que sembla que inevitablement s'acosta, amb el model policíac que s'acosta per a tot l'Estat, probablement ja no hi serem a temps. Què tenen o què no tenen realment lligat en matèria de seguretat pública, pel que fa referència a la substitució real dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat a Catalunya, per la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra. Aquest acord pot variar amb un govern diferent?

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Per contestar té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

L'acord que regeix, pel que fa a la qüestió econòmica, no és de l'any 91, com vostè diu, sinó del 13 de juliol de l'any 95, i, de fet, representa, respecte al de l'any 91, un progrés important.

Quant al que em diu de la informació, li he de dir que actualment ja comença a haver-hi una informació en doble direcció, és a dir, de forces de Guàrdia Civil i Policia Nacional, per una banda, Mossos d'Esquadra - Policia de la Generalitat -com vostè molt bé diu-, per l'altra, i que això evidentment podrà accentuar-se molt a mesura que es vagin aplicant, per exemple, a partir d'ara, amb l'oficina nova que ja s'ha inaugurat, preci-

sament de coordinació, a Girona, i, a mesura que això es pugui anar fent en tot el territori, aquest és un tema que millorarà sensiblement.

Pel que fa al replegament, que si no he entès malament, és la segona qüestió que vostè em planteja, concretament a la comarca d'Osona hi ha hagut un replegament d'uns cinquanta efectius dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat; gairebé tots -gairebé tots- guàrdies civils. Això vol dir una disminució d'un 30% dels efectius. Òbviament això, des del nostre punt de vista, per al nostre gust, s'hauria d'accelerar molt més, i en aquest sentit hi estem insistint, se'ns donen diverses raons, algunes de les quals és, concretament, problemes interns del cos de la policia, del cos de la Guàrdia Civil, pel que fa referència al concurs de trasllats. Per la resta, el model s'està afiançant en el sentit que ara ja estan previstos desplegaments importants el novembre del 96, concretament -el novembre del 96- a la Garrotxa, a l'Alt Empordà i al Baix Empordà, i el novembre del 97, concretament al Gironès i al Pla de l'Estany. I, pel que fa... Vull dir-li també una altra cosa, respecte a això del replegament; vull dir-li-ho perquè sigui simplement una comparança que pot sorprendre en aquesta cambra; que en el moment d'iniciar-se el desplegament de l'Ertzaintza al País Basc hi havia 7.900 membres dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, i, actualment, amb un desplegament quasi total, n'hi ha 5.500. En aquests moments al País Basc entre policies i guàrdies civils n'hi ha 5.500 en comptes de 7.900. Per tant, és simplement perquè ens adonem de com funciona això, que, evidentment, no és satisfactori, perquè vostè pugui treure'n les conclusions i les comparances que vulgui.

I, finalment... Què més hi havia? *(Pausa.)* S'ha acabat, s'ha acabat això? *(Pausa.)*

Molt bé.

El president

Gràcies, president.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les possibles responsabilitats polítiques derivades de la presumpta estafa detectada en el Consell Comarcal del Priorat

La tercera pregunta al molt honorable president de la Generalitat és sobre les possibles responsabilitats polítiques derivades de la presumpta estafa detectada en el Consell Comarcal del Priorat, presentada pel diputat senyor Josep Curto, del Grup Parlamentari Popular. Senyor Curto, té la paraula. Té dos minuts i mig.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president.

Molt honorable president de la Generalitat, interessa el Grup Popular saber les mesures que el president de la Generalitat ha adoptat per tal de determinar les respon-

sabilitats polítiques consegüents a l'estafa que s'ha descobert al Consell Comarcal del Priorat.

Moltes gràcies.

El president de la Generalitat

A la presumpta estafa, vol dir. Ho dic perquè és com deia el seu paper i com en principi hem de dir sempre en aquests casos, deixant de banda el que sigui el resultat final.

No, però jo el que li vull dir és que, en tenir notícia el Govern de la Generalitat de possibles irregularitats, el Departament de Governació es va posar en contacte amb la Sindicatura de Comptes, per veure si hi podia intervenir. La Sindicatura de Comptes va reafirmar una cosa que ja suposava, però, en fi, que ella només podia intervenir o d'ofici o a petició del Parlament. I és per això que el Grup de Convergència i Unió, a petició del Govern, juntament amb altres grups, ha fet una proposta al Parlament per tal de demanar que la Sindicatura de Comptes hi intervingui.

Des de la Generalitat, de fet, no podem fer res més, és a dir, no hi ha una possibilitat d'intervenció en un terreny que ja significaria una intromissió en el camp de l'autonomia dels ens locals. Hi ha hagut molts altres casos, per desgràcia, d'ajuntaments, i ajuntaments prou importants, en els quals s'han produït aquests fets, que no hi ha hagut possibilitat d'intervenció de la Generalitat ni hi ha hagut tampoc, sigui dit de passada, cap petició de cap grup parlamentari perquè hi intervingués. En tot cas, si altres responsabilitats s'han d'analitzar serà a nivell de partit, que, com abans s'ha dit justament, hem de destriar clarament del que és la responsabilitat directa de la institució de la Generalitat.

El president

Per repreguntar té la paraula, pel temps que encara li queda, el diputat senyor Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president. Des de la nostra opinió, molt honorable president, no presumpta estafa: estafa, corrupció, malversació i tràfic d'influències. (*Remor de veus.*)

Segon punt. La Sindicatura de Comptes, senyor president de la Generalitat, fiscalitza; no audita ni investiga.

Tercer punt. Les responsabilitats en ordre al principi de tutela i al principi d'autonomia de la Generalitat respecte als ens locals vénen determinades pel Decret 94/1995, que obliga el Departament de Governació a executar este tipus de tutela.

Aquí, senyor president, tard o prompte, i per això hem formulat la pregunta, sortiran a la llum noves proves que posaran en evidència que el nivell de les imputacions van més enllà d'un president de consell comarcal i d'un gerent de consell comarcal, com he dit este matí, «pringats» i dimitits. És a dir, una corrupció curosament i perfectament organitzada: factures falses, comptes duplicats, cobraments sense justificant, comptes corrents bancaris al marge de la comptabilitat oficial del Consell Comarcal, bosses de diners negres, empreses

fantasmes sense activitat..., és a dir –ho repeteixo–, corrupció en tota l'extensió de la paraula. Apareixen cinc empreses imputades, i faig esta distinció, i tres institucions perjudicades: Kemmlit, BCN, Biosca Ecològica i Metà·liques del Priorat, per una part; Consell Comarcal del Priorat, la Diputació de Tarragona i el Departament d'Indústria de la Generalitat, per una altra. Vuit en total. Només falta ara, senyor president, assignar lo número 9 i el número 10. Té noció de qui són Territori i Medi Ambient, SA i Ambientalia, SA, amb los seus corresponents accionistes?

Moltes gràcies.

El president

Per fer la rèplica, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Torno a dir-li –i ara insistiré en un punt– que aquest és un tema que hores d'ara està on ha d'estar, que és a nivell del fiscal i a nivell del jutge, i que totes aquestes intervencions que vostè diu que s'havien de fer no estaven a l'abast de fer-les per part del Govern de la Generalitat. Tota la resta, tot el que vostè ha dit, doncs, nosaltres serem molt atents i farem molt de cas del que digui finalment el jutge o el fiscal, qui sigui.

Vostès ho saben perfectament, això, no? Vostès ho saben perfectament, perquè han tingut experiències d'aquest cas i han fet el mateix, no? Vull dir, el senyor Aznar va esperar que el jutge digués alguna cosa respecte, per exemple, a aquell conseller que va ser condemnat per prevaricació per subvencions per una pila molt important de milions. No, no, perquè vull dir que vostès tenen un mestre perquè els expliqui com s'actua en aquests casos. (*Rialles i remor de veus.*)

Pregunta al president de la Generalitat sobre les actuacions dutes a terme en relació amb la Llei de l'Estat 30/1995, del 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades

El president

La quarta pregunta al molt honorable president de la Generalitat és sobre les actuacions dutes a terme en relació amb la Llei de l'Estat 30/1995, del 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, presentada pel diputat senyor Ramon Camp, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per formular la pregunta té la paraula el diputat senyor Joaquim Ferrer.

El Sr. Ferrer i Roca

Molt honorable president, el novembre de l'any passat les Corts Generals van aprovar un projecte de llei d'ordenació i supervisió d'assegurances privades. Un projecte de llei, avui ja llei, que és important econòmicament i quant a incidència social. És un projecte de llei que el Grup de Convergència i Unió al Senat va inten-

tar que no arribés a aprovar-se amb les retallades que hi ha actualment a la possibilitat d'actuació del Govern català i, naturalment, ens vam oposar també tant com vam poder, presentant esmenes, a la consideració absolutament injusta que es fa de la llengua catalana com a idioma oficial de Catalunya.

És per tot això que us preguntem quines actuacions porta, o té previstes fer, el Govern català per tal de defensar aquests nostres drets?

Gràcies.

El president

Per contestar la pregunta té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Miri, s'han pres les mesures que entenem que són necessàries en aquest cas, donat que realment creiem que hi ha dues falles en aquesta Llei, una de caràcter competencial i una de poca consideració del caràcter de llengua oficial del català. I, en aquest sentit, el Consell Executiu va prendre un acord el 23 de gener, per tal que es fes la petició al Consell Consultiu respecte a la viabilitat del recurs. Va ser contestat i aleshores, concretament, hi va haver un acord del Govern darrerament per presentar ja el recurs, que va ser presentat –concretament el recurs va ser presentat– ahir, en una doble direcció; per una banda, per motius competencials, és a dir, entenem que la Llei té una interpretació molt restrictiva que procedeix a un cert buidat de contingut del que són les nostres competències. I això és justament en un moment altament interessant, perquè era un moment..., o és un moment, millor dit, en el qual, per altra banda –i això és positiu–, la Generalitat està assumint competències amb assegurances privades, en altres aspectes.

Hi ha el tema lingüístic, especialment greu en aquest cas, perquè, de fet, ve a dir que tota cosa que no sigui feta en castellà no té viabilitat, i si després com a luxe, o, com a caprici es vol fer en català, sempre es pot fer. Jo..., nosaltres, com vostè diu, vam fer unes esmenes que no van prosperar, i jo he de lamentar que no prosperessin aquestes esmenes de Convergència i Unió, i també, per cert, una esmena que va voler introduir i no va poder, per oposició del seu Grup, el diputat Espasa.

Bé, hi va haver el vot de Convergència i Unió i d'Esquerra Republicana, fora d'aquestes esmenes que es van perdre, i jo simplement vull expressar la meua queixa per l'actitud sobre aquest tema dels diputats en el Parlament de Madrid, dels diputats catalans del Partit Popular i del Partit Socialista de Catalunya.

El president

Sense torn de rèplica? (Pausa.)

Pregunta al president de la Generalitat sobre les partides afectades per la retallada pressupostària anunciada pel Govern

La darrera pregunta al molt honorable president de la Generalitat és sobre les partides afectades per la retallada pressupostària anunciada pel Govern, presentada pel diputat senyor Rafael Ribó, del Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya - Els Verds. Té la paraula el senyor Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Pujol, el 19 de novembre aquest Parlament va ser elegit, a mitjan desembre vostè va ser investit president de la Generalitat i poc després ens va anunciar que feia una retallada de 105.000 milions de pessetes –el 14% de la despesa disponible als Pressupostos de la Generalitat.

Durant el debat d'investidura no va fer cap esment d'aquest tema i aquest diputat li va demanar diverses vegades sobre els comptes de la Generalitat, la liquidació i el que significava el deute, i vostè va fugir d'estudi. Aquest Parlament no en sap res de res; no hi ha la més mínima informació en aquest Parlament d'aquesta retallada del 14% de la despesa. A què i a qui afecta aquesta retallada? Li sembla correcte que el control democràtic sigui ignorar aquest Parlament en prendre una decisió d'aquest calibre?

Gràcies, senyor president.

El president

Per contestar la pregunta del senyor Ribó, té la paraula el molt honorable president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

El que passa és que l'actual situació política i pressupostària espanyola –que, òbviament, repercuteix aquí, ens agradi o no– ha obligat el Govern de la Generalitat a prorrogar el Pressupost de la Generalitat, i ho ha fet en la forma que recull l'Ordre –que segurament vostè coneix– del 4 de gener del 96, que el que fa és establir el percentatge de disponibilitat dels crèdits, cosa que per altra banda no és la primera vegada que fa el Govern de la Generalitat i que fan moltes altres institucions catalanes i de fora de Catalunya i de tot el món.

I quant a la informació li he de dir que, com vostè sap, la pròrroga es fa sobre la base del Pressupost inicial del 95; el Pressupost del 95 ja va tenir durant l'any una retallada efectiva..., efectiva, una retallada efectiva, perquè s'havia pensat inicialment en més, però efectiva va ser de 52.000 milions, i aquesta vegada recollim la retallada de l'any passat de 52.000 milions i el projecte inicial, que no es podrà dur a terme totalment, era que, a més, se n'hi afegissin 53.000, amb la qual cosa arribàvem exactament a 104.800 milions de retallada. Aquesta és la situació que hi ha i ara aquesta proposta de la Conselleria d'Economia està sent discutida a nivell de totes les conselleries perquè, òbviament, hi ha algunes d'aquestes retallades..., les conseqüències d'aquestes retallades en alguns casos no serien assumi-

bles i, per tant, s'hauran de revisar. I això és la situació que hi ha.

El president

Per a la repregunta, té la paraula el diputat senyor Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor Pujol, vostè creu que és democràcia despatxar un tema com aquest, de la forma que el despatxa, avui i fins avui? L'any 95, senyor Pujol, si sumem retallades més no-execució, ens n'anem a més de 100.000 milions. I vol que li recordi partides? Medi Ambient, Ocupació, Formació, Ensenyament... Del 96 no ho sabem, ho sabem pels mitjans de comunicació, i som els representants del poble de Catalunya, i ho sabem pels mitjans de comunicació.

Si ho lliguem amb l'endeutament, senyor Pujol, vostè té un endeutament ja de 846.000 milions de pessetes, «con un deslizamiento», que es diu, de 138.000 milions. En definitiva, hi ha una tenalla sobre el Govern de Catalunya, que es diu deute, que es diu caos de tresoreria, que es diu desori. La tenalla, si ho vol saber vostè, senyor Pujol, importaria poc; la tenalla és sobre la ciutadania que està quedant amb rebaixada de serveis, amb mal funcionament de l'Administració, i sobre un Parlament que, malgrat que té tota l'autoritat del 19 de novembre, amb una expectativa popular d'impulsar el Govern, en aquests moments ha de passar la mà per la paret perquè no coneix cap xifra sobre això que li acabo de dir. Hem demanat al senyor Alavedra que comparegui en aquest Parlament, però ens sembla realment insultant per a la consciència democràtica que vostès, escudant-se en la situació espanyola, puguin fer un tipus d'acció de govern tan important que afecta partides de la quotidianitat de la ciutadania, com li he citat, des de les escoles fins al lloc de treball, sense donar cap explicació als qui representem la sobirania de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

No és cert que vostès no sàpiguen les xifres. Jo li suggereixo que es llegeixi l'Ordre del 4 de gener perquè ho explica amb tota claredat, explica això amb tota claredat i això és el que hi ha. I en això és en el que està normalment treballant el Consell Executiu, i evidentment, no es pot fer tot el que voldríem, com sempre passa quan hi ha un pressupost allargat, cosa que —ho repeteixo— és una pràctica prou freqüent per les raons que siguin, però de fet es pot treballar i es treballa..., en un minut i mig no li ho puc contestar, però en una pila d'aspectes amb eficàcia. En altres, evidentment, no s'hi pot entrar amb prou energia perquè estem pendants d'una situació que, vulgui o no vulgui, a tots, a tots, poc o molt ens condiciona.

Però, en fi, jo li suggereixo que vostè es llegeixi això. Això permet treballar el Govern. Les xifres són aquí;

les xifres definitives no seran aquestes, les xifres definitives són les que seran el resultat de discutir això conselleria per conselleria, partida per partida, perquè, evidentment, la retallada en la forma que ens agradaria poder-la fer des del punt de vista estrictament macroeconòmic, a la pràctica no es podrà dur a terme al cent per cent. I més no li puc dir. Això és el que tenim, amb això treballem; amb això treballem molt i per al que sigui el resultat final, quan hi sigui, que ara no hi és, doncs, el Parlament serà informat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, molt honorable president de la Generalitat.

Seguirem ara amb les preguntes al Consell Executiu. La primera d'elles, sobre la limitació de beques predoctorals, ha estat posposada per petició del Consell Executiu.

Pregunta al Consell Executiu sobre el pagament dels endarreriments als advocats de torn d'ofici

O sigui que passem a la pregunta número 7. És pregunta sobre el pagament dels endarreriments als advocats de torn d'ofici, presentada pel diputat senyor Daniel Sirera i Bellés, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat presentant.

El Sr. Sirera i Bellés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el propassat mes de desembre la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Barcelona va requerir la Generalitat per tal que fes efectiu el pagament dels endarreriments corresponents al primer semestre de l'any 95 als advocats de torn d'ofici de Catalunya. Aquests endarreriments ascendien aproximadament a una quantitat al voltant dels 1.000 milions de pessetes. És cert que aquestes quantitats ja han estat pagades des del dia 14 de desembre del 95, data en què aquest Grup va presentar aquesta pregunta, però aquest diputat i el seu Grup Parlamentari voldrien saber quines mesures ha pres o té previst prendre el Consell Executiu per tal de fer efectiu en el futur el pagament als advocats de torn d'ofici en temps i forma.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula la consellera de Justícia, diputada senyora Gispert.

La consellera de Justícia (Sra. Núria de Gispert i Català)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, en primer lloc, aclarir dues coses: no són endarreriments, i després, no paguem directament als advocats. Nosaltres paguem al Consell de Col·legis d'Advocats, el

Consell de Col·legis paga als col·legis d'advocats i aquests paguen als advocats directament. En segon lloc, no podem parlar d'endarreriments perquè fem, des de l'any 92, el pagament a bestreta. És a dir, d'acord amb un pacte que es va fer amb el Consell de Col·legis d'Advocats de Catalunya l'any 1992, el 20 de desembre, el pagament el fem al principi de cada semestre i després que han justificat el semestre anterior. Això és com es fa des de l'any 92.

La quantia del pagament del torn d'ofici per al 1994 va pujar 2.200 milions; per al 1995 no disposem de la xifra definitiva perquè resta a l'espera de la justificació del segon semestre per part del Consell de Col·legis d'Advocats.

Tal com diu vostè, senyor diputat, és cert que el pagament final del primer semestre es va fer a finals de desembre, quan es va justificar, quan es van presentar les justificacions i d'acord amb els acords que sempre hem pres amb els col·legis d'advocats.

Moltes gràcies.

El president

La pregunta número 8, que és sobre l'ortografia dels noms oficials dels municipis catalans, presentada pel diputat senyor Josep Bargalló i Valls, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'ortografia dels noms oficials dels municipis catalans

El Sr. Bargalló i Valls

Sí, senyor president, moltes gràcies. Senyor conseller, com vostè bé sap, la Llei municipal i de règim local de Catalunya atorga als ens locals la facultat de decidir la seva denominació amb posterior consulta i aprovació del Departament de Governació, mentre que, per altra banda, la Llei de l'autoritat lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans diu que l'Institut d'Estudis Catalans el que emana la normativa que han de respectar en matèria lingüística els ens locals. Això ha produït, en la pràctica, algun petit problema, com es pot demostrar en la normativa del Departament de Governació pel que fa al llistat de topònims, en la qual hi ha algun cas de Catalunya en què el nom del municipi oficial s'ortografia d'una manera, mentre que el topònim que el mateix Departament de Governació dona com a oficial s'ortografia d'una altra, seguint els criteris de l'Institut d'Estudis Catalans, i la pregunta inicial és si pensa el Departament de Governació adequar les dues normatives i establir una preeminència sobre qui té la màxima autoritat lingüística, si les corporacions locals o l'Institut d'Estudis Catalans.

Moltes gràcies.

El president

Per contestar la pregunta, té la paraula el conseller de Governació, senyor Pomés.

El conseller de Governació

Sí, gràcies, senyor president. Senyor diputat, com vostè molt bé diu, la Llei del 82..., pel que fa al Govern de la Generalitat, aquest té la possibilitat de proposar als municipis rectificacions de nom que es considerin convenientes, i en un cas, que només s'ha fet un expedient, el canvi de nom per part de l'Ajuntament també es pot després comunicar al Departament de Governació.

El capteniment del Govern en aquesta matèria, per tant, que li encomana la Llei municipal és, d'una banda, proposar la rectificació del nom a aquells municipis que es trobin en alguna de les situacions previstes —una d'aquestes iniciatives que s'ha fet darrerament és el municipi Vila-seca - Salou per evitar errors, o el municipi de Pallars Jussà, perquè coincidien amb el tema de la comarca, aquest seria un dels aspectes—, i d'altra banda vetllar perquè els canvis de nom que proposen els ajuntaments respectius, una vegada iniciat l'expedient municipal corresponent, no es pugui confondre amb el d'un altre municipi. Aquesta intervenció governamental, evidentment, no és tan freqüent, ja que els ajuntaments catalans a l'hora d'iniciar un expedient de canvi de nom presenten unes propostes de denominació que ja respecten les previsions legals abans esmentades. Jo crec que el capteniment del Govern de la Generalitat també comporta donar publicitat al nom oficial dels municipis; l'última és l'edicta del 19 de juny.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Vol, per repreguntar, per replicar...? Té la paraula el diputat senyor Bargalló.

El Sr. Bargalló i Valls

Gràcies, senyor president. El que passa és que vostè no m'ha esmentat res de la Llei de l'Institut d'Estudis Catalans, que entra una mica en contradicció, i aquí ens trobem amb un municipi del Tarragonès, Roda de Berà, que segons l'Ajuntament s'ortografia d'una manera i segons l'Institut d'Estudis Catalans d'una altra, i això comporta certs problemes a nivell local que, bé, que a mi i al nostre Grup ens recorden, per exemple, el president de les Corts Valencianes en el fet que una autoritat política decideix com s'escriu una cosa sobrepassant una autoritat científica. I això comporta problemes reals —com vostè potser coneix— com, per exemple, actuacions de l'Ajuntament contra la direcció de l'escola del poble, perquè l'escola del poble ortografia seguint els criteris científics que diu el Departament d'Ensenyament que han de seguir. Això és un tema molt petit, molt local, però que no endebades és un tema tan estúpid que l'hauríem de saber solucionar normativament i reglamentàriament, i la nostra proposta és que l'Institut d'Estudis Catalans diu com s'escriu i els ajuntaments diuen com se diu el poble, però no com s'escriu.

Moltes gràcies.

El president

Per replicar, té la paraula el conseller senyor Pomés.

El conseller de Governació

Sí, té vostè raó concretament en el tema de Roda de Berà: hi ha una distinció. En el primer llistat que va sortir es publicava el nom amb l'escriptura tal com assenyalaria l'Institut i el mateix Ajuntament va refusar aquesta escriptura. És ben cert que jo fa uns mesos, abans de l'estiu, vaig tenir una reunió precisament amb els representants, amb els titulars de l'Institut d'Estudis per mirar d'harmonitzar..., em sembla que eren cinc casos en què hi havia una disfunció. Dels cinc, crec que en tres es va arribar ja a un consens i un acord de totes les parts implicades, és a dir, de l'Institut i del mateix Ajuntament i, per tant, que el Departament de Governació hi donava el seu suport i en faltaven dos que en aquests moments encara no s'acabaven de posar d'acord. La voluntat del Departament de Governació –li ho garanteixo– és que hi hagi la màxima harmonització en aquest sentit, amb el respecte a la Llei.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Seguim amb més preguntes. La pregunta número 9 ha sigut posposada pel Consell Executiu.

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'atenció prestada pel Departament de Justícia a les víctimes de la delinqüència

Correspon, per tant, la següent pregunta, que és la número 10; és sobre l'atenció prestada pel Departament de Justícia a les víctimes de la delinqüència, presentada pel diputat senyor Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. El Síndic de Greuges, des de 1988, ve de manera reiterada, doncs, recomanant –i cito literalment el seu Informe de 1993– que s'estableixin pel Departament que vostè presideix, consellera, amb urgència, els serveis corresponents per tal de proporcionar a la víctima del delictes l'ajut i l'orientació que requereix la seva situació, però també de garantir l'assessorament legal que li faciliti l'exercici dels seus drets. Després de reiterades orientacions legislatives en el terreny penal, però també penitenciari, que s'han vingut encaminant cap a la garantia de la reeducació i la reinserció social dels delinqüents, i després que diversos pactes internacionals i recomanacions de diversos organismes internacionals vénen, doncs, garantint aquesta millora en l'assistència de les víctimes del delictes, el mateix legislador estatal penso que ha vingut, amb motiu de la reforma del Codi penal, a garantir en certa manera aquesta deguda assistència a la víctima del delictes.

En aquest sentit té pensat, doncs, consellera, el seu Departament, l'eventual creació properament del servei d'atenció a les víctimes dels delictes?

El president

Gràcies. Té la paraula l'honorable consellera de Justícia.

La consellera de Justícia

Gràcies, molt honorable president. Senyor diputat, per contestar-li aquesta pregunta hi ha dos àmbits: un, l'àmbit dels menors, dels menors delinqüents, de dotze a setze anys, i l'altre, l'àmbit dels adults. Respecte a l'àmbit dels menors, li haig de dir que des de l'any 90 la Direcció General de Justícia Juvenil del Departament de Justícia va iniciar un programa de reparació a la víctima, programa del qual tenim les dades durant cinc anys, del 90 al 95, i el qual ofereix l'oportunitat als joves infractors, entre dotze i setze anys de reparar voluntàriament el dany causat a la víctima. I la idea o l'objectiu era solucionar el conflicte amb una reparació. En els darrers cinc anys, 2.743 joves infractors i 1.719 víctimes han acceptat solucionar els seus conflictes mitjançant un procés de reparació extrajudicial. Aquest procés de mediació s'inicia a instància del ministeri fiscal i un professional mediador condueix el procés de mediació sense imposar solucions i ajuda les dues parts implicades a trobar-se, a afrontar el conflicte i a arribar a un acord de reparació.

El contingut de les reparacions ha estat: el 46%, presentació de disculpes; el 18%, una activitat reparadora; el 8,5%, una reparació a la comunitat, i el 8,5%, una reparació econòmica.

En l'àmbit dels adults, des de l'any 87, el Departament de Justícia va crear el Servei d'Assistència i Orientació Social i el Servei d'Orientació Jurídica en conveni amb el Col·legi d'Advocats. Tant l'un com l'altre es van configurar com un servei d'assistència i orientació social al detingut, han anat evolucionant en el seu àmbit d'intervenció i metodologia de treball i, actualment, es configuren com una unitat tècnica judicial amb l'objectiu general d'oferir assessorament i suport en matèria social i psicològica als òrgans judicials. Aquestes actuacions impliquen també l'assistència a les víctimes dels delictes.

Ara bé, des de l'aprovació de la Llei 35/95, de l'11 de desembre, en la qual es fa referència a l'assistència a les víctimes i preveu la creació d'oficines d'assistència a les víctimes, i sobretot als adults, el Departament de Justícia, a través, a més, del Programa de Convergència i Unió per a la legislatura que comencem, es planteja com un dels seus principals reptes aconseguir que el contacte del ciutadà amb la justícia sigui al menys traumàtic possible i per això està treballant en un projecte de creació del Servei d'Atenció a la Victima.

Moltes gràcies.

El president

Li queden tres segons per fer la pregunta. Si els vol utilitzar, té tres segons.

El Sr. Ridao i Martín

Sí, senyor president, molt breument. Si vostè s'ha referit a les experiències que en el nostre entorn són el SOJ

i el SAOS, li haig de dir que constitueixen un element positiu, però francament insuficient. I, d'altra banda, saludo, que ja el seu programa electoral ho contempla, l'eventual creació d'aquest servei. Doncs, l'emplaço, l'empenyo que aquests treballs siguin immediats i, per tant, puguin ser aprovats i debatuts en aquesta cambra de manera immediata.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta al Consell Executiu sobre la construcció d'un nou centre penitenciari

Continua tenint la paraula el diputat senyor Joan Ridao, per a la pregunta sobre la construcció d'un nou centre penitenciari. El senyor diputat té la paraula.

El Sr. Ridao i Martín

Senyor president, gràcies. El president de la Generalitat, en aquesta mateixa cambra, durant el debat d'investidura, va anunciar la construcció d'un nou centre penitenciari de mil cinc-centes places a Catalunya. És obvi que la política d'infraestructures en aquest àmbit, senyora consellera, passa, d'una banda, pel fet de fer front al creixement de la població reclusa a Catalunya, però també, evidentment, per tal de superar l'impacte negatiu que ha tingut o que ha suposat l'absència evident i notable de noves inversions en la passada legislatura. De fet, la prioritat número u del seu Departament en aquest àmbit entenc i entenem tots que ha de ser la construcció d'un nou centre penitenciari que redueixi, d'una banda, la massificació actual i que procedeixi a la substitució dels nous centres actuals. És cert que té previst el seu Departament la construcció d'un nou centre penitenciari de mil cinc-centes places a Catalunya, senyora consellera?

El president

Per contestar la pregunta, té la paraula l'honorable consellera senyora Gispert.

La consellera de Justícia

Sí, és cert que entre les previsions del Departament de Justícia en aquesta legislatura hi ha la construcció d'un nou centre penitenciari. És un objectiu prioritari però no és el prioritari del Departament. Ja vaig dir fa un any que el prioritari en el Departament de Justícia és ara l'administració de justícia, no la nova construcció de centres penitenciaris, perquè entenc que el sistema penitenciari català, en quasi dotze anys de competències, ha millorat moltíssim. Falta molt a fer, però no és el prioritari. El president de la Generalitat, en el seu debat d'investidura, va parlar d'aquesta quarta presó. Els treballs estan iniciats i, en breu, espero que es pugui decidir la seva ubicació.

Moltes gràcies.

El president

El senyor diputat vol replicar?

El Sr. Ridao i Martín

Sí. Tanmateix, senyora consellera, cal en aquest sentit, em penso, elaborar i completar el que hauria de ser veritablement el mapa penitenciari català, i que aquest mapa sorgeixi, em penso, del màxim consens polític possible, i, per tant, que es faci a partir d'actuacions plenament rigoroses i em penso que responsables per part de tothom, i això vol dir, evidentment, també comptar amb el territori i comptar també amb una decisió política de molta importància. De fet, senyora consellera, entenem, des d'Esquerra Republicana, que la planificació penitenciària no pot dependre de les circumstàncies electorals, i és per això que fóra bo –entenem des d'Esquerra Republicana– que el seu Departament presentés al Parlament un pla de creació i substitució d'establiments penitenciaris que defineixi, en definitiva, el mapa penitenciari de Catalunya a mitjà i a llarg termini i concretant, per tant, com he dit, la seva distribució territorial i els terminis de la seva execució. I entenc també que aquest mapa penitenciari ha de comportar un compromís polític, però també normatiu al mateix temps, simultàniament, per tal de garantir el trasllat de les presons catalanes, concretament pel que fa molt especialment a la presó Model, Wad- Ras i Trinitat.

Gràcies.

El president

La senyora consellera té la paraula per a la rèplica.

La consellera de Justícia

En la legislatura passada ens vam comprometre a presentar un pla d'equipaments i substitució de centres penitenciaris. El Departament de Justícia està treballant en aquest pla i en breu termini el presentarem. Jo penso que serà cap al mes d'abril. S'hi contemplaran les necessitats a deu, quinze anys, del sistema penitenciari català. També s'hi contemplaran les previsions que el nou Codi penal, en aplicació a partir del 25 de maig, preveu i, per tant, es podrà discutir en la Comissió de Justícia l'elaboració d'aquest pla.

El president

Moltes gràcies, senyora consellera.

Pregunta al Consell Executiu sobre els mecanismes que garanteixen la transmissió d'informació entre els Mossos d'Esquadra i les altres forces de seguretat de l'Estat

Seguirem ara amb la pregunta sobre els mecanismes que garanteixen la transmissió d'informació entre els Mossos d'Esquadra i les altres forces de seguretat de l'Estat, presentada pel diputat senyor Aleix Vidal-Quadras.

El Sr. Vidal-Quadras i Roca

Sí, gràcies, senyor president. Senyor conseller, quan diverses forces de seguretat operen de forma concurrent en un mateix territori, l'intercanvi d'informació i la comunicació resulten bàsiques i també que això es faci de forma fluida i immediata. I qualsevol recel o reserva i no diguem ja obstrucció en aquest àmbit es tradueix en una pèrdua d'operativitat que té conseqüències molt negatives per als ciutadans. Si a això afegim un desplegament progressiu de Mossos d'Esquadra en determinades comarques amb l'horitzó d'un desplegament per a tot el territori, encara, doncs, és més necessari tenir cura d'aquestes qüestions.

És per això que ens interessaria saber, al Grup Popular, senyor conseller, quins mecanismes en aquests moments garanteixen la tramesa recíproca i fluida d'aquesta informació i com estan funcionant.

El president

Per a contestar la pregunta, té la paraula el conseller de Governació, senyor Pomés.

El conseller de Governació

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, com vostè molt bé diu, avui dia la transmissió instantània de la informació és una de les bases de l'eficàcia i l'eficiència de les policies, i més quan existeixen diversos cossos amb diferents responsabilitats.

Pel que fa al model policíac que en aquests moments s'està desenvolupant de forma progressiva a Catalunya, és un model de substitució en el qual unes forces, en aquest cas la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, assumeix la responsabilitat de seguretat ciutadana i ordre públic, tal com li diu l'Estatut d'autonomia.

Al primer desplegament que vam fer, que va ser a la comarca d'Osona, no hi havia un sistema prou eficient perquè els sistemes de comunicació es feien via fax o via telèfon, i això sempre a vegades provocava demores en coses en què en un moment determinat era crucial el temps, per exemple, doncs, la substracció d'un vehicle, que podia haver, després, comès un delicte en una altra banda. Crec que això està bastant resolt en aquests moments amb la incorporació d'aquesta nova sala de coordinació informàtica que s'ha produït a Girona, en què per primera vegada —també vull ressaltar-ho—, a nivell de tot l'Estat, tant el Cos Nacional de Policia com la Guàrdia Civil, al mateix temps que els Mossos d'Esquadra, estan connectats amb sistema *on line* en els seus respectius ordinadors per poder-se intercanviar, en el moment que arriba una petició, doncs, la informació necessària a fi i efecte de tenir el màxim control sobre aquestes qüestions. Jo crec que aquesta és una experiència fruit d'una decisió de la Junta de Seguretat, que se'n veuran els resultats operatius en breu termini.

El president

El senyor Vidal-Quadras vol repreguntar?

El Sr. Vidal-Quadras i Roca

Sí; més que repreguntar, li voldria confessar, senyor conseller, que, per altra banda, ell haurà endevinat que el motiu de la pregunta és que, en el moment que la vam formular, la sala de coordinació encara no havia començat a funcionar. I, aleshores, el que volíem és complir la nostra funció d'estimular el Govern a complir les seves funcions perquè el que estava previst és que comencés a funcionar abans del 31 de desembre del 95. Nosaltres vam estar molt diligents perquè vam fer la pregunta el 9 de gener i, per tant, en aquests moments la pregunta no és que sigui obsoleta perquè, encara que funcioni la sala de coordinació ja, doncs, com a mínim haurà servit per a encoratjar-los a seguir en aquesta línia.

Gràcies, senyor conseller.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem ara a la següent pregunta, que és sobre... Per-dó, el conseller de Governació té la paraula.

El conseller de Governació

Només, només un segon. Evidentment, li dono la raó a vostè, el motiu que comencés a funcionar operativament el dia 21 de gener, per ser més exactes, va ser degut a un problema de connexió de mòdem de la Companyia Telefònica. Li garanteixo que jo era especialment sensible a mirar de complir els terminis i és la meva obligació així.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller, i perdoni la meva distracció.

Preguntes al Consell Executiu acumulades relatives a les urgències hospitalàries i no hospitalàries

Passem ara a la següent pregunta, que és sobre el funcionament de les urgències no hospitalàries previst en la reforma de l'assistència primària, presentada per la diputada del Grup Socialista Carme Figueras. La senyora diputada té la paraula.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies. Si m'ho permet, senyor president, voldria acumular les preguntes número 13 i 14, perquè estan molt relacionades.

El president

Perfecta, l'acumulació.

La Sra. Figueras i Siñol

Gràcies, senyor president. La pressió assistencial en els serveis d'urgència dels hospitals és un problema molt

important al qual cal donar solucions. Any rere any, davant d'un creixement de la demanda provocada per epidèmies gripals, s'han anat adoptant mesures sobre la marxa, sense una planificació seriosa. Enguany les epidèmies típiques dels mesos d'hivern s'han avançat al mes de desembre, i han provocat col·lapses molt importants i cues de moltes, moltes hores.

Aquesta situació de desbordament a primers de desembre passat ha tingut com a conseqüència que s'hagin pres mesures, encara que insuficients, per tal d'incrementar el nombre de llits i canviar els torns de les vacances nadalenques dels serveis. Tot i així, s'ha actuat una vegada més sense la planificació que un problema com aquest requereix. És per això que el Grup Socialista pregunta quines són les mesures adoptades per la Conselleria per tal d'impedir aquests col·lapses i actuar amb més antelació i planificació.

D'altra banda, diversos estudis han demostrat que la demanda d'atenció urgent als hospitals és, en bona part, per patologia banal i que l'excés de demanda als serveis d'urgència dels hospitals pot perjudicar l'atenció dels malalts que realment necessiten atenció urgent. Per tal de racionalitzar i optimitzar els recursos cal reduir la demanda dels casos no urgents atesos en els hospitals orientant-la cap al nivell assistencial adequat. És urgent, doncs, la posada en funcionament dels serveis d'urgència no hospitalària ja previstos en la reforma de l'assistència primària. Quines previsions tenen en aquest sentit, senyor conseller?

El president

El senyor conseller té la paraula per contestar la pregunta per espai de cinc minuts, atès que han estat acumulades les preguntes números 13 i 14 de la diputada senyora Carme Figueras. Té la paraula el senyor conseller.

El conseller de Sanitat i Seguretat Social (Sr. Eduard Rius i Pey)

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, si m'ho permet, voldria expressar-los que em sento molt honorat de dirigir-me a aquesta cambra per primera vegada i que estic a la disposició dels il·lustres senyors i senyores diputats. Moltes gràcies.

Com el que s'ha fet en el cas de l'atenció urgent dirigida als hospitals, el que es va fer al començament del mes de desembre, atès que es va avançar, com si diguéssim, una previsió sobre aquests pics, a les urgències, que es produeixen, atès que els serveis d'urgències hospitalaris donen una resposta ràpida i efectiva a la demanda d'aquest tipus d'atenció davant un problema subjectiu de salut, encara que, com molt bé ha dit la senyora diputada, la patologia no sempre sigui de la gravetat corresponent a aquest nivell assistencial, és que es va fer una difusió d'informació sobre l'existència de recursos en l'àmbit de l'atenció primària, especialment a la ciutat de Barcelona, amb la informació sobre l'existència i el funcionament del servei d'urgències 061.

D'altra banda, s'ha fet un seguiment puntual de l'atenció urgent als centres hospitalaris amb la creació d'una comissió d'anàlisi adscrita a l'àrea sanitària del Servei Català de la Salut i que disposa en aquest moment d'informació diària sobre els indicadors d'activitat en les urgències, nombre d'urgències ateses, temps màxim de demora d'atenció, percentatge d'urgències diària en la mitjana mensual, urgències ingressades, pacients pendents d'ingrés, etcètera, etcètera. Així com informació sobre la previsió de brots gripals a l'àrea de Barcelona del programa del sistema d'informació integrat sobre la grip en aquesta àrea.

Per tal de minorar al màxim els problemes de drenatge intern dels hospitals se van adoptar diverses mesures, com són la reubicació de pacients dins el mateix hospital, l'obertura d'unitats d'hospitalització no disponibles habitualment, la desprogramació de l'activitat no urgent fins a uns nivells consensuats i assumibles pels centres, sense distorsionar el funcionament global de l'hospital. S'havia previst i s'ha fet la reconducció de pacients que requereixen ingrés cap a altres centres integrats a la xarxa hospitalària d'utilització pública, i estava prevista –i d'aquesta manera s'ha fet– la contractació específica de llits a hospitals com pot ser l'Hospital del Sagrat Cor, l'Hospital central de l'Aliança, l'Hospital de Sant Rafael i l'Hospital de la Creu Roja de Barcelona, els quals reben de forma coordinada els pacients provinents de la resta de la xarxa que requereixen ingrés. Amb aquesta mesura es comença a constatar, en l'àmbit de l'atenció hospitalària, que s'està modificant l'hàbit de la població d'adreçar-se únicament a determinats hospitals, i es redistribueix aquesta demanda d'atenció urgent.

En el cas de l'atenció primària, les previsions pel que fa referència a l'atenció a les urgències, ja estan reflectides en el Decret 84/1985 i les disposicions legislatives posteriors que el despleguen. I així, d'aquesta manera, el que podem dir que ja en el conjunt del territori de Catalunya, el dispositiu sanitari responsable de les urgències en aquest àmbit varia en funció del nivell d'implantació de la reforma de l'atenció primària i de les característiques del territori.

En la xarxa reformada urbana és l'equip d'atenció primària dins l'horari habitual de funcionament dels centres i els serveis ordinaris i especials d'urgències els que fora de l'horari habitual dels centres donen cobertura a aquests tipus de demanda, i a la xarxa reformada rural és el mateix equip d'atenció primària que organitza els torns d'atenció continuada i l'atenció a les urgències. En la xarxa no reformada urbana són els metges i els diplomats d'infermeria de contingent dins l'horari habitual de funcionament dels centres i els serveis ordinaris o serveis especials d'urgències fora de l'horari habitual de funcionament dels centres els que donen cobertura a la demanda d'atenció urgent, i a la xarxa no reformada rural són els metges i els practicants titulars de l'atenció pública domiciliària els que fan aquest tipus d'assistència.

En el cas de la ciutat de Barcelona, el 061 actua com a centre coordinador de les urgències i d'atenció a les urgències domiciliàries, a més a més que l'Institut Català de la Salut disposa de nou centres perifèrics a par-

tir de l'antiga estructura del servei especial d'urgències per a aquest tipus d'atenció en els centres, i l'atenció domiciliària programada fora de l'horari habitual de funcionament.

El president

Senyor conseller, se li ha acabat el temps per contestar la pregunta, i tenia acumulades dues preguntes.

El conseller de Sanitat i Seguretat Social

Molt bé, moltes gràcies.

El president

La senyora Carme Figueras, vol fer alguna repregunta, sabent que el senyor conseller no li podrà contestar?

La Sra. Figueras i Siñol

Li agraeixo, senyor conseller, aquesta primera intervenció en aquesta cambra, i poder afegir al que he dit abans que sap molt bé el senyor conseller que la línia lògica a desenvolupar pel que fa a les urgències extra-hospitalàries és la del 061, i no limitat només a la ciutat de Barcelona, sinó que això podria haver-se ampliat ja a tot el que és la cornubació urbana de l'àrea metropolitana. Ciutats com l'Hospitalet, Santa Coloma de Gramanet o Badalona tenen un continu urbà respecte a la ciutat de Barcelona que faria que un servei com aquest, el del 061, estigués ja en ple funcionament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

— Pregunta al Consell Executiu sobre la millora de l'organització del procés d'extracció de còrnies per a un aprofitament òptim

Millora d'organització del procés d'extracció de còrnies per a un aprofitament òptim, presentada pel diputat Juli Ariza Irigoyen, del Grup Parlamentari Popular. El senyor Irigoyen té la paraula.

El Sr. Ariza Irigoyen

Gràcies, senyor president. Julio Ariza, senyor president. En un article publicat al *El Periódico* de Catalunya, el 14 de desembre del 95, a la seva pàgina 28, en un exercici d'autocrítica que honora l'anterior conseller de Sanitat i referint-se al tema de la donació d'òrgans, deia textualment: «*Un ejemplo de ese mal aprovechamiento son las córneas. Se extraen muchísimas, pero por mala organización sólo el 30% acaban siendo trasplantadas.*»

Nosaltres, senyor conseller, li demanàvem a la nostra pregunta quines són les mesures que ha previst prendre per tal d'aprofitar, òbviament, el cent per cent de les

còrnies aprofitables, tècnicament aprofitables, no totes les còrnies, òbviament.

Moltes gràcies.

El president

Té la paraula el conseller de Sanitat, el senyor Rius.

El conseller de Sanitat i Seguretat Social

Moltes gràcies, senyor diputat. De fet, el percentatge de còrnies aptes per al trasplantament ha estat del 38% del total de les donacions de globus oculars i, el que s'ha fet –i aquestes dades són resultat d'un estudi que es va fer– va ser la creació d'una comissió assessora per tal d'estudiar a fons aquest tema i, de fet, promoure que les extraccions es facin en centres hospitalaris, atès que el percentatge d'aprofitament de les còrnies és més alt en aquest sentit.

La majoria de còrnies es fan sense una donació prèvia del donant, atès que és un acte altruista i això fa que el percentatge sigui més petit. També li vull dir que el teixit corneal extret i no utilitzat per al trasplantament, però que supera diversos controls de qualitat a què s'ha sotmès, té altres tipus d'indicacions per a tractaments oculars com poden ser escleropatia, cirurgia refractiva per a cobertures oculars temporals i d'altres tractaments oculars pal·liatius, i que també s'utilitzen per a tasques de recerca i tècniques, així com per a la docència.

El president

Gràcies, senyor conseller. Si el senyor Ariza vol repreguntar, té la paraula.

El Sr. Ariza Irigoyen

Sí, gràcies, senyor president. Gràcies, senyor conseller, per la seva resposta, i no vull desaproveitar la formulació d'aquesta pregunta oral per deixar palesa la generositat del poble de Catalunya pel que fa a la donació d'òrgans. Catalunya té un percentatge molt alt, el més alt del món pel que fa a la donació d'òrgans. El percentatge de donants actius d'òrgans és tretze punts per sobre de la mitjana europea i americana i, per tant, aquesta generositat em penso que, a vegades, contrasta amb l'eficàcia del nostre sistema públic per aprofitar tot el seu cabal.

Nosaltres pensem, senyor conseller, que hi ha còrnies, efectivament, que no s'aprofiten, que no està optimitzada la utilització del sistema. Pensem que hi ha persones, dins del sistema públic de salut, que tenen una visió patrimonialista del mateix sistema i que, a vegades, això fa que el sistema sanitari en el seu conjunt, pel que fa al sistema sanitari privat i públic, tingui una pèrdua considerable. És per això que esperem que almenys aquesta pregunta oral serveixi com a toc d'atenció per millorar l'organització d'aquestes qüestions.

Gràcies, senyor president.

El president

Si el senyor conseller vol replicar? (*Pausa.*) No, gràcies.

Pregunta al Consell Executiu sobre els motius pels quals el Departament de Justícia no ha inscrit la Confederació d'Entitats Culturals Regionals de Catalunya en el registre de la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques

Continuem ara o segueix ara la pregunta sobre els motius pels quals el Departament de Justícia no ha inscrit la Confederació d'Entitats Culturals Regionals de Catalunya en el registre de la Direcció General de Drets i d'Entitats Jurídiques, presentada pel diputat senyor Joan Ferran. El senyor Ferran té la paraula.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, com vostè ha dit, senyor president, aquesta pregunta venia motivada per la negativa de la Conselleria, i concretament de la Direcció General de Drets i Entitats Jurídiques, d'admetre com a associació dins del registre d'associacions de Catalunya la Confederació d'Entitats Culturals Regionals de Catalunya.

Pensin, senyores i senyors diputats, que aquestes entitats, que aquest sector del món associatiu s'ha sentit discriminat moltes vegades per diferents motius. Per no estar inclosos, per no considerar-se inclosos dins del que és el Departament de Cultura, en els aspectes eminentment culturals; per no haver estat admesos moltes vegades dins de la formació i impuls del Congrés de Cultura Popular i Tradicional de Catalunya i, fins i tot, per una possible..., el que ells consideren una possible reclusió dins del que és el Departament de Benestar Social.

Sortosament –dic sortosament–, aquest fet que es va produir, aquest rebuig i aquesta tramitació dels papers cap al Ministeri espanyol, va ser reconsiderada pel Departament de Justícia i, per tant, sortosament –dic–, retiro en aquests moments la pregunta perquè considero que allò que la va motivar ha estat esmenat.

Gràcies, senyor president.

El president

Però si la senyora consellera vol fer alguna manifestació, la pot fer.

La consellera de Justícia

Senyor diputat, jo voldria aclarir que no hi va haver cap rebuig, en absolut. La Confederació d'Entitats Culturals Regionals de Catalunya va presentar els seus estatuts amb un error. Un error en el qual s'establia que l'àmbit territorial era Catalunya i la resta de l'Estat espanyol, quan les nostres competències se circumscriuen només a l'àmbit territorial de Catalunya. Observat aquest error, la Confederació el va esmenar i immediatament va ser inscrita.

A més a més, vull dir que, actualment hi ha tres-centes quaranta-dues cases regionals inscrites en el registre d'associacions de la Direcció General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia. Per tant, en cap moment hi ha hagut cap rebuig a l'hora de tractar i d'inscriure aquest tipus d'associacions.

Moltes gràcies.

El president

El senyor Joan Ferran vol replicar o repreguntar? (*Pausa.*)

Passarem a l'última pregunta de la sessió d'aquesta tarda, que és la número 17.

Pregunta al Consell Executiu sobre l'adquisició d'una finca per a construir-hi un nou centre penitenciari

Seguirem ara amb la pregunta sobre l'adquisició d'una finca per a construir-hi un nou centre penitenciari, presentada per el diputat senyor Joan Oliart i Pons del Grup Socialista. El senyor Oliart té la paraula.

El Sr. Oliart i Pons

Gràcies, senyor president. Senyora consellera de Justícia, la legislatura passada, en els Pressupostos de l'any 1995 es va consignar una partida pressupostària per a l'adquisició d'uns terrenys per la substitució de tots els centres penitenciaris de Barcelona: la Model, la Trinitat i Wad-Ras.

Nosaltres, aquest Grup, i suposo que aquest Parlament i tots els ciutadans de Catalunya no tenim notícia que s'hagi comprat o adquirit aquests terrenys o aquesta finca. Per altra banda, la resposta que vostè acaba de donar al senyor Ridaó fa també entendre que aquesta finca encara no està adquirida i que si ha estat adquirida, doncs, està en secret.

Aleshores, jo li pregunto, senyora consellera, per quines raons no s'ha acomplert el que al Pressupost de la Generalitat de 1995, doncs, estava establert i per a quines raons això no ha estat així.

Moltes gràcies.

El president

La senyora consellera té la paraula per contestar la pregunta.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, per comprar una finca o per expropiar una finca necessària per a un nou centre penitenciari es requereixen molts requisits. Realment, el primer de tots és tenir crèdit en el Pressupost, però també hi han requisits registrals respecte als propietaris, si es compra, o d'expropiació.

Certament, el Departament de Justícia o el Govern de la Generalitat encara no ha adquirit una finca per al nou centre penitenciari. Sí que és cert que tenim ja prevista l'adquisició d'aquesta finca i espero que en la present legislatura, i concretament aquest any 1996, es pugui adquirir.

Moltes gràcies.

El president

El senyor diputat, senyor Oliart, vol repreguntar?

El Sr. Oliart i Pons

Sí, senyor president. Senyora consellera de Justícia, jo, la veritat, és que he de lamentar profundament que vostè em doni o ens doni aquí, en aquest Parlament, aquesta resposta. Jo vull recordar que durant tota la legislatura passada i amb interpellacions i preguntes que aquest diputat i altres diputats d'aquest Parlament, doncs, vam fer sobre aquesta qüestió, se'ns va prometre que aquest tercer centre penitenciari estaria construït en la passada legislatura. No solament no ha estat així, sinó que vostè ara mateix ens acaba de dir que no han estat adquirits, ni tant sols, els terrenys.

Jo sempre he sostingut una teoria, que és la que crec que és la raó principal que la substitució de les presons de Barcelona, doncs, no s'hagi dut a terme, que no era, quan vostès sempre estaven adduint raons econòmiques, sinó raons polítiques. És a dir, jo sempre he sostingut que vostès han tingut sempre el temor de quedar malament amb la seva clientela política i que vostès, aleshores, no han volgut decidir quines ubicacions eren les dels nous centres penitenciaris perquè vostès saben que, en el moment de designar una finca o uns terrenys determinats, vostès immediatament saben que els habitants d'aquella comarca o d'aquells indrets, doncs, tenen un rebuig sobre aquesta qüestió. Jo crec que el Govern de la Generalitat, des d'aquest punt de vista, ha tingut una gran passivitat.

Vull recordar-li, senyora consellera, que hi ha tres mil reclusos a les presons de Barcelona, que aquesta és una situació insostenible, que la presó Model és el símbol d'un sistema penitenciari que, indubtablement, la democràcia catalana i la democràcia espanyola no es pot permetre, i jo voldria que aquesta qüestió, d'una vegada, estigui ben resolta. Però sobretot jo voldria posar també en evidència, doncs, els diferents ritmes que existeixen...

El president

Ha acabat el temps, senyor diputat.

El Sr. Oliart i Pons

Gràcies, senyor president

El president

Ja sap que en l'exposició de preguntes s'ha de ser molt rígid. Per contestar la repregunta del senyor Oliart, té la paraula la senyora consellera.

La consellera de Justícia

A veure, primer, no hi ha cap passivitat. Segon, vostè parla d'una tercera presó i jo parlo de la quarta: la primera va ser Quatre Camins; la segona, Brians; la tercera, la presó de dones de Brians; la quarta, una presó que ajudarà a desmassificar la presó Model.

Segon, vostè parla de la substitució de les presons de Barcelona: en el Pla d'equipaments penitenciaris està prevista aquesta substitució. No hi ha passivitat per part del Govern de la Generalitat, i espero que tampoc n'hi hagi per part de l'Ajuntament de Barcelona quan es negocia la possibilitat d'aquesta substitució. En principi, aquesta és la nostra intenció.

I, tercer, el que li vull dir és que a les presons de Barcelona no hi han tres mil interns: en aquest moment tenim dos mil tres-cents interns, i això és en base als mòduls que s'han anat creant a les presons de Quatre Camins i Brians. Per tant, d'alguna manera, la presó Model de Barcelona en aquest moment està bastant més desmassificada que fa un any.

Amb tot això el que li vull assegurar és que, passivitat, cap. El que passa és que vostè sap molt bé que localitzar una finca adequada i decidir-la, comprar-la, expropiar-la, requereix temps i requereix prudència. Tots aquests treballs s'han fet, i, per tant, jo li asseguro que dins d'aquest 1996 s'iniciaran els treballs per a la quarta presó.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora consellera.

Manifestació de condol per la mort del Sr. Fèlix Cucurull

Abans de recuperar el punt sisè de l'ordre del dia, voldria traslladar al Ple del Parlament la petició rebuda per aquesta Presidència i per la Mesa, de tots els portaveus –i a la qual el conjunt de la Mesa es suma també–, que el Ple del Parlament guardi un minut de silenci per respecte al que va ser un gran català, mort fa setanta-dues hores, Fèlix Cucurull.

Per tant, si la cambra hi està d'acord, guardarem aquest minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci.)

Interpel·lació al Consell Executiu sobre les transferències de l'Estat a la Generalitat

Reprenem el sisè punt de l'ordre del dia, d'interpel·lacions. La interpel·lació que correspon en aquest moment substanciar és una interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre les transferències de l'Estat a la Generalitat, presentada pel diputat senyor Josep Huguet i Biosca, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té deu minuts per a exposar la seva interpel·lació.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats. Des de l'any 1980..., de fet, una mica abans, des del 1978, on hi ha els primers reials decrets de les primeres transferències, són en aquests moments 125 els reials decrets que han anat sistemàticament transferint competències, molts cops reals, però també molts cops simbòliques o fictícies, sense excessiu contingut, de l'Estat a la Generalitat. De fet, fins a mitjans dels anys vuitanta, com és obvi, hi ha la pluja més important de traspassos, però a partir d'aquest moment comença

la sequera i una sèrie de competències esdevenen autèntics clàssics en la cada cop més escassa activitat de la Comissió Mixta de Transferències; l'Inem, per exemple, en seria una mostra, d'una competència reivindicada des de les primeres reunions de les comissions mixtes de transferències. I amb això arribem als finals dels anys vuitanta, on la sequera ja és absoluta. L'any 1990, per exemple, només es produeix un sol traspàs; l'any 1993, l'any de l'«Ara decidirem», no hi ha cap traspàs. I això s'ha produït també en la darrera etapa, del 93 cap aquí, on teòricament hi havia un govern en minoria a Madrid, condicionat per una minoria catalana que se suposava que anava a obtenir importants avenços en l'autogovern; ha significat, de fet, en aquests tres últims anys, poques transferències de pes.

De fet, en la primera tongada del desembre del 92, la més important és la de cambres agràries; en la segona tongada, el juny de 94, coses absolutament anecdòtiques, que, de fet, ni la mateixa Conselleria ni el mateix Ministeri sabien de qui eren propietat, com ara l'Arc de Berà i altres monuments d'aquest estil, o muntanyes de l'Estat, com Montserrat, que encara no sabíem ni que no fos nostra, que no fos de la Generalitat; o la Comissió Mixta del maig del 95, on es traspassa un arxiu encara per crear, com el de Cervera; o, després de gran propaganda sobre trams d'autopistes, de fet ens traspassen tramets d'autopista, com el de l'A-17, Meridiana - Montmeló, o l'A-19, Blanes - Hostalric. I, finalment, com a últim traspàs una mica més seriós, hi hauria —quan es completi, si és que es completa— el de funcionaris de Justícia i el del Senpa, a Agricultura.

De fet, però, poca cosa, tenint en compte que els grans paquets de transferències que afecten el benestar i la capacitat productiva del país queden pendants. I aquí hi ha un problema de criteris: quins criteris s'han fet servir? Sembla que hauria de ser el moment, en aquesta nova etapa, que el Parlament de Catalunya marqués quins són els criteris que la Comissió Mixta de Traspassos, en primera instància, hauria de marcar-se per a establir un procés de negociació i d'activació del tema de les transferències. Per a Esquerra Republicana de Catalunya, aquests criteris crec que s'haurien de posar sobre la taula, en primer lloc, basant-se en la prioritat de les transferències d'àmbit socioeconòmic; caldria que aquelles transferències que afecten directament el benestar i la riquesa dels ciutadans es posessin en primer lloc —després faré la relació d'una llista de prioritats. En segon lloc, caldria que hi hagués una prioritat a liquidar les restes d'administració perifèrica; s'hauria d'aconseguir que l'Estat traspasés d'una vegada, ja que tanta gent parla avui dia d'administració única, les restes de competències de diversos ministeris, com el de Cultura, per tal que sigui la Generalitat l'autèntica administració única —per a nosaltres hauria de ser autoritat única— en la majoria d'àmbits. En tercer lloc, caldria l'obertura de nous àmbits competencials no previstos en l'Estatut, en la línia d'ampliació de competències per la via de l'article 152 de la Constitució, especialment en aquelles que afecten les infraestructures del país; en aquest sentit, caldria potser començar a treballar en el tema d'obres públiques de règim miner i energètic, o també altres temes, com ara

la participació en relacions internacionals, l'Administració de justícia, la legislació laboral, la legislació sobre la propietat intel·lectual, industrial, etcètera. Hi hauria també la necessitat que el Govern central revisés les lleis orgàniques que han laminat competències ja cedides; és el cas de la Llei de bases de règim local de l'any 85, la Llei d'hisendes locals del 88, la Llei d'ordenació i assegurança del 84, la Llei de la funció pública, la Llei de demarcació i planta, la Llei de cossos i forces de seguretat de l'Estat i lleis ordinàries, com la Llei de costes i la Llei de ports. Caldria també, en cinquè lloc, que el Govern signés decrets que desencallessin la possibilitat de competències previstes i que han entrat en via morta negociadora; per exemple, o com deia fa un moment, el Decret de creació de l'Arxiu Provincial de Barcelona, o el Decret que atorga les funcions d'expedició de títols acadèmics a les comunitats autònomes, o el Decret de reorganització de l'Institut Social de la Marina. Caldria, en definitiva, que amb el nou Govern sortit a Madrid d'una vegada s'establís un calendari precís i tancat de traspassos pendants que fa anys que s'arrosseguen.

Creiem que dintre del gran paquet, que arriba quasi a seixanta, una llista confeccionada per la mateixa Comissió de Transferències, entenem que hi hauria d'haver unes prioritats, que, com he dit abans, haurien de ser de tipus socioeconòmic. Nosaltres proposem —i de fet ja ho vam proposar en el seu moment a la Comissió de Transferències, i directament en carta a l'honorable president de la Generalitat— una vintena de transferències que entenem prioritàries des d'un punt de vista de l'autogovern i de les necessitats peremptòries, que són, bàsicament: la creació d'ocupació i la reindustrialització del país; traspàs de l'Institut Nacional d'Ocupació; la formació professional ocupacional; la gestió del règim econòmic de la Seguretat Social; els serveis administratius del Ministeri de Justícia en relació amb el poder judicial —que això, en part, ja està en vies—; la investigació, que inclou els ministeris d'Educació i Ciència, Indústria i Energia, Obres Públiques, Urbanisme, Sanitat i Consum; la Universitat Nacional d'Educació a Distància; la representació de la Generalitat a institucions financeres i empreses públiques de l'Estat; el tràfic interior a Renfe; aeroports no qualificats d'interès general; funcions en matèries de promoció de comerç exterior; funcions i finançament de la renda mínima d'inserció; funcions relatives a la prestació social substitutòria; funcions relatives a les autoescoles i als exàmens del permís de conduir; patrimoni documental de la Generalitat republicana —el famós Arxiu de Salamanca encallat totalment—; gestió dels programes del Ministeri d'Indústria i Energia; ampliació de les funcions transferides a l'Inerso; ampliació de les funcions transferides a l'Icona; gestió del Fons de garantia social —Fogasa—; subvencions del Consell Superior d'Esports sobre les federacions esportives; ampliació de funcions i mitjans transferits en matèria de promoció pública d'habitatge, i encara podríem afegir-hi alguna cua més com autopistes, etcètera, etcètera.

Per tant, doncs, com a mínim, una vintena llarga de prioritats que caldria que d'alguna manera es posessin en marxa, perquè de fet estem en un cert atzucac del

model pactat en la transició de transferències. Quan hi ha una sèrie de transferències tan claus com aquesta que continuen penjades a la taula de negociacions, pot voler dir diverses coses: una, la manca de voluntat permanent des de l'Administració de l'Estat, mani qui mani, per a traspasar aquestes competències teòricament pendents, i, per tant, diguem-ne, el camí és tancat; dues, també la manca de sensibilitat o de voluntat política per part del Govern de la Generalitat per a posar en primer terme de les negociacions aquestes competències tan necessàries. En aquest sentit, el sistema, el mètode de negociació que s'ha seguit habitualment entenem que és un mal mètode de negociació. El fet de prioritzar els contactes partit de govern - partit de govern i no utilitzant la via del consens parlamentari, la via representativa i plural de la Comissió de Traspassos, és una forma de perdre relleu, de disminuir el relleu que ha de tenir una negociació que hauria de ser institucional. De fet, el Govern de Convergència i Unió ha negociat en general tard i malament les transferències, i ara en aquests moments està a punt de glaçar-se la Bàltica. De fet, el Govern Pujol, en el moment de l'«Ara decidirem», va tardar ben bé un any i mig a plantejar el tema autonòmic, va començar posant sobre la taula temes més propis de partit liberal que de partit dit «nacionalista». De fet, s'han prioritzat, doncs, els temes de conjuntura socioeconòmica que no pas els temes estructurals, que són l'obtenció de poder polític i econòmic a Catalunya, que podrien fer front efectivament a una profunda transformació socioeconòmica que ens permetés sortir, tenir una sortida pròpia a la crisi.

Per tant, aquests últims anys de pèrdua de majoria absoluta, on teòricament s'havia de decidir, no s'ha decidit gran cosa en favor de Catalunya. I el problema es planteja si és que haurem d'esperar vint anys més una altra possibilitat de, des d'una posició minoritària, influir en un suposat govern majoritari, en una pèrdua de majoria a Madrid. Ens sembla que el mètode no dóna solucions i que en definitiva no s'han posat sobre la taula aquelles prioritats en el camp de les transferències que serien necessàries per a Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per a constestar la interpel·lació, té la paraula el conseller Macià Alavedra.

El conseller d'Economia i Finances (Sr. Macià Alavedra i Moner)

Senyor president, senyores i senyors diputats, el diputat senyor Huguet ha tractat avui dos temes essencials: aquest matí, amb motiu de la creació de la Comissió d'Estudi sobre el Concert Econòmic, ens ha parlat del tema del finançament, i aquesta tarda, per la via d'una interpel·lació d'urgència, ens parla, evidentment, d'una tasca prioritària del Govern de la Generalitat, com són els traspassos.

Jo, de totes maneres, d'entrada voldria fer un aclariment: que quan ha parlat de les lleis de bases i dels títols competencials, jo voldria aclarir que les competències no es traspassen; el que es traspassa són els serveis

i els recursos per a poder exercir aquestes competències. Les competències es tenen en funció de la llei; hi han competències que no requereixen traspàs perquè s'exerceixen, per exemple, legislant des d'aquesta cambra. Per tant, volia fer aquest aclariment: que les lleis de bases no tenen a veure amb la Comissió Mixta de Traspassos, que només traspassa serveis i recursos per a atendre aquests serveis. Aquest és un tema, és una doctrina que va estar establerta en aquest Parlament des de la primera legislatura.

Per altra banda, jo li voldria dir al senyor Huguet que és normal que en els primers anys hi hagin traspassos més importants i que el que quedi per al final siguin traspassos més difícils o més conflictius. És una simple precisió, aquesta, de sentit comú, que fins i tot va més enllà de la política o del posicionament polític. Hi van haver acords importants, vuit acords, aprovats el 78 i 79, i, des del 80 fins avui, més de cent deu acords de traspassos de serveis provenen que aquest procés ha anat avançant progressivament i d'una manera interrompuda.

De fet, quan se'ns diu en aquest Parlament que tenim un pressupost important i que amb aquest pressupost hauríem d'incidir més en la vida dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i es parla del pressupost d'un bilió 750.000.000.000 de pessetes, tenim aquest pressupost pels traspassos. El que dóna contingut al nostre pressupost és evidentment la llista de traspassos realitzats, que jo crec que ha estat important i ha estat, a més, amb un esforç continuat i difícil.

Per altra banda, voldria recordar al senyor Huguet que, fins i tot en les legislatures de majoria absoluta, doncs, les comissions mixtes sempre han tingut una representació de tots els partits i de tots els grups representats en aquesta cambra, i que les prioritats s'han fixat en la part catalana de la Comissió Mixta de Traspassos, en la qual tots els grups aquí presents han estat representats i no només a partir d'ara en la Comissió Mixta de Traspassos que es va crear ahir, sinó en les comissions de les legislatures anteriors.

La nostra primera prioritat en aquests dos anys i mig de suport a un govern socialista no va ser una política d'economia, encara que també. El primer enfrontament fort que vam tenir i que va posar en qüestió el nostre suport o no al Pressupost del 94, precisament va ser el famós tema, tantes vegades debatut en aquest Parlament, valorat d'una manera tan diferent, del 15%. Però aquest va ser, de seguida, l'any 93, quan es va debatre el suport al Pressupost del 94. Aquest va ser el primer tema, abans d'introduir en el pressupost algunes normes de política econòmica, dirigides cap a l'economia productiva.

Jo voldria breument dir que en la sessió plenària del 6 de juny del 94 es va aprovar el servei de defensa contra frauds i qualitat agroalimentària, que és un traspàs important; l'inventari dels boscos de l'Estat a Catalunya; l'ampliació dels mitjans materials en matèria de justícia; el personal laboral al servei de l'Administració de justícia —jo crec que en justícia, ho veurem després, s'han fet traspassos molt importants que cal complementar en la primera reunió de la Comissió Mixta—; ampliació de mitjans en matèria de cultura; ampliació

de l'inventari de béns immobles de caràcter històricoartístic. La discussió, per altra banda, que ha citat el senyor Huguet, amb una certa ironia, sobre la propietat d'aquests béns, és perfectament normal en qualsevol societat, però és molt important que es discuteixi des del traspàs fet a la Generalitat. Em sembla que és un avanç important en aquest tema.

Per altra banda, en la reunió plenària del 10 de maig, es va traspasar el Laboratori de Sanitat Animal, que dona serveis a tot Espanya, i que és de la Generalitat de Catalunya; ampliació de mitjans de l'Iryda; ensenyaments nauticoesportius i subaquaticoesportius; serveis de l'Administració de l'Estat en matèria de carreteres, autopistes —el senyor Huguet diu que són trams; molt sovint els traspàsos importants els hem començat amb un tram i després s'han anat ampliant—; el Registre de la Propietat Intel·lectual; la titularitat de béns immobles, també altra vegada; l'expedició de títols acadèmics i professionals corresponents als ensenyaments establerts a la LOGSE, i, en la reunió plenària del 27 de juliol, l'ampliació de serveis en matèria de Senpa, enormement important en matèria d'intervenció i regulació de mercats, que permet de fer una experiència única en un tema cabdal, que també ha citat el senyor Huguet, com és l'administració única a Catalunya, que vam dir que s'iniciaria per agricultura, que es pot iniciar i que ens permet de donar una prioritat que comparteixo amb el senyor Huguet, perquè és prioritat de la part catalana de la Comissió Mixta, de tot el que permeti accelerar en la via de la dita Administració única. I el personal funcionari de l'Administració de Justícia i ampliació de mitjans materials corresponents a les fiscalies; aquest, com sap el senyor Huguet i ha dit ell mateix, cal complementar-lo, però és un traspàs molt important que afecta 5.000 funcionaris que s'han mogut amb vagues i amb protestes, etcètera. És un traspàs important i dins el camp de la Justícia, que com sap ell és un poder independent, que no té res a veure amb el que passava per exemple a l'època de la República, doncs, em sembla que és un tema essencial haver obtingut aquest traspàs.

Evidentment, ara amb els processos electorals hi ha hagut una certa parada en tots aquests temes. Veurem què passa després del 3 de març. Veurem si es glaça la Bàltica, com ha dit el senyor Huguet, però evidentment hem de continuar amb la mateixa insistència, amb la mateixa feina, i fixant les prioritats. Jo crec que les prioritats són les que fixa la part catalana. El que permeti de tenir una incidència en el camp econòmic o social a Catalunya i el que permeti d'avançar en l'administració única. Aquestes són, com sap el senyor Huguet, les prioritats nostres, sempre definides per la part catalana.

Volia dir, per altra banda, que amb el tema de l'Inem, en el qual hi va haver sempre una negativa de l'administració central, des dels temps de la UCD, després en els temps del PSOE, l'Inem, de l'Inem, hi ha una part molt important que ha estat traspasada, que és la formació ocupacional, que després ha rebut un cert impacte pels acords de la patronal i dels sindicats, però el traspàs de la formació ocupacional fa anys que ho té la Generalitat. He cregut sentir que el senyor Huguet la citava. I queden les polítiques actives d'ocupació i la

inspecció del treball, per altra banda, que són traspàsos que han estat molt negociats, sobre els quals hi ha hagut principis d'acord i que jo crec molt sincerament que es podrà arribar a un acord en aquest tema. Prioritats concretes, doncs: la gestió de les polítiques actives de foment de l'ocupació; centres nacionals, escoles-taller, cases d'ofici i altres serveis de foment de l'ocupació. Ho compartim, senyor Huguet. Inspecció de treball, Centre Nacional de Condicions de Treball.

En l'àmbit de l'ensenyament, un tema molt important, hi ha molt de negociat, també: gestió de les beques dels ensenyaments universitaris i no universitaris. En l'àmbit del medi ambient, servei meteorològic, ampliació de les funcions transferides en matèria d'impacte ambiental, protecció i millora del medi ambient, policia d'aigües, infraestructura urbana de sanejament i qualitat de l'aigua, residus hospitalaris i d'origen agropecuari i ampliació de funcions en matèria d'abocaments terramar.

En l'àmbit de cultura, continuar amb el tema desgraciat del compliment del traspàs de l'Arxiu de Salamanca, i en l'àmbit de Governació —efectivament em sembla que ho ha citat el senyor Huguet i crec que podrem arribar a un acord si el canvi de govern no representa un canvi total en la línia que mantenia l'Administració central—, en les funcions relatives al trànsit, malgrat les dificultats de redacció i d'interpretació que té l'Estatut en aquest tema, i autoescoles, exàmens, permisos de conduir, sancions, gestió administrativa, auxili sanitari i serveis policíacs. I en l'àmbit de la sanitat i de la Seguretat Social, la inspecció de la indústria farmacèutica i l'Institut Social de la Marina.

Aquests són uns temes perfectament assolibles i que crec que la predisposició de l'Administració central hi era favorable. Per tant, nosaltres continuem en aquesta línia de complir la negociació amb aquestes prioritats i, evidentment, fer-ho sempre i cada vegada més amb un esperit unitari, amb un esperit de consens, però molt sovint vostè sap, senyor Huguet, perquè ha estat membre aquests últims temps de la part catalana de la Comissió Mixta, que també les negociacions directes dels departaments amb el ministeri eren temes recomanats per la mateixa Comissió i que han fet avançar molts dels traspàsos aconseguits.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Per a torn de rèplica, té la paraula el senyor Huguet per espai màxim de cinc minuts.

El Sr. Huguet i Biosca

És important que aquí davant d'aquesta cambra el senyor Macià Alavedra hagi concretat quines són les prioritats per als propers temps, i en prenem nota, com també de la necessitat que hi haguessin uns criteris d'aquí al futur.

Malgrat tot, ja al final de la meua intervenció, he dit que hi havia un problema de mètode de negociació. He dit, i ho repeteixo, que normalment els governs de Con-

vergència han plantejat el tema autonòmic molts cops per darrere d'altres qüestions negociadores, en primer lloc; en segon lloc s'ha utilitzat el tema de les transferències de forma, molt cops, com a contrapartida de negociacions purament partidistes i conjunturals que han fet desvirtuar el sentit del que són uns drets reconeguts en l'Estatut i que, per tant, haurien de significar negociacions al marge dels avatars de la política concreta i immediata; i això és un mal sistema de negociació. En tercer lloc, les transferències obtingudes en aquesta darrera etapa, de fet, no són pas gaire diferents de les que han obtingut altres comunitats autònomes, però amb la diferència que la funció propagandística que s'hi ha volgut donar, tant per part de Convergència i Unió, com per part del PSOE en el cas de traspassos a Catalunya, doncs, ha provocat afegir llenya al foc, amb una situació de prejudicis habituals i crescuts aquests últims temps, prejudicis anticatalans al conjunt de l'Estat, s'hi ha fet molt soroll de caixa per entrar poca xavalla a dintre de la caixa, i això és negatiu. I, com deia abans, jo crec que la negociació, d'acord que ha passat per la Comissió de Traspassos, però molts cops ens arribaven ja les prioritats pactades pel comitè d'enllaç directe de Convergència i Unió - PSOE. Per tant, hi ha un problema de mètode; un altre element que podríem afegir –almenys de les primeres èpoques dels traspassos– és la política del peix al cove, que ha significat en molts casos traspassos amb mal finançament. És evident que al costat d'això hi ha el capteniment del funcionariat de l'Estat que, tant en època de la UCD, com ara en època del PSOE, com m'imagino que en l'època del PP no variarà en la seva visió jacobina del que és l'Estat de les autonomies.

En resum, doncs, al costat d'unes prioritats i d'uns criteris, cal un canvi de mètode; cal, de fet, variar un tipus de política que, en aquests darrers tres anys, amb l'excusa de l'«ara decidirem», bàsicament jo diria que va començar la legislatura com a moment estel·lar posant sobre la taula mesures de desregularització laboral de signe liberal i va acabar la legislatura retirant el suport amb un altre element de signe democratacristià, com és el tema de l'antiavortament, mentre que la qüestió nacional, el tema dels traspassos, de fet, no ha estat posat amb bel·ligerència a la taula de les negociacions en aquesta última etapa.

Cal, per tant, canviar de mètode de negociació; cal treballar a partir del consens d'aquesta cambra amb uns criteris clars i, en vista que molts d'aquests traspassos, de fet, poden entrar en una via morta de negociació, podia ser que l'any 2020 encara ens estiguéssim plantejant, doncs, si es traspassa l'Inem, la part de l'Inem que queda, o si es traspassen una sèrie de qüestions vitals per al desenvolupament de Catalunya.

Per tant, creiem que s'hauria d'instar el Govern també a treballar en la millora de l'autogovern, mitjançant una reforma de l'Estatut que signifiqui un salt qualitatiu i quantitatiu immediat i que acabi amb les ambigüitats i, per tant, amb la diversitat d'interpretacions que permet l'actual encallament de moltes transferències fonamentals que estan almenys recollides, o així ho interpreta la part catalana, a l'Estatut i a la Constitució.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. El senyor Macià Alavedra té la paraula per al torn de rèplica, per espai màxim de cinc minuts.

El conseller d'Economia i Finances

Senyor president, senyores i senyors diputats, així com he compartit, diguem, els objectius bàsics i les prioritats que assenyalava el senyor Huguet en una part de la seva primera interpretació, a la seva primera intervenció, referent als aspectes que permetin incidir en la vida econòmica i social del país i, per altra banda, que permetin implantar l'Administració única, que són també els nostres objectius, em permetrà el senyor Huguet que li digui que no estic d'acord amb la seva valoració, que evidentment les crítiques són perfectament legítimes i, a més a més, ajuden molt, però jo crec que, de la mateixa manera que amb el finançament, realment, l'any 86 érem l'última comunitat autònoma de tot l'Estat en pessetes per capita, i ara, malauradament, hem passat a ser la penúltima, seguida pel País Valencià, és a dir que les coses realment constitueixen en aquest aspecte una gran assignatura pendent, en el tema de les transferències jo crec que es pot ser crític, però menys. Hem de fer una valoració molt diferent. No tot ho podem tractar de la mateixa manera ni amb la mateixa intensitat, perquè amb les transferències sempre hem anat al davant; sempre hem estat els primers. I tenim en aquest moment un nivell de transferències superior al del País Basc. I molt sovint, en el curs d'aquests setze anys, hem anat molt endavant en determinades transferències, per exemple les transferències que obtenia Euskadi, per comparar-nos amb la mateixa autonomia amb la qual ens comparàvem aquest matí en el tema de concert.

El senyor Huguet diu: «Després de Catalunya, han fet el traspàs als altres.» És així. Ha estat així sempre. Catalunya sempre ha obert el camí i després s'ha fet el traspàs als altres. És llàstimos que en el tema del finançament no ens equiparin també als que van al davant, però en el tema dels traspassos han vingut immediatament els traspassos a les altres autonomies, però la negociació l'hem portat nosaltres.

Hi ha una cosa que em sembla que per part del senyor Huguet no ha estat completament justa. Ell diu que Convergència i Unió ha fet propaganda dels traspassos obtinguts. Això, en política, és lícit. Esquerra Republicana es posiciona i fa arribar al màxim de la població els seus posicionaments. És perfectament lícit. Això forma part de l'activitat política. Que també n'ha fet propaganda el PSOE; jo diria que menys, n'han fet menys que nosaltres, fixi's en el que li dic. Però els que han fet molta propaganda d'aquests traspassos ha estat l'oposició i han estat determinats mitjans de comunicació de Madrid que han volgut, una vegada més, vendre una imatge de Catalunya totalment deformada i totalment equivocada. I això vostè no ho ha dit i em sembla que era just que jo ho digués perquè correspon a la pura veritat i a la pura realitat. I que ningú digui que això és victimisme. Que agafi determinades portades de diaris, que semblava que nosaltres entràvem a sac, com a contrapartida del nostre suport, per emportar-nos l'Estat central a Catalunya. No ha estat així. Coincideixo amb

el senyor Huguet. Els traspassos tenen la valoració que tenen. Jo els valoro segurament millor que no la valoració que en fa el senyor Huguet, però que hi ha hagut una exageració sistemàtica, anticatalana, d'aquest tema, em sembla que és una cosa que l'hem de dir aquí, sense cap complex.

I, per altra banda, senyor Huguet, coincideixo amb vostè, és molt difícil entrar en aquests temes que afecten la mentalitat i l'estructura de l'Estat. És molt difícil. Hem tingut una situació de comissió unitària i, a més a més, una situació que vostè ha dit que tardàrem potser vint anys a tornar a tenir, de la necessitat d'un suport català per a un govern determinat, i les dues coses juntes no ens han fet avançar prou. Segurament hi ha falles nostres però –no siguem tan crítics amb nosaltres mateixos– hi ha una resistència molt forta i, sobretot, envers Catalunya a canviar l'estructura de l'Estat, realment.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Interpel·lació al Consell Executiu sobre la capacitat de regulació dels rius de Catalunya

Passem a l'últim punt d'aquesta llarga sessió, que és la interpel·lació al Consell Executiu, a tramitar pel procediment d'urgència, sobre la capacitat de regulació dels rius de Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té, per a exposar la interpel·lació, la paraula el diputat senyor Gavín.

El Sr. Gavín i Valls

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'any 95 va ser, fins al mes de novembre, un any rècord en pluviometria mínima a moltes comarques de les terres de Lleida i també altres comarques de Catalunya. De fet, a tota la península Ibèrica, i sobretot al sud, va ser un any de sequera molt intensa. Els mesos de desembre i gener últims, molt al contrari, han estat mesos d'intenses pluges i també de pluviometria rècord a moltes comarques del nostre país; en concret, a Lleida, aquest mes de gener ha estat el més plujós del segle.

Aquests contrastos en els fenòmens de la naturalesa –sense entrar en el debat de tanta actualitat, de si el comportament d'aquests ha variat o no històricament, en quina intensitat i atribuint-ho fins i tot al progrés i les conseqüències negatives que aquest té sobre el medi–, aquests contrastos, deia, són habituals en el nostre clima mediterrani, caracteritzat per períodes secs i calorosos, poca pluviometria i temperatures moderades. Ens ho confirmen l'experiència, la tradició, la cultura popular, farcida de refranys referents a aquesta matèria, com la cançó, per exemple, d'un famós cantant valencià que diu: «Al meu país la pluja no sap ploure.» Tan antiga com aquests mateixos fenòmens és la lluita de l'home

per gaudir-se'n, lluita desigual en què l'home mai podrà sortir victoriós, però sí pot crear unes condicions en el medi en les que els danys es minimitzin i s'allarguin en el temps.

En la lluita contra les riuades un dels principals mecanismes per lluitar-hi és la regulació dels cabals dels rius amb l'objectiu d'evitar cabals crítics susceptibles de produir danys catastròfics. Aquesta regulació es produeix mitjançant, bàsicament, els embassaments, i aquí ja podria haver-hi una primera reflexió, i és si les infraestructures existents en el nostre territori són suficients o no i quin capteniment té el Govern sobre aquesta matèria.

Jo m'avanço a fer algunes apreciacions sobre la regulació dels rius de les conques d'on sóc diputat, i, per exemple, molt clarament a les terres de Lleida, el Segre és un riu mal regulat. Ho accepta tothom. El pantà d'Oliana és un pantà petit i brut i no garanteix la regulació dels cabals extraordinaris del riu, mantenint bona part del territori aigües avall sota l'amenaça constant de la catàstrofe, almenys de moment, fins que no s'acabi el pantà de Rialb, que pateix un endarreriment important en els seus períodes d'execució.

Cal dir, a més, que no cap la demagògia en aquests temes tan delicats. Són moltes les conques que estan condemnades a la seva saturació periòdica, perquè calen unes condicions geològiques i geogràfiques determinades perquè sigui possible realitzar aquestes infraestructures. Cal una anàlisi econòmica acurada per valorar la rendibilitat de determinades obres, de la mateixa manera que no es poden construir autopistes de deu carrils, per exemple, per a evitar els embussos dominicals a l'entrada de les grans ciutats com, per exemple, Barcelona.

I també cal estudiar les grans resistències i l'oposició de la població afectada en moltes ocasions com, per exemple, el cas de Tiurana amb el pantà de Rialb, i, per tant, valorar també la situació socioeconòmica de la zona susceptible de construir-hi una infraestructura hidràulica d'aquest tipus.

Tenint en compte les grans limitacions i condicionaments pel que fa a les infraestructures de regulació de cabals, hi ha un consens general entre tècnics i polítics que el gran element a vetllar és la gestió acurada de les infraestructures existents. La gestió dels embassaments té altres aspectes d'una importància principal com és l'actuació de reserva d'aigua per a abastament d'aigua de boca i de reg, aspectes vitals per a l'economia i la qualitat de vida d'un país com el nostre, que és deficitari en aquest terreny, però que jo ara no m'hi referiria amb profunditat perquè tampoc no és l'objecte de la meua interpel·lació.

En tot cas, l'equilibri entre cercar la màxima capacitat d'emmagatzemament d'aigua i la previsió de vingudes en les èpoques plujoses fa que les autoritats corresponents actuïn sobre el volum que cal deixar lliure en cada embassament a través de les comportes com a element regulador. Aquestes decisions sempre són difícils, tenint en compte que les previsions meteorològiques no són exactes i que tampoc es produeixen amb una gran previsió, amb una gran antelació, però en la gestió de

l'aigua d'aquestes decisions se'n poden desprendre conseqüències importants. Per exemple, en aquest tipus de decisions, un embassament excessivament ple pot no tenir capacitat per a anul·lar l'efecte d'una crescuda del riu. Una crescuda que, potser, podria ser absolutament assumible per la capacitat de la infraestructura i que, hi insisteixo, en aquestes condicions, pot no ser un instrument útil de regulació del riu.

Una obertura brusca, excessivament poc premeditada o excessivament poc gradual d'unes comportes d'un embassament per tal d'alliberar aigua per generar l'espai necessari per assumir una crescuda aigües amunt o unes pluges intenses aigües amunt pot comportar, de fet, un cabal crític aigües avall fins i tot sense que hi hagi precipitacions sobre aquella zona. L'obertura de les comportes d'un embassament sense els avisos adients a les autoritats afectades del territori de diferent índole pot provocar també unes conseqüències no desitjables i potser evitables. Una manca de coordinació entre l'autoritat que pren la decisió d'obrir les comportes d'un embassament i l'autoritat que ha de prendre decisions sobre les conseqüències d'una crescuda i lluitar-hi, contra les conseqüències aquestes, pot disminuir l'eficàcia d'aquesta lluita o d'aquesta prevenció.

Doncs, bé, senyor conseller, en aquest mes de gener darrer hi ha hagut diverses situacions d'alerta a tot el país, a diferents comarques del nostre país, amb conseqüències greus en alguns casos, en altres no; amb alguna pèrdua humana. No pretenc fer catastrofisme en cap cas, probablement en les condicions en què ens trobàvem una altra gestió hauria produït conseqüències pitjors. Però el que sí que és veritat és que hi ha moltes veus, especialment al meu territori, a les comarques de Lleida, que atribueixen a una possible mala gestió, a una possible descoordinació o a una possible manca d'informació algunes causes de danys d'aquestes últimes pluges, d'aquestes últimes setmanes que potser haurien estat evitables. Algunes d'aquestes veus són tècnics o bé responsables de la mateixa Administració de la Generalitat o bé veus del món municipal que jo crec que no són dubtoses perquè fins i tot són diferents colors polítics: l'alcalde de Balaguer, el d'Artesa de Segre, el de Ponts o el de la Granja d'Escarp són alcaldes que són socialistes, o d'Esquerra Republicana o de Convergència i Unió i que estic convençut que si han manifestat algunes d'aquestes preocupacions ha estat perquè realment s'han trobat en situacions límit que creuen que haurien pogut ser evitables.

Per tant, senyor conseller, per tal de fer-me ressò d'aquestes veus del territori, d'aquests responsables institucionals, i per tal d'aprofundir en aquest problema, que és un problema en què ens trobarem sempre, hi insisteixo, en el nostre país, en el nostre clima mediterrani, i que és un tema que és difícilment solucionable al cent per cent –jo crec que és difícil de solucionar al cent per cent–, sí que val la pena que demani al Consell Executiu quin és el seu capteniment pel que fa a la regulació dels rius en tots els seus aspectes, en tota la seva amplitud.

Moltes gràcies, senyor conseller.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per contestar la interpel·lació, té la paraula el conseller senyor Artur Mas.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Artur Mas i Gavarró)

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, em permetran que, en primer lloc, contestant la interpel·lació del diputat senyor Gavín, jo obligadament m'hagi de centrar en el que és allò que és més directament responsabilitat del Govern de la Generalitat i de l'Administració de la Generalitat, que no és altre que les conques internes de Catalunya. Difícilment en aquest moment podríem assumir responsabilitats directes de tot el que és la conca de l'Ebre, perquè és prou conegut que, malgrat que nosaltres així ho voldríem, doncs, en aquest moment no tenim un nivell de competències suficient que ens permeti actuar d'una forma eficaç en aquest àmbit.

En aquest sentit, i centrant-me en les conques internes, és ben conegut que la nostra capacitat de recursos hidràulics és més aviat petita, i és més aviat petita si la comparem, precisament, amb l'Ebre, però també, encara que sembli que no, si la comparem amb la resta dels recursos hidràulics de l'Estat. I de la mateixa manera que la nostra capacitat de recursos hidràulics és baixa, és petita, també ho és, encara que tampoc sigui prou conegut a vegades, també ho és la nostra capacitat de regulació dels nostres propis rius, i em refereixo a la nostra capacitat de regulació dins de l'àmbit de les conques internes, i també comparada, aquesta vegada, amb el que seria la mateixa conca de l'Ebre o, en general, les conques de la resta de l'Estat.

Però així com en el tema de l'abastament, doncs, encara es poden fer coses significatives, es poden fer coses importants, precisament en matèria d'inversions és prou conegut que en aquest moment el Govern de la Generalitat està sospesant diferents alternatives, entreveient que hi haurà dèficits d'aigua en l'àrea central de Catalunya a anys vista, alguna cosa es pugui fer avui per a posar remei a aquests possibles dèficits; això és prou conegut, els mitjans de comunicació també se n'han fet a bastament ressò, i de la mateixa manera que també és veritat que en el món de l'abastament hi ha tot un aprofitament del que serien els recursos hidràulics subterranis, més enllà dels mateixos recursos superficials, en canvi, en el cas de la regulació, i concretament en el cas de les riuades i en el cas dels aiguats, desgraciadament, la capacitat d'acció és molt més limitada. I, en aquest sentit, deixin-me que els digui que difícilment podem pensar a incrementar d'una forma significativa el que és la capacitat de regulació i d'embassament dels rius a les conques internes, difícilment, sobretot si al mateix temps volem mantenir un equilibri just i ajustat al mateix temps respecte al que serien les condicions de protecció mediambiental. Això no vol dir que no es pugui fer absolutament res a partir d'ara; que quedi clar, alguna cosa més es pot fer, però, en tot cas, no és un àmbit d'actuació on la capacitat d'acció per part del Govern sigui realment molt significativa.

Què es pot fer, per tant, en l'àmbit de la regulació? Doncs, fonamentalment, dues coses. La primera: incrementar la capacitat d'endegament d'aquells rius que tinguin més superfície receptora o que tinguin una resposta més ràpida. Això es pot fer i de fet s'ha estat fent en els darrers anys, segurament no d'una forma suficient; ja dic que en aquest terreny, evidentment, sí que queden coses per fer, però, en tot cas, és un camp d'actuació clar. I el segon, no ens enganyem, durant aquests dies –i després m'hi referiré– ho hem estat veient, el segon camp d'actuació és el de la gestió; gestió, gestió i gestió. És a dir, estar enganxat al terreny, conèixer-lo amb profunditat, tenir un bon nivell de coordinació, un bon nivell d'acció en el seu conjunt per part de les diferents unitats de govern o administratives que intervenen en el procés. I això vol dir, en definitiva, doncs, relligar els propis recursos humans i els recursos tècnics, i en aquest sentit sí que, evidentment, hi ha un camp d'acció a fer, que jo crec que en aquest cas s'està fent d'una forma..., no sempre suficient, lògicament, però sí, com a mínim, d'una forma consistent.

I deixi'm ara –vostè hi ha fet referència abans, en la seva intervenció–, deixi'm ara que posi o que em centri més en l'exemple d'aquesta darrera setmana; concretament, doncs, quan en les comarques gironines hi van haver importants crescudes del Ter i de la Muga com a conseqüència de les fortes pluges ocorregudes en aquelles comarques. En aquest sentit –i com en altres ocasions ha succeït també–, la Junta d'Aigües, administració directament dependent de nosaltres, establí contacte amb el Centre d'Emergències de Catalunya; però, a més a més de l'establiment d'aquest contacte, la mateixa Junta d'Aigües saben les senyores i senyors diputats que en aquest moment està experimentant el que se'n diu el «servei d'actuació hidrològica», el Servei Automàtic d'Informació Hidrològica –per ser precisos–, que és capaç de fornir dades de pluviometria, del nivell dels embassaments i d'aforaments dels rius, corresponents a cent quaranta actuacions hidrològiques distribuïdes per tot el territori de les conques internes. A aquestes dades, que es controlen des del mateix Centre d'Operacions situat a la seu de la Junta d'Aigües, s'hi afegeix a més a més la informació que es rep telefònicament des dels embassaments, però també des de la mateixa vigilància fluvial. Tota aquesta informació recollida per aquests diferents canals es posa a disposició del Centre d'Emergències de Catalunya, a qui es comunica també la necessitat de posar en alerta o en perill un determinat tram del riu, donada la probabilitat de desbordament. Generalment, aquest episodi sol controlar-se amb la capacitat reguladora dels embassaments. En aquesta ocasió, i concretament en les pluges del dia 30, s'esgotà –i això és prou conegut també– la capacitat dels embassaments de Sau, de Susqueda i de Boadella. I per aquest motiu, concretament, intervingué la Delegació Territorial del Govern a Girona i es decretà l'alerta hidrològica a tot el Ter, entre Susqueda i la desembocadura. S'informà, com és també prou conegut, la població i es féu un seguiment del riu per tal de preveure eventuais esdeveniments més greus, que per sort cal dir que no es produïren –llevat, certament, d'algun desbordament, que sí que es produí, i d'alguns anegaments d'alguns camps concrets.

Més enllà del que succeí el dia 30, el dia 1, i més específicament a l'Empordà, també hi hagueren, doncs, problemes i alarmes molt substancials, d'una forma generalitzada. Va ploure d'una forma realment molt intensa i els afluents de la Muga baixaven, com se sap, doncs, altament sobrecarregats. I és per aquest motiu que s'hagué de tancar Boadella durant quatre hores; decisió que potser, doncs, des de l'àmbit estrictament local, des de la visió estrictament del territori, no va ser potser suficientment compresa. Però, en definitiva, això es va fer per descarregar la Muga i per evitar inundacions a Vilanova. Gràcies a aquesta mesura, he de dir –gràcies a aquesta mesura–, es va aconseguir precisament evitar aquestes inundacions. I torno a repetir que potser des de la visió més estrictament local aquesta va ser una decisió que va causar una certa alarma; però, en definitiva, no hi havia altra opció que actuar en aquest sentit si el que és volia realment era evitar, a partir d'aquí, mals més grans.

Bé, aquest és, evidentment, un exemple que m'atreveixo a posar sobre la taula i en l'àmbit d'aquesta cambra, entre altres coses, perquè ha estat de màxima actualitat durant aquests darrers dies, i és evident que amb això no vull dir que tot sigui absolutament controlable, quedí clar. En un moment en què es pot produir, com tots sabem, una situació de catàstrofe, ni tan sols amb aquesta millora de la gestió evident que hi ha, ni tan sols des del punt de vista de la coordinació, ni tan sols millorant tots els aspectes tècnics i humans es pot arribar a evitar en circumstàncies límits aquesta catàstrofe. Però és veritat que en aquests darrers dies, i concretament a les comarques gironines, es van viure situacions bastant límit, situacions bastant crítiques. I crec que no és presumir, no és immodèstia, si arribem a la conclusió que en la seva globalitat, d'una forma general, fent balanç al final de l'operació, certament els serveis varen funcionar i certament el territori crec que en aquestes comarques va estar suficientment informat com perquè aquesta alerta que hi havia no anés realment més enllà.

I deixi'm que acabi aquesta intervenció amb un acte de justícia respecte a tota aquella gent que va intervenir activament durant aquests dies; gent que potser, doncs, des d'aquí no és prou coneguda la seva feina, però que a l'hora de la veritat són els que acaben de salvar les coses, i són aquella gent que amb el seu esforç en aquell moment no precisament mesurable en el temps, sinó objectivable des de la distància, són aquella gent que han contribuït d'una forma decisiva que aquesta coordinació i aquesta gestió hagin estat, en aquest cas, eficaces.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor diputat, vol replicar o repreguntar? (*Pausa.*) Té la paraula el diputat senyor Gavín, per un espai màxim de cinc minuts..

El Sr. Gavín i Valls

No esgotaré el temps, senyor president, moltes gràcies. Efectivament, aquestes últimes setmanes hem viscut

unes situacions límit que no han portat unes conseqüències catastròfiques de grans dimensions, ni molt menys, en general a tot el territori del país; jo crec que tots ens n'hem d'alegrar. I estic totalment d'acord, senyor conseller, que en cap cas, arbitrànt qualsevol de les mesures que ens poguéssim arribar a imaginar..., jo estic convençut que la lluita de l'home contra els fenòmens de la naturalesa és una lluita peduda; és a dir que, en qualsevol cas, en el límit hi ha fenòmens que no es poden controlar.

Però el que sí que és veritat és que es posa de manifest la preocupació i la importància d'aquests fenòmens. Jo crec que de la seva explicació, que comparteixo en molt bona part, també es posa de manifest la dificultat de les decisions en la gestió de l'aigua en tots els casos. I en aquest sentit jo no vull dir que unes administracions en relació amb les altres..., és a dir, en tots els casos, aquest tipus de decisions són decisions difícils i difícils de valorar, és a dir, no són decisions matemàtiques ni molt menys. I també es posa de manifest, de totes formes, de la seva explicació, la importància del que jo anomenava abans, i vostè també ha dit, «la bona gestió en la prevenció».

Jo, senyor conseller, només –i ho he dit abans; és una part de la intenció de la meua interpel·lació: fer arribar, doncs, la visió des del nostre territori del que ha passat–, jo només vull manifestar que en aquest terreny hi ha preocupació al nostre territori; hi ha molts alcaldes –n'he esmentat abans alguns, i n'hi ha d'altres– que no són avisats quan s'obre una comporta; que, si són avisats, són avisats a pilota passada, quan tenen l'aigua al seu municipi, i, per tant, difícilment poden prendre mesures o actuar per a prevenir els danys... I després hi ha un altre element que jo crec que és important: quan la Generalitat de Catalunya és la institució que ha de fer front a la prevenció de les conseqüències d'una possible inundació i aquesta tampoc no coneix amb prou antelació –si és que és així, que en alguns casos és així– o no coneix suficientment els criteris emprats o per què s'ha pres aquella decisió i no una altra, difícilment l'acció sobre l'obertura de les comportes pot anar coordinada amb l'actuació de prevenció de les conseqüències.

En aquest terreny –i jo ho vull deixar també molt clar: les conques internes estan sota competències de la Generalitat; la conca de l'Ebre, no: està sota les competències de la Confederació–, nosaltres entenem que, sense posar en qüestió la unitat de conca –que no es pot posar en qüestió–, sense posar en qüestió la Llei d'aigües, sense posar en qüestió molts dels aspectes de les decisions que són competències de la Confederació, sí que hi ha algunes de les seves competències que probablement serien molt més operatives, permetrien millor coordinació i millor informació si estiguessin en mans de la Generalitat. Per tant, nosaltres pensem que, o bé via transferència o bé via delegació, o bé via de buscar fórmules de coordinació institucional del tipus que sigui, alguns d'aquests aspectes podrien ser solucionats –hi insisteixo– sense posar en qüestió la unitat de conca ni la Llei d'aigües. En aquest terreny, el nostre Grup no descarta –depenent de la intervenció que vostè pugui fer ara i de les conseqüències i de l'estudi de totes

aquestes explicacions– presentar una moció que pugui estudiar, doncs, alguna mesura en aquest terreny.

Moltes gràcies, senyor president, senyor conseller, senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Per a torn de rèplica, té la paraula el senyor conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Gràcies, senyor president. Bé, jo no voldria que aquesta darrera intervenció anés en la línia d'una crítica més enllà del que és prudent respecte a l'actuació d'altres administracions, que tenen les seves competències i cal pensar que les exerceixen, doncs, de la millor forma possible. Quedi clar, per tant, el capteniment del Govern també i l'opinió del Govern en aquest sentit. De tota manera, sí que és veritat –i això no es pot silenciar– que, com vostè deia molt bé, doncs, hi han hagut alcaldes i altra gent, més directament afectats pel que podria ser la gran conca de l'Ebre, que han manifestat en aquests darrers dies, doncs, queixes, fins i tot algunes de punyents, no? I una cosa és que nosaltres no vulguem jutjar la forma d'exercir les competències d'altres administracions, i una altra cosa completament diferent és que haguem de ser completament aliens a aquestes opinions, que, per altra part, doncs, emanen del mateix territori català, no? Per tant, sensibles, ho hem estat –sensibles, ho hem estat– i ho som. I en aquest sentit jo li puc anunciar que, en el mateix tram d'al·legacions, en el mateix termini d'al·legacions del Pla hidrològic de la conca de l'Ebre, el Govern de la Generalitat, a través de diferents departaments, va introduir una sèrie d'al·legacions, entre les quals hi ha precisament la petició de l'obtenció de majors competències en el que és l'administració de la conca en territori català.

Queda clar, com vostè ha dit, que aquesta no és una matèria fàcilment delegable en el seu conjunt, però també queda clar que, si hi ha voluntat política per part del Govern central, també és evident aleshores que una part d'aquestes competències sí que són perfectament delegables en el que seria la Generalitat de Catalunya. I, per tant, des del Govern i des del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, nosaltres veuríem amb molt bons ulls que el Parlament de Catalunya tingués aquesta iniciativa amb la major força política conjunta possible, precisament per a donar força a aquestes al·legacions que el mateix Govern de la Generalitat –tal com jo li deia– havia presentat en el Pla hidrològic de la conca de l'Ebre.

Si finalment això és així, jo estic segur hi haurà també en l'àmbit de la conca de l'Ebre una millor capacitat de coordinació, perquè, entre altres coses, tots aquests sistemes, que és informació en temps real –informació en temps real– del que està succeint en el territori en matèria de rius i en matèria d'aiguats i de riades, tot això es podria englobar dintre d'aquest sistema de coordinació i de gestió. Jo abans li deia que, més enllà de les inversions, que lògicament tindran dificultats d'execució en el futur per les restriccions pressupostàries –al-

menys d'una forma, doncs, tant impactant com s'ha fet fins ara—, més enllà de les inversions hi ha també la gestió; i la gestió moltes vegades és més important i més fonamental que les mateixes inversions.

Per tant, estic segur que, si nosaltres aconseguim un nivell de competències suficient o un nivell de funcions suficient en l'àmbit de la conca de l'Ebre, nosaltres aconseguirem relligar d'una forma més coherent tot el que és la gestió també en el territori català.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyores i senyors diputats i diputades, havent esgotat l'ordre del dia previst per aquest plenari, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de set de la tarda i tres minuts.